

Ioannis Despauterii Ninivitae Grammaticae institutionis libri septem, unà cum eiusdem carminum succincta enucleatione, et dictionum compendiaria interpretatione.

<https://hdl.handle.net/1874/422375>

IOAN-

N I S D E S P A V T E R I I N I-
niuitæ Grammaticæ institutionis libri
septem, unà cum eiusdem carminum
succincta enucleatione, et dictio-
num compendiaria in-
terpretatione

COLONIAE IOANNES GY-
mnicus excudebat A N N O
M. D. XXXII.

INVIDIA

FOR. TVNA

SUSPITIO

Ioannes Gymnicus lectori candido salutem.
N Olim quisquam hanc sibi persuasionem in animum inducat, lector æquissime, hoc consilio a me hasce Ioannis Despauterii græmaticas institutiones in hunc modum formis excusas, quasi ea quæ hic non sunt addita, uelut parum frugifera obelo nota da censeam. Absit fane procul à me tanta temeritas, ut ea quæ doctissimorum hominum calculo sunt comprobata, & quæ tanto studio, labore, uigilijs in studijs pubbis utilitatem elucubrauit, à me censoria nota dannetur. Quo autem instituti huius mei aliqua tibi constitutio, primum scito summopere mihi semper placuisse Horatianum illud saluberrimum præceptum

Quicquid præcipes, esto breuis, ut cito dicta
Percipient animi dociles, teneantq; fideles.

Omne superuacuum pleno de pectore manat.
Iam quis non animaduertit (modo ne omnis prorsus iudicij sit expers) multa in Despauterii libris esse, quæ primæ puerorū institutioni sint nō satis cōducibilia, imo quæ puerilis ingenij captum excedant. Deinde in ea semper fui sententia, pueritiam, quam ad aliquam eruditio- nis frugem uelimus adolescentem, post prima grammaticæ elementa imbibita, ad poetarum & reliquo id genitus autorum prælectionem esse transferēdam. In quibus & præceptis exempla à præceptoribus conferantur, & uocabulorū nativa uis significatioque adaptariatur. Postremo subiijt animum meum literatores quodā sola Despauterii carmina suis discipulis prælegere cœpisse: quod ipsum quidem pro acti eorum iudicio no pessime facere haud eo inficias. Verum enim uero mihi neminem uicissim negaturum opinor, non abs re adolescentulorū futurum, si inter præcepta tradenda exemplorū aliquis eis gustus exhibeat. Hæ sunt causæ optime lector, quæ me induxerūt, ut Despauterium in hoc compendium à quodā uiro utriusq; literaturæ peritia minime protrita prædicto, nec non haud uulgari rite instituēdæ pueritæ artifice cōstringi curarim, atq; ex mea officina calcogra phica in publicum prodire permiserim. Vale.

Gramma

GRAM-

MATICAES DESPAVTERIANAE
liber primus de nominum generibus.

Regulæ generales.

Mne uiro soli quod conuenit,
esto uirile.

Omne uiri specie pictū uir di-
citur esse.

Omne nomen soli uiro datum,
est masculini generis, ut Ioannes,
Gabriel, Iupiter, Papa. Vir hic di-
citur esse quicquid ut uir pingitur: ueluti Adam, Deus,
Angelus. Genera tribus modis noscuntur: Significatio-
ne, ut Ioannes est masculini generis, quia marem signifi-
cat. Terminatio, ut Vulpes est feminini generis, quia
terminatur in es. Autoritate, ut Talpa aliquando est ma-
sculini generis, quia Vergilius dixit: Talpæ oculis capti.
Esto femineum, recipit quod femina tantum.

Femina dicatur facie pictum muliebri.

Omne nomē soli feminæ datū, est feminini generis.
Femina hic dicit, quicquid specie muliebri pingitur, ut
dea, nymphæ, furia, &c. ueluti Venus, Echo, Alecto, &c.
Quicquid utriq; datur commune locatur, ut exul.

Omne nomē sub una terminatio uiro & feminæ da-
tum, est communis generis: ut Exul, qui uel quæ exulat. Exul
Auriga, qui uel quæ currum agit. Idololatra, qui uel quæ Auriga
falsos deos adorat. Homicida, qui uel quæ hominem occidit. Idolo-
latria, qui uel quæ in Macedonia nascitur. Sic Sa-
xo, Brito, Friso, Lauræs, &c. Sed melius dicimus, Frisius, Homicida
Frisia. Duxi sub una terminatione, quia ubi diuersæ
sunt terminations, diuersa sunt genera, ut hic Gallus,
hæc Galla, hic poeta, hæc poetis uel poetria.

DE GENERIBVS NOMINVM

Vm neutrum pones, hominum si propria tolles.

Omne nomen in um est neutri generis, nisi fuerit uiri aut fœminæ proprium, ut Mancipium, id est, seruus uel serua. Scortum, id est, meretrix, uel puer meritorius. Dixi nisi fuerit uiri aut fœminæ proprium, quia proprium uiri in um est masculini generis, ut Pægnium, Dinacium. Proprium fœminæ, est fœminini generis, ut Philenium.

Adiectiva trium generum communia sunt.

Omne nomen adiectivum est omnis generis si unica sit terminatio, ut felix, audax, discors, quatuor, quinq^ua sex, & cetera, centum, mille. Dicimus enim, centum uiri, centum fœminæ, centum poma: sic mille uiri, & cetera. Mille tamen aliquando est substantiuum singularis numeri, cuius plurale est milia, ut mille equitum occisum est, duo milia Turcarum interierunt, & ita unico scribitur, teste Placentino.

Esto genus uarium, fuerit nisi terminus idem.

In substantiis virum & fœminam significantibus, & in adiectiis si terminationes sint diuersæ, distinguntur genera: ut hic caupo, uini & epularum uenditor: hæc capona, quæ id facit mulier, & ipsa taberna: hic & hæc melior, & hoc melius: hic surdus hæc surda: hoc surdum. In substantiis sexum denotantibus, ubi duæ sunt terminationes, prior est masculini generis, & posterior fœminini, hic Niniuita, Sunamita, Israhelia, Leuita, & alia eiusmodi propè infinita, quæ gentem aut populum, aut familiam, aut imitatorem significat. Hic Teucer hæc Teucra, id est, Trojanus, Troiana, sed eiusmodi nomina possunt esse adiectiva: ut apher, aphra, aphrū: ueluti bellū Trojanū, & cetera. Sic Gallus, Gallia, Teutonus, Teutona: hic Cres, hæc Cressa: hic Lacon, hæc Lacena. Adiectiva secundæ declinationis omnia tribus uocibus flectuntur, quorum secunda est prima declinatiōis, ut bonus bona bonum, niger nigra nigrum, satus

Teucer

L I B E R P R I M V S.

satur satur a saturum. Talia sunt omnia participia præte
 riti & futuri temporis: ut lectus lecturus legendus. Talia
 quoq; sunt numeralia tantum pluralia ex centum crea-
 ta, ducenti, trecenti. Item unus ullus, & cætera prono-
 mina meus tuus, & cetera, quibus omnibus negantur ar-
 ticuli cum ego, tu, sui, & omnibus indeclinabilibus, præ-
 ter nos ras & uestras, teste Lanciloto. Adiectiva tertiae
 declinationis plurima sub unica terminatione omnis
 generis sunt: ut Arpinas, clemens, felix. Multa etiā duas
 terminations habent: ut hic & hæc melior & hoc me-
 lius: sic cætera comparativa, hic & hæc fortis & hoc for-
 te, sic omnia adiectiva in is. Et in istis prior uox est com-
 munis generis posterior neutri. Pauca sunt adiectiva in
 er masculini generis, in is feminini, in e neutri, ut cam-
 pester, campestris, campestre, id est, ad campum perti-
 nens. Volucer, uolucris, uolucre, id est, uelox aut uolās. Volucer
 Hæc uolucris substantiæ, quicquid uolat. Alacer alacris Alacer
 alacre, id est, gestu laxitiam indicans. Dicimus etiam hic Acer
 & hæc alacris & hoc alacre. Acer acris acre, id est, fortis Pedester
 & uehemens, acrimonia, uehementia. Pedester pedestris
 pedestre, id est, pertinēs ad pedites, ut pedestre exerci-
 tus. Equester, equestris, equestre, id est ad equites perti-
 nens, ut equester exercitus, equestre certamē. Syluester,
 sylvestris, sylvestre, ad syluā pertinens. Celeber, celebris,
 celebre, id est, nobilis, late famatus, & frequēs, ut celeber
 homo. Dicitur etiam hic & hæc celebris & hoc celebre.
 Celer, celeris, celere, id est, uelox. Celero, celeras, celeri-
 ter facio: accelero idem. Saluber, salubris, salubre, sanita-
 tem adferēs, quam qui habet sanus dicitur. Insaluber nō
 saluber. Dicitur etiam hic & hæc salubris & hoc salubre.
 Paluſter, ad paludem pertinēs uel paludem incolens, ut
 paluſter locus, canna palustris. Mediocer, mediocris, me-
 diocre, teste Phoca, id est, medio modo se habens. Seque-
 ster, sequestris, sequestre, id est, medians inter litigantes.
 Ludicrus, ludicra, ludicrum, id est, ad ludum pertinens.
 Mobile pro fixo, tacitum si subsit, habetur.

A : Quod

DE GENERIBVS NOMINVM

Quod si non tacitum subsit, neutri generis sit.

Adiectuum per se positum, propter aliquid perpetuo subauditum, putatur esse substantiuum eius generis cuius est subauditum: ut molaris substantiuum est, quia intelligitur dens uel lapis. Si nihil subaudiatur, erit neutri generis: ut antecedens, id est, oratio aliam inferens. Consequens, id est, oratio ex alia illata. Alia ad hanc regulam spectantia post declarabuntur.

Masculeum fluuij nomen decet usque reponi.

Nomen fluuij est masculini generis, ut Tibris, sequana, lisa, tenera, garumma, pantagias. Sed in unum neutra sunt per generalem regulam ante dictam: ut crustum, & cetera. Styx & lethe semper foemina sunt, quia paliudes esse dicuntur potius quam fluuij. Sic Aretusa quia fons est, & ad nympham poetæ respiciunt. Plura declarabuntur in regula sequenti.

Communis proprio quādoq; genus lego iunctum.

Bubo Nomen minus commune quandoque respicit genus superioris uel communioris, ut bubo est masculini generis, ut sermo. Ouidius:

Ignauus bubo dirum mortalibus omen.

Magis cōmune uel superius avis, est foemini generis. Sic dicimus magna bubo, quia intelligit̄ avis. Vergilius quarto Aeneidos:

Solāque culminibus ferali carmine bubo Visa queri. Secundo itaq; per hanc regulam, nomina montium in Ossa diuerso genere interim leguntur: ut Ossa mons Thessaliz est foemini generis, ut penna, musa, & cetera. Papius: Si quando niualem Othrīn & arctoē gelidum caput instituit Ossa. Inter dū masculine reperitur, quia intelligitur mons per hanc regulam. Ouidius in Ibin:

Vtq; dedit saltus ē summo Theſſalus Oſſa.

Tertio, per hanc regulam, nomina fluuiorum foemina inueniuntur, quia intelligitur aqua. Nos inuentis tantum utamur, ut Albula, id est, tibris. Sic fluuiorum nomina, Mu-

L I B E R P R I M V S.

na, Mulucha Turia & muthul neutra leguntur, testis sunt Mulucha
dius Augustinus & Nessus Fuscus uetusissimus gram- Turia
maticus. Quarto, per hanc regulam, fabularum nomina Fabulae
sunt fœminini generis, quia intelligitur superius fabula nomina
uel comedie uel tragedia. Quinto, nomina nauium per Cetaurus
hanc regulam, sunt generis fœminini, quia eius generis
est superius nauis, ut Cetaurus. Huc etiam reduci possent
urbium & gemmarum noia, sed suo loco manifestabunt.

Insula, & urbs, regio capit hic, neutrū genus optat.
Zeugma, Reate, Argos, Præneste, & Tibur, & Ipsal
Cere, Nepet: neutrū uel masculine dabit Anxur.
Hoc Cim uult, hic aut hæc donat Lesbos, Abydos.
Hic Sulmo, hic Acragas. Pluralia in i maribus do.
A plurale genus neutrum sibi poscit ubique.

Insularum, regionum, & urbium noia, fœminina sunt. In-
sularum quidem, ut Samos, Sason, Britannia. Regionum, ut
Aegyptus, Aphrica. Urbium, ut Ephesus, Castulo, Tarra- Castulo
co, Corinthus, Hierusalē. Chios insula maris Aegaei. Hec Lesbos
Lesbos insulæ nomē, ut Neritos, &c. Est fœminini gene- Abydos
ris. Abydos, urbs Asiae. Poetæ aliquando terminationē a Gadir
spiciunt, & sic Lesbos & Abydos masculina leguntur. Gadir,
urbs in Gadibus fœminini generis est, ut reliqua. Tar-
tessum ciuitatē quam nunc Tyrii mutato nomine Gadir
habet. At tamen in neutro genere reperi. Zeugma, atis op' Zeugma
pidum ab Alexandro conditum. Reate oppidum Umbriæ. Reate
Argos, oppidum Græciae. Præneste, oppidum Italiae. Ti Argos
bur, oppidum Italiae. Cære, caris oppidum quoddam. Præneste
Etiam neutro genere Cærete cæretis, dicitur. Nepet, op' Tibur
pidi nomen neutrum est. Anxur, urbs Italiae dubius gene- Cære
ris est. Sulmo, Ouidii patria masculini est. Sic Acragas, Nepet
acragantis, tam pro nomine & pro oppido masculini le- Anxur
gitur. Pluralia in i sunt masculini generis quicquid si. Sulmo
gnificant, itaque uolo regulā esse generalē, non solū exce- Acragas
ptionē a dicta regula. Inter hæc oppidorum nomina sunt

DE GENERIBVS NOMINVM

Philippi, Veii, Gabii, Campi, Parrhisii, Bergi. Cuncta
pluralia in a neutra sunt, utilia, exta. Inter hæc oppido-
rum nomina sunt Bactra, Cythera, Artaxata, Susa, Hier-
osolyma, licet singulariter aliquando hæc Susa, hæc Hier-
osolyma legamus.

Arboris est nomen muliebre: dat hic oleastrum
Ut spinus: platanon. At acer thus, robur habet hoc,
Arbor uixq; siler: dabit hic aut hoc tibi suber.
Hic aut hæc libanus, pinus rubus, atq; cupressus.

Nomen arboris est foemini generis: ut pomus, pi-
rus, prunus, populus, quercus, æsculus, salix, abies, ficus,
fraxinus, malus, morus. Malus autem arbor est, que uul-
go pomus dicitur. Nam pomus generale est ad prunum,
pirum, & cætera. Fagus, boecboem. Sambucus, uliender
boem. Buxus, busboem: inuenitur aliquando masculini.
Vlmus Taxus huls. Vlm^o, arbor alba, cuius uirgis uapulat pue-
ri, ut ex Plautina lectione facile deprehēditur. In unum
desinentia siue arbores, siue fructum significant neutra
sunt per regulā prius positā: ut hebenū, pomum. Que
in unum desinunt saepius fructus significāt: ut pirū, pru-
num. Sed nux, ficus, glans, auellana, & quædam alia eo-
dem seruato genere arborem fructumq; significant. Ma-
lus masculinum, est lignum ueliferum. A regula exci-
piuntur quædam: ut Oleaster, sylvestris olea. Platanon

Platanon est arboris nomen, aut potius locus platanis confitus.
Robur Neutra sunt quædam arborum nomina, ut acer. Ro-
bur uel robur, species quercus durissimæ. Siler, arbuscu-

Suber la uel frutex potius quam arbor. Vulgo salix dicitur. Su-
Libanus ber, saepius neutri generis, eyn corckboem. Libanus, ar-
boris nomen. Arbor est thurifera, unde & pro thure ac-

Pinus cipitur, quod & libanum dicitur. Libanicus thureus. Pi-
Cupressus nus & cupressus nunc foemina solum habebuntur, li-

Rubus cet olim masculine prolata sint. Rubus sentis genus, fru-

tex potius est quam arbor.

Ex se nullius generis pro nomine sumptum,

Est

L I B E R P R I M V S.

Est neutrum: ceu litera, uox quoque materialis.

Dictio ex sua significatione non recipiens genus, ut de eo in nomine loquimur, si pro nomine sumatur, erit neutri generis: ut omnis litera & uox materialiter posita: ueluti pulchrum scire, longum a, homo terminatum in o facit genitium hominis. Exempla huius regulæ sunt quadruplicia. Primo, uerbum loco nominis, ut sumens illud aue, id est, illam salutationem, id per infinitum saepius fit. Persius:

Scire tuum nihil est, nisi te scire hoc sciat alter.
Id est, scientia tua. Idem:

At pulchrū est digito monstrari & dicier hic est. Idē: Velle suum cuique est, nec uoto uiuitur uno.

Valerius Maximus libro sexto: Velle ac posse in æquo positiū erat. Secundo, aduerbiū loco nominis. Persius:

Nempe hoc assidue iam clarum mane fenestras

Intrat, & angustas extendit lumine rimas. Idem:

Iam cras hesternum consumpsimus, ecce aliud cras.

Tertio nomina literarum aut ipsæ literæ neutri genes sunt. Hieronymus: Non pertransibit neq; unum iota ne que unus apex, iota est litera Græca, hoc est i. Quarto, Materialis uox materialiter accepta est neutri generis: ut dissyllabis uox, bum homo in o terminatur, Martialis:

Quod tam grande sophos clamat tibi turba togata,
Non tu Pomponi, cœna diserta tua est.

Vox uel scriptura materialiter sumitur, quando seclusa significatione pro mera uoce uel scriptura capit: & quādō sensus est, illa dictio, illud uerbum, illa oratio, ut homo in o definit, id est, illa uox homo, & cetera. Causa vocabuli est, quia omnis dictio habet ipsam uocem uel scripturam tanq; materiam, & significationem tanq; formam. Veruntamen ueteres non dicunt dictionem materialiter sumi, sed technice. Per hanc regulam etiam sic loquuntur: Pulchrū benedicamus Paschale kyrie eleison, Kyrie eleison, & est oratio syllabarum septem, significans domine miserere mei Deus: ferere. Non libēter dixero, legi unū miserere mei Deus:

DE GENERIBVS NOMINVM

duo de profundis, sed legi semel miserere, bis de profundis, legi orationē dominicam bis, non duo pater noster. Salutationem angelicam, non ave maria, symbolū apostolorum, non credo in deum, & cætera.

Quæ signant uolucres una sub uoce ferasq;
Et pīcis sexu non certo, sunt epicēna.

Epicēnum genus.

Epicēni generis dīctio est, quæ sub uno articulo significat utrumque sexum, etiam in nominibus animalium in quibus sexus non facile dinoscitur, ut in nominibus avium, ueluti aquila, passer, anser, Pica picus, psittacus, orlo uel cygnus, philomena uel luscinia uel aedon, struthio, turdus uel coturnix, merula, achātis, perdix, otus, nīsus, & cætera. Gallus, gallina, epicēna non sunt, quia sexus facile cernit. Columba epicēnum est, licet etiam pro mare hic columbus dicatur. Hic cestrus uel hoc cestrum, uolatile apis magnitudine bobus apibusq; infestum. Si abest sexus non dicitur epicēnum, ut nec pīlex, apex, musca, anguilla, & cætera. Secundo, epicēna sunt piscium nomina, ut balena maxima belua marina. Cetus omnis magnus pīcis. Cetarius marinorum pīcīum uenditor. Cetaria, fossa prope mare, in quo capiuntur cete. Murena, pīcis similis anguillæ, hinc murenula torques, uel ornamentum collī. Sepia, pīcis habens atramentum pro sanguine, & ponit pro atramento.

Tertio, nomina ferarum ubi sexus difficulter noscitur epicēna sunt: ut uulps, mustela, cuniculus, & cætera, ad discernendum sexum dicimus cygnus mas, cygnus foemina. Dicitur nunc quoq; lupus lupa, ursus ursa, leo lea uel leæna. Si quis roget mustela cuius generis, sic responde: Mustela est epicēni generis sub articulo hæc, quia terminatur in a, & cætera. Græca & alia non Latina saepe retinent genus suum, ut lampas, damas, etiam terminatione mutata, ut hæc diphthongus, hic propheta uel prophetes, hic Geta, populi nomen, fœminum est Getis, idis, hic organista, farmata & cætera.

Regu

L I B E R P R I M V S.

Regule generum speciales.

HAec dat a, do neutrīs cum paſcha mammo-
na, manna.

Nomina in a sunt foemini generis, ut Situla uas quo Situla
haurit aqua. Pustula, cutis inflatio. Stipula calamus fru Pustula
menti. Fistula, musicum instrumentum, quo flatu canit. Stipula
Musa carmen uel carminis Dea. Mammona, id est, pecu- Fistula
nia uel diuitiae. Manna, cœlestis cibus neutra sunt inde Musa
clinabilia. Pascha, neutrū primæ teste Placentino, licet Māmona
multi per tertiam paschatis declinare malint. Manna
Adria masculine datur, atque cometa, planeta. Pascha

Tria sunt masculina, Adria, Cometa, Planeta. Adria, Adria
est sinus maris, uel ipsum mare Adriaticum. Adria, ur- Cometa
bis nomen foeminiū est, per regulam: Insula & urbs Planeta
regio, & cætera. Cometa, uel cometes, stella crinita. Pla-
netæ, interpretatur erro, erronis. Sunt autem planetæ,
stellæ erraticæ, ut Saturnus, Jupiter, Mars, Sol, Venus,
Mercurius, Luna.

Hic aut hæc talpæ, cum panthera dato damae.

Tria in a sunt dubiū generis: hic aut hæc talpa, hic uel
melius hæc panthera, hic aut hæc dama. Dama, capra Dama
sylvestris. Panthera, animal maculosum,
Sit neutri generis, per a quicquid tertia flectit.

Nomen tertiae declinationis in a desinens, est neutri
generis: ut scomma, iocosa irrisio. Problema, id est, pro- Scomma
positio, aut quæstio, sine u. Anathema, maledictio. Dia- Problema
dema, pretiosus pannus, qui capiti regio circundatur. Diadema
Pneuma, id est, spiritus.

Hoc dat e: Fœmineo generi do Græcula primæ.

Nomen in e est neutri generis, ut Cubile, lectus: cubi- Cubile
culum, cella dormitoria. Sedile, id est, sedes. Excipiunt Sedile
à regula noīa in e Græca primæ declinationis, quæ sunt
foemini generis: ut synanche, id est, angina, Nymphe,
id est,

DE GENERIBVS NOMINVM
id est, nympha, formosa puella, spōsa & semidea uel dea.
Epitome, abbreviatio. Ethice, moralis scientia.

I neutrum pono. Finita per o maribus do.

Omne nomen in i singulare, est neutri generis indeclinabile: ut Gummi, uiscus ex arboribus fluens. Nauci pūtamen nucis. Sinapi mostert. Moly herba & flos.

Finita per o, & cætera.

Cento Nomen in o est masculinum, ut Cento, stragulum le^{ter}
Tyro cticrassum & uillosum. Tyro, nouus & ruditis miles. Ti-
Titio tio, lignum semiustum. Scipio, stipes & uiri nomen.
Scipio Pondo loca neutrū: uerbale io cum caro uult hæc.
Talio iungatur, posuit quod Valla uirile.

Excipitur à regula pondo neutri generis, id est, libra. Secundo excipiuntur nomina uerbalia in io, quæ sunt fœminini generis, & caro: ueluti, religio, à relinquendo uel religando, & cætera. Portio quasi parcio, concio & concite, & cætera. Natio, progenies aut gens. Ratio, qua bonum à malo discernimus, & computatio: ut redērationem uillicationis tuæ: & respectus, habe rationē famæ: & modus, ut percunctare qua ratione beatam uitam duces. Religio, dei cultus. Portio, pars. Talio, fœmini est contra Vallam.

Jungito fœmineis do go, Sed mascula sunt.

Alias Du- Ordo, uido, harpago, cudo, ligō: Sed dubitabis
bitantis Margo, cupido, quibus iungūt cum cardine bubo,

Formido Nomina in do, & go, sunt fœminini generis: ut For-
mido, timor. Sarago frixonium. Siligo, est tritici specie-
Lanugo es, unde optimus fit panis, qui filigineus dicitur. Lanu-
go, prima barba, & in flosculis quædā quasi lana. Sic grā-
do, arundo, dulcedo, imago, & cætera. Excipiuntur pau-

Ordo ca ex hac exceptiōe: nam masculini generis sunt: Ordo,

Vdo id est, in suo cuiuscq; loco collocatio. Vdo, calceamēti ge-
Harpago nus. Harpago, harpagonis, telum in summitate adūcum quo

L I B E R P R I M V S.

quo nautigia capiuntur, Vel instrumentum quo capiuntur, quæ in puteum uel in flumen deciderint. Cudo, cudo, Cudo donis, uel codo, capitris ornamentum ex corio. Ligo, ferramentum quo purgantur fossæ. Dubii generis sunt hic & hæc margo, id est, cuiusq; rei extremitas. Cupido, pro Cupido cupiditate. Pro amoris deo solum masculinum est. Caro, quo ianua mouetur.

V, c neutra loco d, uel l t: sed hæc dabit halec,

Aut hoc: Sol, mugil dant hic, ut sal qd & hoc uult.

Nomina desinentia in u, e, d, l, t, sunt neutri generis: ut Tribunal tornu, gelu, lac, quid. Tribunal, sedes iudicis. Toral, ue- Tribunal sis qua torus ornatur. Ceruical, puluinus qui capiti aut Toral ceruici supponitur. Sic animal, uectigal, & cætera. mel, Ceruical fel, subtel pro cauo pedis. Nil, nihil sine e, quia fiunt à ni hilum, & hoc à ni pro non, & hilum, id est, nigri fabæ, & quiduis nullius pretij. Caput, sinciput, occiput. Sinciput put, est anterior pars capitis. Occiput, uero posterior, Occiput

Excipiuntur à regula pauca: Nam halec tam fœminini quam neutri est pro pisce qui sola aqua nutritur & pro quodā liquamine ex intestinis piscium. Tot, q̄t, to tidem aliquot, & idem significans quodcunq;, adiectiuæ sunt omnis generis, per regulam: Adiectua trium, & cætera. Quid substantium est, quod adiectuum. Tot & to tidem, id est, tam multi. Quot, quam multi. Aliquot, id est aliquantulum multi. Hic sol, mundi oculus. Mugil pisces capitosus, qui in metu abscondito capite, torum se occultari putat. Sal nunc est masculinum, olim etiam neutrum. Columella, Sal acer & siccus.

Sal

An in on maribus dantur, Sint neutra secundæ
Hic aut hæc Python: Sindon muliebris & Icon.

Nomina desinentia in an, uel in on, masculina sunt: ut titā, id est sol. Pæan, id est hymnus & Apollo. Azā mons quidam: Delphin piscis quidā & astrum. Agon certamē. Titan Dæmon, id est, diabolus, interpretatur sciens. Canon, id est, regula. Excipiuntur à regula nomina in on, secundæ de-

DE GENERIBVS NOMINVM

de declinationis, quæ Latini plerumq; uertunt in unum, & sunt neutri generis: ut colon, id est, membrū. Icon, id est imago, sive minimi est.

En neutrum pono, mas est cum pectine lichen,
Et ren, sive rien, atagen, splen, iunge liuem.

Fulmen Nomen in en est neutrum. Flumen, id est, fluius. Fulmen, ignis ingenti uelocitate e nubibus decidens. Excitatur capillus, & quo crines percutiuntur, & cratis dentata ad colendam terram, & pubes, & est instrumentū te Lichen xtorum dictū, & fila in telis figat. Lichen, id est, mētagra Ren talis morbus. Ren sive rien, uiscus quoddā reut. dye ny ere. Atagen significat auem quandam delicati saporis, ualde uocalem, sed captā mox obmutescēt. Ar petit hoc: Sed lucar auis cum baccare uult hæc.

Nunc iubar hoc tantū poscit, iubar hic dedit olim.

Lupanar Nomina in ar sunt neutra, ut lupanar, domus luparum, id est meretricū. Calcar, id est, ferreus stimulus ad calcar alligatus ad urgēdos equos. Cochlear quo for bemus. Puluinar, Laquear, Torcular, & cetera. Excipiuntur duo feminina. Lucar, pro aue prima luce suauis Bacar ter canente. Baccar uel baccaris, herba quædam sine aspiratione: bacchar cum aspiratione neutrī generis, est uas uinarium quod baccharium quoque & bacchium di Iubar citur. Iubar, sol uel ipsius splendor, nunc est neutrum, olim etiam masculinum.

Er petit hic: Terræ hoc fœtus (cucumber nisi) poscit, Huber, iter, uerber, cancer terræ, atq; cadauer, Ver, spinter, tuber: Dabit hic aut hæc tibi linter.

Nomina in er, sive declinationis secundæ, sive tertiae, sunt masculini generis: ut anser, passer, ager, & cetera. Sic uesper sive pro stella uestertia, sive tempore scrotino. Excipiuntur à regula quæda nomina tertia decli natio

L I B E R P R I M V S.

nationis neutri generis, ut fructus terræ significatia, ueru-
luti papauer, herba, semē soporiferū habens. Cicer, quod
dām legumen est superius acutum. Sic piper, zinziber,
& si qua sunt similia. Cucumer tamen masculinum est,
uerū s̄p̄ius in nominatio cucumis legitur, herba quæ
dam est. Neutra etiam sunt quæ sequuntur. Huber, Huber
mamma pecoris. Iter, itio uel actus eundi : & aliquan-
do uia. Verber uerberandi instrumentum. Cancer, pro Verber
morbo quodam, tertiae declinationis, neutri generis est Cancer
apud ueteres. Cadauer, à cadēdo, est corp⁹ mortuū. Ver, Cadauer
anni pars tēperatior. Spirter, fibula mulieris, id est, un-
tus quo uestes necstūtur. Tuber priore lōga, est terræ cal Tuber
lus. Metaphoricos pro quo quis tumore capit. Ter. Tu-
ber est totū caput. Liter nauicula, Etiā est lignū cauatū.
Ir iunges maribus, neutri generis tamen est hir.

Nomen in ir est masculinum, ut uir, & gentile Treuir,
At Hir, id est, uola manus est neutrum. (æquor,

Hic dat or : hæc arbor, cor adorq; hoc, marmor, &

Nomen in or masculinum est, ut Mœror, uehemens Mœror,
dolor. Rumor, populsermo. Fulgor, id est, splendor. Rumor
Sicamor, albor, dulcor, ualor, & cætera. Vnicum est fœ- Fulgor
minum arbor. Quatuor sunt in or neutra. Cor, fons Cor
& radix uitæ. Ador, frumentum quoddam. Marmor, ge Ador
nus lapidis. Aequor, id est, mare, aliquando etiam cam- Marmor
pus aut aer. Nam proprie dicitur superficies rei, ab aqua, Aequor
tui æqua superficies est, quum non fluctuat.

Hoc dat ur, hic furfur capiet cum uulture turtur.

Nomen in ur est neutri generis, ut Murmur, leuis a-
quæ strepitus, licet pro quo quis strepitu capiatur. Guttur
est fistula colli. Guttus, est uasculum superne angustum Guttus
unde liquor guttarim effunditur. Tria excipiuntur à
regula masculini generis: Furfur purgamentum farinæ.
Vultur avis rapax & carniuora. Turtur ein dorreduue. Vultur
As petit hæc: neutrum est uas uasis, fasq; nefastq;

Atq;

DE GENERIBVS NOMINVM

Atq; ceras: Vult as hic assis, ut omnia primæ
Nomina, quis addes adamas, elephas, acragasq;

Charitas Nomen in as feminini generis, ut Charitas cum h, id
Facultas est dilectio. Caritas sine h, id est, pretiositas. Facultas, id
Vas, uasis est, possilitas, ars, possessio Excipiuntur à regula qua
Nefas tuor neutra. Vas, quando genitius est uasis, quod conti
Ceras net aliquid. Fas, licitum. Nefas, illicitum: nec flectuntur.
As Ceras, Ceradis, cuiusdam loci nomen Masculina uero
Boreas sunt: As assis, id est, libra, duodecim uncias cōtinens: pro
Satanas numo, & pro tota possessione: ut hæres ex asse, id est, to
Adamas ta possessione. Masculina etiam sunt omnia prime decli
Elephas nationis nomina in as: ut Boreas, uentus qui & aquilo
Acragas dicitur. Satanas, dæmon. His iunguntur Adamas, lapil
luis pretiosus. Elephas, maximum animal. Acragas, pro
monte & similiter pro oppido.

*missi ergo coris gno
tum inib; er 40 pes
In aliis 40 his vatis
Ex hæres, q; hæres
Ex hæres, q; hæres*
Es sit fœmineum: tudes hic uult, poples, & ames,
Pes, aries, paries, palmes cum limite stipes,
Et fomes, trames, termes, cum gurgite cespes,
Et uerres, merges, quibus addito Græca, diesq;
Tempore pro certo, cum prole: dat hæc ita raro.

Apes Nomen in es feminini generis, ut Apes, bestiola nota
Moles Moles, id est, magnitudo. Proles, filius aut filia. Cædes,
Proles interfictio. Sedes id est, sedile. Rupes, altus & preruprus
Cædes locus. Sic teges, seges, res, species. Excipiuntur à regula
Sedes quædam in es nomina masculini generis, ut Tudes mal
leus à tundedo dicitur. Poples, curvatura sub genu. Ames
Tudes sine h, baculus quo sustentatur rete aucuparium. Pes, una
Poples pars corporis. Sub hoc comprehenduntur semipes, id est,
Ames dimidium pedis. Sesquipes, id est, pes & dimidium pedis.
Pes Sonipes & Cornipes, id est, equus. Pes totū dicitur pedis:
more ad calcem. Partes eius sunt coxendix, siue coxa,
femur, formen, genu, poples, crus, sura, & calx, qui pes
Aries imus dicitur. Aries, masculus ouium, & quoddam instru
mentum

L I B E R P R I M U S.

mentum bellicum. Paries, murus domus ex quacunque **Paries**
materia. Palmes ramus uitis. **Limes**, lignum aut lapis a- **Palmes**
gros distinguens, & quicunque terminus. **Stipes**, fustis **Limes**
terræ defixus, & quicunq; baculus. **Fomes**, id est, nutrit Stipes
mentum, à fouendo dicitur, ut uinū est fomes libidinis. **Fomes**
Trames, uia uel transitus à transmeo. **Termes**, surculus **Trames**
arboris. **Gurges**, profundus in flumine locus. **Cæspes**, **Termes**
frustum terræ graminosæ. **Verres**, porcus no castratus: **Gurges**
nam castratus dicitur maialis. **Merges**, manipulus spica **Verres**
rum. **Masculina** quoq; nomina Græca, ut planetes pro **Merges**
phetes, cometes, sophistes, priamides.
Hippomanes neutrū dabimus, uelut æs, caoethes.

Neutri generis sunt hippomanes, & qd per æ diphtihō
gum scribit æs, & caoethes. Hippomanes, uirus ab equa **Hipoma-**
collectum, uel caruncula in fronte pulli equini hominē nes
ad insaniam redigens. **Hippos**, id est, equos aut equa: ma-
nia, insania. Aes quoddam metallum. Capitur pro pecu Aes
nia. Alienum æs, pecunia debita. Caoethes, malus mos. **Caoethes**
Castus adolescentes caoethes uitet iniquum.

Is dabo formineis: sunt mascula piscis & axis,
Glis, callis, uermis, sotularis, acynacis, orbis,
Et cenchris, uectis, postis, cum sanguine, fascis,
Et fustis, mensis, collis, caulis quoque follis,
Et cassis, torris, quibus addes pollis, & cnsis,
Sic delphis, cucumis, uomis compostaque ab assē
In is finitum, lagis, unguis, aqualis, aprilis.

Nomen in is est femininū, ut Bilis, cholera & ira, Ne Bilis
moueas mihi bilem. Cratis, rara connexio terramento- **Cratis**
rum aut lignorū. Hinc cratis ferrea, uiminea, & cætera.
Vallis, locus declivis. Basis, lapis aut lignum portans co- **Vallis**
lumnam aut statuam. Tolluntur à regula multa ma- **Basis**
stulini generis: ut piscis. Axis, stipes, uel lignum teres, cir **Axis**
ca quod rota currus uertitur. Glis animal non absimile **Glis**

DE GENERIBVS NOMINVM

Callis muri. Callis, uia trita. Vermis eyn worm. Sotularis, id est, calceus. Acynacis, id est, gladius. Orbis, res rotunda. Sotularis circulus. Cenchrus, quidam serpens. Vectis, instrumentum. Orbis clauditur ostium : est quoque lignum teres quo aliquid uehit. Cenchrus aut portatur, ut uectes arcæ. Postis, latus ianuæ aut portis. Vectis tæ. Sanguis, id est, crux. Proprietamen sanguis qui est. Postis intra uenas: crux, fusus siue sanies. Fascis, pœcius, aut res. Sanguis ligata ad portandum. Fustis baculus. Mensis notum. Collis, id est, monticulus. Caulis, stipes herbae. Follis, instrumentum. Mensis mentum quo attrahitur & emittit uentus. Cassis intelligentia. Collis ge dum rete signat, nam pro galea foeminni generis est. Caulis Torris, lignum ardens uel adustum. Pollis flos tritici. Ensis, id est, gladius. Delphis, id est, delphinus, maris bellua, & similis. Cassis gnum coeleste. Cucumis, herba cuius fructus pepo. Vetus. Torris mis ferramentum aratri. Masculina etiam sunt coposita ab Pollis asse, ut semis, id est, dimidiatum assis. Tressis, id est, tres asse. Ensis Sic octussis, decussis, uigessis, cætussis &c. que sunt pondere. Delphis rum aut numero nomina. Tressis, quasi adiectiu[m] caput. Cucumis Persius: Dama est non tressis agaso. Masculina item sunt. Vomis in his finita, ut panis. Penis, id est, cauda. Funis, id est, re. Tressis stis. Crinis. Lienis, id est, lien. Ignis, &c. Vnguis, durities. Penis digitorum tam in aliis ceterisque bestiis, que in homine. Funis Aqualis, uas in quo affertur aqua. Aprilis, nomen mensis. Crinis Sic masculini sunt Sextilis, Quintilis, quia per naturam. Lienis adiectiva sunt, at quasi substantia ponunt, quia intelligi. Ignis tur masculinum mensis. Ovis pro animali, foeminni est. Vnguis Hic aut haec finis, clunis, cum corbe canalis. Aqualis Anguis, & halcyonis, torquis, puluis, cinis, amnis. Aprilis Finis Nomina hic posita sunt dubi generis. Finis, terminus siue extremitas in unaquaque re. Clunis, nates, siue natu[m] tumor. Corbis, uas uimineum. Canalis, lignum cauatum, aut quidam aliud, per quod aqua fluit in uis. Anguis serpens. Halcyonis, uas maritima in arenis medio ferre hunc. Amnis mis oua deponens. Dicitur etiam haec halcyon & halcyone. Torquis, colli ornamentum & summi pectoris, ut circulus aureus flexilis obtortus. Amnis, fluuius. Funis, id est,

L I B E R P R I M U S.

est, restis. Retis, pro rete, fœminini esse dicunt. Plautus Retis
tamen masculine dixit in Rudente: Non uides proferre
me uuidum retem sine squamoso pecus

Os maribus detur: sint neutra chaos, melos os, os.
Atq; epos: hæc arbos, dices, cui iungito, cos, dos.

Cum multis Græcis, per us hæc uertere Latini.

Nomen in os desinēs, est masculinum, ut Ros, humor Ros
qui færeno tempore fluit superne. Excipiuntur à regula Chaos
pauca neutrigenēris. Chaos, confusa rerum matrēs, Melos
pro nocte & inferno, ut tetrūm chaos illabitur. Melos, Os
id est, dulcis modulatio. Os, oris, & os, ossis, nota sunt. Argos
Epos carmen. Fœminina sunt, Arbos, id est, arbor. Cos, Cos
lapis quo ferrum acuitur. Dos, quod spōlo cum uxore Dos
datur. Capitur pro quo quis dono uel gratia. Glos, id est, Glos
mariti soror uel fratri uxoris, ex significatione fœmini. Papyros
ni generis est, per regulam: Esto fœmineum. Fœminina Balanos
sunt multa Græca in os, quæ in us uertunt Latini: ut Pa Eremos
pyros aut papyrus, frutex uel arbuscula Aegypti, unde Periodos
siebant chartæ in quibus scribebant: nunc ex linteolis cō Biblos
tritis fit, priore retento nomine. Balanos aut balanus, Diphthon
ide est, nux aut glans. Eremos uel Eremus, locus desertus. gos
Periodos uel periodus, id est circuitus. Methodos uel me Thetoco
thodus, id est, trāitus & doctrina. Synodos uel synodus. tos
id est, cōuentus. Exodus uel exod⁹, id est, exitus. Biblos, Abyssos
Ius. Diphthögos uel diphthögus, unicus duar⁹. uocalium
sonus. Theotocos, id est, mater Dei. Abyssos uel abyssus,
immensa profunditas. Iudicia Dei abyssus multa.

Vs mas non ternæ: quod ternæ est dicito neutrum.

Nomina in us secundæ aut quartæ declinatiōis, sunt gene
ris masculini. Tertiæ uero neutri. Exempla prioris partis,
Aceruus, id est, cumulus: aceruo, aceruas, id est, cumulo. Aceruus
cumulas. Mānus, equus māsuetus & paru⁹. Nēuus, macu
la in corpore. Lēbus, nauis pifatoria. Sic auditus, cult⁹. Mānus
gustus, fructus, fæctus, &c. Exempla posterioris partis, ut Lemibus

DE GENERIBVS NOMINVM

corpus, hulcus, uulnus, thus, rus, onus, pectus, tempus, itus, munus, & cætera. Excipiuntur multa in us Græca fœminini generis secundæ declinationis, quæ Græca os desinunt, ut papyrus, arctus, balanus, eremus, periodus, synodus, methodus, biblus, diphthongus, abyssus, nardus, costus, crystallus, alabastrus, antidotus, & multa alia per exceptionem à regula: Vs mas non ternæ. Exceptio præcessit ibi: Cum multis Græcis, per us hac uertere Latini. Bene commendetur memoria, quia non repetentur.

Fœmineū dom⁹ est, & uannus, humus, colus, aluus. Et tribus, atq; manus, ceu porticus, ac acus, idus.

Excipiuntur à priore parte regulæ pauca fœminini generis, domus partim secundæ, partim quartæ, ut colus: & quæ tantū secundæ declinationis sunt, uannus, humus, aluus. Reliqua sunt quartæ declinationis. Et idus tan-

Domus tum pluralis numeri. Domus, est ædificium ad habitandum factum ex tecto & parietibus. Improprie pro quo-
cunq; habitaculo sumitur, ut pro templis & nidis, ferarumq; latibulis. Sumitur pro familia, pro gente, & pro

Vannus patria. Vannus uas uimineum latum, aptum purgando frumento. Humus, terra humefacta. Colus, instrumentum

Colus tum quod pensa continet, à quo fila fuso ducuntur. Al-

Aluus uus, uenter: sed proprie ea pars, qua sordes effluunt, nūc solum fœminini generis est. Olim etiam masculinū erat.

Manus Tribus, progenies. Manus, membrum notum. Manus

Porticus quoq; est multitudo & potestas. Porticus, ampla domus propter repentinorū imbræ & umbrarum, ac deambulationis gratia ædificata. Acus instrumentū sartoris. Acus similiiter fœminini generis quartæ, quæ à similitudine

Acus acus futoriæ dicuntur palæ frumenti. Hoc acus aceris,

Idus purgamentū frumenti. Idus sunt dies quidam mensis.

Dat pecus hæc pecudis, subscusq; palusq; salusq;

Quæq; senex iuuenis, cum seruio nomina donant.

Et uirtus, iucus: At mascula sint lepus & mus,

Et que

L I B E R P R I M - V S.

Et quæ pus donat, ueluti chytrapus, uolo iungi.

A nominibus tertiae declinationis excipiuntur pauca, sicut minimi generis, quæ sunt hæc: Pecus quādo genitiuus est pecudis: nam si pecoris facit neutri est. Et utrumq; significat omne animal, quod hominis sub imperio pabulo terræ pascitur, ut sunt boues, asini, equi, camelii, oves, capræ, &c. Pecus, pecoris, etiā totum gregem significat. Subscus, tabella qua tabulæ inter se configunt: quia qua Subscus immititur, succiditur. Cato de re rustica: Subscudes illas adindito. Palus, terra aquosa, uel aqua nigra non Palus fluens. At palus, pali, masculini est stipes magnus. Salus, Salus incolumentis: aliquādo etiam remedium. Senectus, id est, se Senectus necta seniū, serum scilicet ætas. Iuuentus, id est, iuuenili Iuuentus tas, iuuenta, ætas scilicet iuuenium: & capitur pro ipsis iuuentus, Seruitus, seruiendi conditio, & seruitiū. Virtus, Virtus est ars bene recte q; iuendi, & proprie fortitudinē signifi- cat. Incus, ferramentum magnum super quod fabri cu- dūt. At masculini generis sunt. Lepus animal notum: & Mus. Masculina sunt Græca à pus podis, id est, pes: ut Tripus, id est, mensa tripes. Chytrapus, ferramentū Tripus cui supponitur cacabus uel olla habens pedes. Chytra, Chytrapus est olla. Sciopus, pede umbram faciens. Antipus, homo Sciopus contra pedes nostros ambulans. Apus hirundinis spe- cies, quasi fine pedibus, semper iacet aut uolat. Antipus Apus Carbasus hic, aut hæc, grossus, dant grus atomusq; Lecythus atq; pharus, penus & specus & paradisus Sic alius quondam, iunge intybus atq; phaselus, Pamphilus atq; arquus, pro fructu ficus, at hic uult Pro morbo, nunquam declinat quarta uirile. Hoc specus atq; penus dices, dum tertia flectit. Hic aut hoc uulcus. Solum hoc uirus pelagusq;

Quædam in us sunt dubij generis, ut hic uel hæc carba Carbasus sus, sœpius feminini generis: Est genus lini mirè tenuita

DE GENERIBVS NOMINVM

Grus tis, unde siebant uela, quæ ob id undecunque fiunt, nunc Grossus carbasa dicuntur. Grus, epicorni generis sub hic uel hæc, Atomus avis est nota. Grossus, fucus abortiuæ quæ non mature, Lecythus scit. Atomus, id est, corpus inseabile. Lecythus ampulla Pharus olearia. Pharus, id est, turris altissima in aliquo portu, propter nauigantium salutem ad prælucendi ministeriū Penus fabricata. Penus sectudæ uel tertiaræ declinatiōis est omne Specus esculentū & poculentū quo homines uescitur. Specus, id est, spelunca, unde spectare licet, secundæ uel quartæ declinationis, tam masculini & fœminini generis, tertiaræ uero soli neutri generis, unde nunc nominatiū, accusatiū, uocatiūmque in usu solli habem⁹. **Paradisus**, id est, pomerium, & locus amoenissimus, in quo constitutus fuerat a Deo homo, fœminini generis est apud Græcos: masculini tamen dixit Hieronymus. **Phaselus** nauicula uelox & oblonga. **Pampus**, uitis ramus. **Arcus ucl** iride tam secundæ & quartæ declinationis, melius est masculini generis. Supparus, solum masculini est, licet olim dicatur fuisse etiam fœminini. **Ficus**, arbor nota, solum est fœminini generis, per regulam generalē: & est sic secundæ uel quartæ declinationis. Pro fructu est masculini uel fœminini generis: pro masculino quidē solū secundæ declinationis, etiam morbiū quendam à similitudine fici significans. Pro fœminino genere, tam secundam & quartam declinationē recipit. Hæc est sententia doctissimi Vallæ. **Vulgus**, est multitudo ignobilis, tam masculini & neutri generis. Sexus, nunc masculinū, olim etiam Pelagus neutrum fuit. Tantum neutri generis sunt, Pelagus, id est, mare. Virus uenenum & grauis odor.

Fœmineū est laus, fraus uelut & cui cōsona iuncta est. **Laus**, Laus & fraus & omnia nomina desinentia in s prece, Fraus dente cōsonante, sunt fœminini generis, ut trabs, plebs, Trabs puls, urbs, stirps, ars, glās, mens, &c. Laus, proprie uirtus, Plebs & laudatio. Fraus, deceptio & periculū. Trabs crassum Hyems lignum in ædificio. Plebs uulgas: hæc plebs, plebei, idem: Vrbs Hyems, id est, bruma. Vrbs, id est, oppidum.

Mascu-

LIBER PRIMVS.

Mascula sunt pōs, fōs, mōs, seps, dū denotat anguē.
Et cum dente chalybs, assis coniungito partes,
Et polysyllaba in s dum p præponitur illi.

Excipiuntur ab illa regula quēdam masculini generis & sunt hec: Fons à fundendo, quia fundit aquam. Pons, Fons affer, uel quiduis aliud, per quod supra aquas transimus. Pons Mons terræ tumor altissimus. Seps, parvus serpēsex cu Mons ius iētu mēbra percussa putrescunt. Dens, cyn 3ant. Cha Seps lybs, populus quidā, & ferrū optimum, & aliquid ex cha Dens lybe fabrefactū. Item masculina sunt nomina significā Chalybs tia partes assis: Vnde as est duodecim unciae. Uncia est prima pars assis. Nomina itaq; de quibus loquor, sunt: Sextans, sexta pars assis, id est, duas unciae. Quadrans, unciae Quadrans tres quasi quarta pars assis, & uocat etiā triunciu. Triēs, Triens tertia pars assis, id est, unciae quatuor. Quincunx, unciae Quincunx quinq; hoc in x desinit nō in ns. Semis, id est, semi as, hoc Semis est, sex unciae. Septunx in x nō in ns, id est, unciae septē. Bes, id est, unciae octo. Dodrans, unciae nouē, quasi dem- pro quadrāte, & dicit nonuncium. Sextans, id est, unciae Dodrans decē, quasi dempta sextante. Deunx in x, nō in ns, unciae Sextans undecim, quasi dempta uncia ab asse. Hæc nomina signi Deunxificant numos & uasa. Item masculina sunt polysyllaba in ps, ut Hydrops, aqua intercus. Aethiops masculinū Hydrops est, quia foemina datur Aethiopissa. Aethiops Hic aut hæc forceps, & adeps, frōs, cū scrobe serpēs. Atq; rudens, & stirps dum truncum significabit

Pauca in s desinentia præcedente consonante, sunt du bñ generis, ut Forceps, instrumentū quo tenetur aliquid Forceps Adeps, id est, pinguitudo cuiuscunq; rei. Frons, semper Adeps nūc foeminiñ est, siue foliū, siue capitīs anteriorē partē Frons notet. Scrobs, fossa aut puteus. Serpēs, id est, anguis. Ru Scrobs dens, funis nauticus. Stirps pro origine uel progenie, so Serpens lum est foemininus. At pro trunco uel radice, tam ma' Rudens sculini quam foeminiñ generis est. Stirps

B 4 Hæc

DE GENERIBVS NOMINVM

Hæc petit x: polysyllaba in ax, & in ex maribus do.
Dic tamen hæc fornax, similax, carex uelut halex.
Addatur vibex, cum forfex, atque supellex.

Celox Nomina in x sunt fœminini generis, ut Celox, id est,
schapha. Pax, Lex, Nox, & cætera. Excipiuntur poly-
syllaba, tam in ax quam in ex, quia sunt masculini gene-
Thorax ris: ut Thorax, id est, pectus, & pectoris munimētū. Ny-
Nycticoñ eticorax, coruus nocturnus: à nyx, id est nox: corax, id
Harpax est, coruus. Harpax, uncus quo aliquid trahiē ex putoe.
Abax Abax, id est, abacus, mensa calculatoria, & cui uasa su-
Frutex perponuntur. Frutex, medium quid inter arborē & her-
Pollex bā. Pollex, primus digitus, quia præ cæteris pollet. Mo-
Fornax nosyllaba fœminina sunt, ut pax lex. Inter polysyllaba,
Similax id est, habentia plures syllabas quam unam, fœminini
Corex generis sunt Fornax, caminus ubi coquuntur lapides. Si-
Halex milax uel similax, genus ederē flore candido olente liliū.
Forfex Carex, herba acuta & durissima, similis asparago. Ha-
Supellex lex, piscis. Vibex, signum flagelli in corpore. Forfex, in-
strumentum sartorum quo aliquid scindunt. Supellex,
res domestica.

Mascula sunt fornix, phœnix, cum mastiche uarix
Et bombix, spadix, & orix, quoq; uncia præbet.
Grex, & eryx, sandyx, uoluox, calyxq;, calixq;.

A regula, Hæc petit x, tolluntur plura masculini gene-
Fornix ris, ut Fornix, arcus in ædificijs, & quodcumque opus cō-
Phœnix cameratum. Phœnix, avis unica. Phœnix etiam est uen-
Mastix tus quidam & fluuius, & uir regionis phœnitiae. Mastix,
mastigis, id est flagellum, utimur in compositis, ut home
Varix romastix, id est, reprehensor Homeri & flagellator. At
Spadix mastix mastichis, pro gummi lentisci, barbarum est, cl
Orix mastiche dicendum fit. Varix, uena tumida in corpore
Grex humano. Spadix est quidam color. Orix, animal in Ge-
Eryx tulia ex caprarum genere. Grex, pecudum multitudo.
Sandix Eryx montis Siciliae nomen. Sandix, herba quædam, &
color

L I B E R P R I M U S.

coloris gentis. Voluox, uermis qui & conuoluolus & in Voluox
uoluolus dicitur. Calyx, cum y Græco priore producta, Calyx
masculini generis, folliculus, quo fructus arboris coope Calix
ritur, Calix cum i nostro, est uas potorum, aut etiam in
quo legumina & cætera reponuntur.

Hic aut hæc cortex, & onix cum prole, silex, lynx.

Imbrex, calx, rame, pumex, obicem uolo iungi.

Atq; culex, natrix. Sunt qui limax quoq; iungant.

Quædam nomina in ex, sunt dubi generis, ut hic aut Cortex
hæc cortex: & est uelut corium cuiuscunque rei, arboris Onyx
& cætera. Onyx, id est, unguis, & gemma candorem ha- Sardonyx
bens unguis humani. Sardonyx, gemma sardi onychis q; Silex
colorem repræsentans, Silex, est lapis durissimus, unde Lyns
excutitur ignis. Lynx, est animal maculosum, ex luporu Imbrex
genere acutissime uidens, cuius urina in caculi duritiem Calx
ueritur. Imbrex, est canalis in tecto, per quæ defluit im- Pumex
ber, Calx, pes imus, capitur pro cuiusq; rei fine, ut caput Obex
pro principio. Pumex, lapis cauernosus ad corpora leui Culex
ganda laudatissimus. Obex, significat obiectum uel ob- Natrix
staculum, ut pessulum, seram, & cætera. Culex, uermicu- Limax
lus alatus. Natrix, serpēs aquaticus. Limax est testudo Con- Conjunctus
& cochlea terrestris, quæ & limaca à limo dicitur. Con-
iunctus cuius generis communis: quia uiro & fœminæ da-
tur per regulam: Quicquid utriq; datur.

L I B E R S E C V N D U S D E R E- gulari nominum declinatione.

Regulæ generales.

Ompositum simplexq; modo
simili gradiuntur.

Demitur exanguis: sine carmi-
ne plura recludam.

Simplex & compositum ple-
runque simili modo declinatur,

B 5 ut pes

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

ut pes & bipes. Excipitur autem à regula exanguis, quod genitium similem nominatiuo facit, cum simplex Exanguis sanguinis. Est autem exanguis carens sanguine, id est, ad modum pallidus uel mortuus. Tolluntur plura, nam à substatiis facta adiectiva, in ablatiis & quibusdā alijs casibus aliter eunt quam simplicia. Ut caulis ablatiuum factit caule, unicaulis uero unicauli. Et à manus compoſita sunt secundae declinationis.

Rectū in compositis tantummodo flectere fas est. Alteruter rectum nescit variare priorem.

Dictio composita ex pluribus casibus non declinatur nisi ex parte recti. Vnde si ex duobus nominatiis conficiatur, declinatur uterq; nominatius, si declinationem recipiat, ut Respubli, reipublicæ, ciuitas libera quæ iure regitur. Si ex recto & obliquo fiat, aut contra, solus nominati⁹ declinabilis, ut tribunus plebis, urbis præfet⁹, iurisperitus, senatus consultū, plebiscitū. Si uero nomē ex duobus obliquis constet, nullo modo flectitur, ut huiusmodi, quæ possunt esse orationes. A parte prima excipiuntur Alteruter, quod licet ex duobus rectis constet, tamē solū declinat posterior rectus sic: Nominatiuo, alteruter, alterutra, alterutru, genitio alterutrius, dō alterutri, &c. i. quiuis ē duobus, aut unus ē duobus. Quotiescumq; alter nominatiuorū aliquo caret, tota dictio codem caret: ut ius iurandū caret genitiuo & datiuo ablatiuo pluribus, quia illis ius caret. Vnusquisq; caret uocatiuo, ut quisq;. Sui ipsius caret nominatiuo, ut sui &c. Tribunus plebis, est princeps & defensor plebis. Senatus consultū, id est, statutū senatorum. Plebiscitum, plebis statutum.

In neutrī primus, quartus, quintus similes sunt.
Quis in a Pluralis semper quum flectimus exit.

Nomina neutri generis in quacunq; declinatione habent tres casus similes, nominatiuum, accusatiū, uocatiū, in utrolibet numero, & hi casus si declinenf, in plurimis terminant in a, ut nominatiuo, accusatiuo, uocatiuo.

L I B E R S E C V N D V S.

uo, scamnū, & in pluralis scamna. Sic corp^s, corpora: cor-
nu, cornua &c. nominatiuo, actō, utō, pelagus, uulgus,
virus. Si non declinentur, non necessario pluraliter in a-
desinūt, ut centū, mille, tēpe. Item ambo, duo, quāuis de-
clinent, in a non desinūt, quia omnino irregularia sunt.

Est primo quintus similis: sed Græcus s aufert

Sæpe uelut Thoma, Theseu, Panthu, Pari, Palla.

Vocatiuus similis est nominatiuo, ut nominatiuo mu-
sa, puer, panis, uocatiuo ô musa, puer, panis, &c. tam fin-
gulari q̄ in plurali. Ab hac regula excipiūtur primo no-
mina Græca in s, qua literā s, sæpe in uocatiuo abiūcisit,
ut hic Aeneas, Thomas, ô Aenea, Thoma. Sic omnia pri-
mæ in as terminata. Hic Anchises, Priamides: ô Anchise,
Priamide. Sic omnia in es primæ. Hic Tydeus, Orpheus:
ô Tydeu, Orpheu. Hic Panthus, Oedipus, Melampus: ô
Panthu, Oedipu, Melāpu. Hic Calchas, Pallas: ô Calcha,
Palla. Hic Achilles, ô Achille. Hic Paris, ô Pari.

Syncopa plurali nonnunquam fit genitiuo.

Syncopa aliquando fit in genitiuo plurali. In prima
quidem, ut cœlicolum pro cœlicolarum. In secunda, ut
Deūm pro deo^r. In tertia, ut cœlestium pro cœlestiū. In
quarta, ut currū pro curruum. Syncopa est ablatio lite Syncopa
ræ uel syllabæ ē medio dictionis. Huic est figura contra-
ria epenthesis, que est adiectio literæ uel syllabæ in me- Epenthesis
dio dictionis, ut alituū pro alitū, propter uersum recipit.
Plurali similis sexto uult tertius esse.

Datiuus & ablatiuus plurales cuiuscunq; decliationis,
sunt similis, ut dtō & ablatiuo magistris, manibus &c.

Prima declinatio.

P Rima dat as, es, e, rectis, & a: patrius e uult
C i m terno. Sed ab e recto genitiuus in es fit.

Casibus his Adam tantum flectunt & Abraham.

Prima decliatio habet tres terminaciones nominatiuin

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

As, ut Aeneas, Thomas, Dametas, Elias, Esaias, propriis
uirorū omnia, præter Boreas, uenti nomen, & Satanus,
id est, diabolus. Es, ut Alcides, Chryses, Anchises, Ma-
nasses, & plura uirorum propria. Quædam sunt appella-
tiua, ut cometes, prophetes, leuites, psaltes. Priamides, id
Pentecoste est, Priami filius aut nepos. E, ut pentecoste, festū spiri-
tus sancti, interpretat̄ quinquagenaria, quia quinque
fimo die post dominicā resurrectionem celebrat̄. A, ut

Poeta poeta, qui facit carmina. Arca, id est, cista. Arra, numerus
Arca qui daf̄ in contractibus, eyn Gods penninck: uel pars so-

Arra lutionis in contractus initio data, & dicit̄ etiam arrabo.
Declina- Declinatio quid est? dictiōis per casus in fine uariatio,
tio. ut hēc musa, huius musæ. Casus quid est? declinationis
gradus. Quot sunt casus? Sex: Nominatiuus siue rectus,
Genitiuus, qui cæteros gignit, & patrius dicit̄, quia per
ipsum patronymicū resolut̄, ut Priamides, Priami fi-
lius. Datiuus significat id, cui aliquid daf̄ uel acquiritur,
aut etiam cōmendatur: ideo cōmendatiuus dicit̄. Accu-
satiuus, incusatiuus, & causatiuus, aliquid accusari & in
causa fieri ostēdit. Vocatiuus uel salutatiuus, qui uocatio
nem salutationēq; dicit̄. Ablatiuus plerunq; id à quo ali
quid auferē, significat. Vocatiuus q̄q; rectus dicit̄, quia
nominatio ferē similis est. Declinationes sunt quinq;
Cuius declinationis, cuius personæ, cuius cōiugationis:
quā interrogandū fuerat (ut postea correxi) q̄t̄ declina-
tionis, quia quotus de numero ordinali interrogat, non
quis: id tum nō ignorabamus, sed (qd doctissimis frequē-
ter usu uenit) per incuriā quandā nō animaduertimus.

Patrius æ uult cum terno.

Genitiuus & Datiuus primæ declinationis singularis

Patria numeri desinunt in æ diphthongum: ut Patria, huius pa-
Musa triæ, huic patriæ, id est, natale solum, siue locus in quo
Caula quis natus est. Musa, id est, cantilena & poetæ dea. Cau-

la, id est, ouile. Aura, lenis uentus & splendor, & fauor.

Diphthon Diphthongus, est duæ uocalium uim suam retinentiū,
gus, in eadē syllaba conglutinatio. Et sunt Latinæ quatuor,

z, a;

L I B E R S E C V N D V S.

z, & au, & eu: ut musæ, ccena, audio, euge: & debent oës
scribi contra indoctos: sed in z & cc parum audiuntur a
& o. Diphthongus dicitur à dis, id est, bis, & phthōgos, Diphthon
id est, uocalis sonus, hoc est, duar, uocalium unus sonus. gus
Sed ab e recto genitius in es fit.

Excipiuntur à regula, quantum ad genitium, nomi-
na Græca in e, quia genitium faciunt in es. Datuum ue-
ro in z diphthongum, ut hæc pentecoste, huius penteco-
stes, huic pentecostæ. Sic Magdalene, Tysbe, Penelope,
Calliope, Circe, & alia plurima mulier, propria. Phœbe, Phœbe
id est, Diana & Luna. Parasceue, preparatio. Quædā a- Parasceue
pud Latinos terminans in a, ut Helene uel Helena, synco-
pe uel syncopa, synecdoche aliquando etiā synecdocha.
Pascha licet proprie indeclinabile sit: tamen Latini eccle Pascha
fasticci præsertim in gtō & dtō paschæ ausi sunt dicere.

A m faciet quartus: finita per as uel a Græca

An quoq; dant: en fiet ab es & ab e, nec habent em.

Accusatius primæ declinationis terminat in am, ut
hæc Sella, hæc sellæ, id est, sedes. Sic per c. Cella, id est, cu- Sella
biculum & penariū, ut cella uiaria. Camera, testudo tē Cellæ
pli, aut cuiuscunq; domus, id est, curvatura in modū cæ Camera
li aut palati. Finita per as & cætera. Græca nomina in
as & in a etiam mittunt accusatiuum in an, ut hic Tho-
mas, Aeneas, Boreas, Satanæ, &c. huc Thomam uel Tho-
man, Aeneam, uel Aenean, Boream uel Borean. Noia in
es & e definitia faciunt accusatiū in en, nunq; in em.

A sextus donat: tamen es ac e retinent e.

Ablatiuus in a definit, ut ab hac musa, ab hoc Aenea. Lagena
Sic Lagena, uas in quo viatores potum deferunt. Fide- Fidelia
lia, uas fictile, cui uiuin ac ceruisia imponitur. Hara, por- Hara
corum stabulum. Latrina, locus priuatus & latēs, quem Latrina
quisq; domi habet. Cloaca locus cauus, per quem collu- Cloaca
ties fluit. Mantica, foccus aut pera cuius pars post tergū, Mantica
pars ante pectus, dum geritur pendet. Mantissa, addita- Mantissa
mentum quod adiicitur rei uenditæ, ut in ceruisia aut ui- no pa-

DE NOMINVM RECTA DECL.

no pauxillulum ultra iustum mensurā. Basilica, domus
regis & templum & locus, in quo negotiations, cōsilii
& iudicia exercebant. Tamen es, & cetera. Nomina in
es & in e desinentia, faciunt ablatiuum in e: ut ab hoc An-

chise, comete, ab hac pentecostie: sic arete, id est, uirtus.
Theriace Theriace, quoddā medicamentū, dryakel. Strophe, uer-

Strophe sutia uel deceptio. Ode, id est catus. Hæc & similia solū in

Ode e ablatiuum habet. Vbi autē est a, fit à nominatiuo in a, ut

theriaca, strophæ, oda, & cetera. sic de accusatiuo in am,

sic nomina in es, in accusatiuo en solū habet, in ablatiuo

Anchisa Anchisa uero & anchisa sunt à nominatiuo in a,

sic enim Anchisa, pro Anchises aliquādo dicti est, ut A-

Atrida trida pro Atrides. i. filius uel nepos Atrei. Noia in e desi-

nētia Latini in plurali uix unq usur pāt, nisi secundū de-

clinationē latinā, tanq singulariter terminantur in a.

Primus pluralis fit in æ, genitiuus in arum

Nominatiuuus pluralis in æ diphthongon definit, cui si

milis est uocatiuuus. Genitiuus fit in arum: ut hæ musæ,

ð musæ, harum musarum: sic hæ cataractæ, & cetera.

Tertius is poscit, tamen abus paucula donant,

Filia, mulæ, duæ, liberta, equa, nata, dea, ambæ.

Datiuuus pluralis in is definit, datiuo ablatiuuus similis

est per regulam: Plurali similis &c. ut his musis, pennis

&c. Octo indubie habent abus, filia filiabus. Sic nata &c.

quorum ambæ duæ nulla differentiæ causa faciunt solū

abus, duabus, ambabus, reliqua differentiæ causa faciunt

Nata abus, ne de uiris uideatur sermo. Nata. i. filia. Est autem

Liberta Liberta mulier libera, que fuit serua.

Accusatiuuus semper pluralis in as fit.

Anima Accusatiuuus in as finit, ut has animas, crumenas & co-

Crumena tera. Anima est spirit⁹ corpus uiuificās. Crumena. i. mar-

Coma supisi. Coma, capillorū ornatus. i. cæsaries, utrurq; tam

Ansa mulieris q; uiri est. Ansa, est uasis auricula. Etiam est fibu-

Scutica la, que calceis insiuitur, eyn gespe. Scutica, uerberandi ex-

Dolabra funiculis instrumentū. Dolabra, leuigandi instrumentū.

Secun-

LIBER SECUNDVS.

Secundda declinatio.

(unt.)

Altera sex rectis er, ir, eus, ur, dat uel us, aut
Addimus ē Græcis, os & on per us, um uarianda.
Nominatiuus secundæ declinationis habet sex termini.
nationes er, ir, eus, ur, us um. Eus est terminatio Græca.
His iungimus Græcam terminationem os, quam Latini
sepiissime uertunt in us, & on quam uertunt in um. Ex-
empla sunt: Faber, quicunque artifex malleo utitur, ut Faber
Faber lignarius, Faber ferrarius, Faber murarius, & cæ-
tera. Magister, cui cura rei incubit, ut magister pagi, ma Magister
gister uigilium, magister grammaticæ. Quicunq; ludo li-
terario præst magister recte dicis. Glaber, glabra gla- Glaber
brum, id est, caluus, id est, sine crine aut herbis uel segete.
Nam ager, aliquando glaber est. Scaber, so didus, asper, Scaber
ungues scabri, cutis scabra. In ir tria sunt: Vir, id est, Treuir,
mas. Treuir, aliquis ē ciuitate Treuerensi. Leuir, frater Leuir
mariti uel uxoris. In eus omnia ferē sunt uirorum pro-
pria, ut Orpheus, Perseus, Tydeus, & cætera. In ur uni-
cum est satur nomen adiectuum, satur, satura, saturum.

In us & in um sine numero nobis cognito sunt, ut Cir- Circus
eus, locus rotundus. Hircus, mas caprasi. Colum, uas per Colum
quod purgatur lac, aut alijs liquor. Solū animalis sustē Solum
taculū, ut terra est hoīs solū, mare pīcū, aer auiū. Os, ut
Samos, Lesbos, & cætera. On, ut Pelion, Ilion.
I patrius seruat, genitiuus non superabit.

Genitiuus secundæ declinationis ini definit, ut huius
magistri, domini, scamni. Genitiuus non superabit: Se-
tentia est, genitiuus secundæ declinationis non habet plu-
res syllabas quād nominatiuus, & hoc dicūt non crescit. Sequestes
genitiuus, ut hic sequester, huius sequestri, id est, media- Vafer
tor inter litigates. Vafer, a, um, id est, callidus & astutus. Ater
Ater ualde niger. Atramenti, ater liquor, ex quo siat li- Teter
teræ. Teter, i, turpis, deformis. Onager, sylvestris asinus. Ovager
Insurandū est solēne iuramēti, & religiosa affirmatio. Insurāda
Crescit ir, ur, gener, & prosper, puer, asper, adulter,
Pre-

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

Presbyter, atque tener, miser, exter, gibber, iberus,
Et lacer, atque socer, liger, orta gero, fero, liber.
Addimus ipsis dexter, cui syncopa ficit, ut asper.

Crescunt tamen pauca, ut quæ cuncte in ir definunt, ue
luti uir uiri, leuir leuiri, & cetera: & ur, ut satur saturicū

Gener sequentibus in er: ut Gener, maritus filiae. Prosper, pro
speri, id est, fortunatus aut felix. Adulter, qui matrimo
niū uiolat, mulier adultera dicitur. Presbyter Græce pre

Adulter niū uiolat, mulier adultera dicitur. Presbyter sbyteros, id est, senior. Tener tenera tenerum, id est, mol

Tener lis, ut tener agnus. Miser infelix. Exter extera exteri, id
Exter est, externus. Gibber, id est, gibbosus uel gibberosus, qui

Gibber tumorem in dorso habet, qui gibbus dicitur, uel hæc gib
ba. Gibbus & gibber tam pro tumore, quam pro tumo

Iber rem habente lecta sunt. Iber, iberi, uel tertiae iber iberis,
id est, Hispanus. Iberia, Hispania. Sub hoc nomine com

Celtiber prehenditur Celtiber celtiberi, à Celtis Galliæ populis,
& Iberis, confiatum nomen, est populus Hispaniæ, regio

populi habitantis iuxta Armeniam. Producunt autem
Iber & Celtiber, semper genitiui penultimam quam alii

Lacer hic corripiunt. Lacer, id est laceratus uel laneatus. Soker,

Soker pater mariti uel uxoris. Liger ligeri, uiri proprium. Cre

Liger scunt etiam cōposita à gero & fero, ut clauiger, qui cla

Clauiger uam gerere dicitur, ut Hercules, uel clauem, ut diuus Pe

Laniger trus. Laniger, lanigera, lanigerum, gerēs lanam, ut ouis

Armiger est lanigera, sic setiger, corniger, belliger. Armiger, qui

Signifer arma militis fert. Signifer, ferens signum bellicum. Stel

lifer, ferens stellas. Lucifer, ferens lucem. Dapifer, ferens

dapes. Sic salutifer, opifer, somnifer, letifer, mortifer, &

Liber cætera. Liber priore longa adiectuum & Bacchi nomē:
Nam pro cortice aut codice minime crescit, ut liber libri-

Liber ergo libera, liberum, id est, non seruus, cui licet qd
liber, nisi ui aut iure prohibetur. Liber liberi substanti

Dexter um, id est, Bacchus deus uini. Dexter dexter uel per
syncopam dextri, Vnde dextera uel dextra manus dicitur.

Dexter aliquando id est quod prosper, ut dexter ades.

Con-

L I B E R S E C V N D V S.

Conseruant normam pronominis ista secundam,
Vnus, uter, neuter, solus, quis, & ullus, & alter,
Atq; alius, totus: Fuit olim patrius uni.

Hæc nomina, unus, uter cum suis, uterq; uteruis, uterlibet, neuter, solus, quis ex Donato notiū, unus, alter, alius & totus, habent in genitio ius, & in datiuo i, quia de clinantur ut pronomina secundæ declinationis, ueluti nominatiuo, unus, una, unū, genitio unius, datiuo uni, & cætera. Alius crescit in genitio non syllabis sed quā atitatem: quia secunda syllaba in genitio est lōga, in nominatiuo autē breuis, alterius penultimā solū corripit, quā reliqua in prosa producunt tantū, in uersu uariant. Plebes uersiculi sunt: Rectus uult alius, poscit genitiuus alius. Corripit alterius semper producit alius. Item alius facit datiuū trisyllabū alit, quā reliqua datiuū faciat à genitio abiecta us syllaba. Sub ullus, id est, aliquis cōprehendit nullus, id est non ullus. Vter quis ē duobus. Neuter Neuter habet neutrius in genitio, & neutri in datiuo, səpius q̄ neutri, neutræ, neutri, nisi in grammatica locutione neutri generis, pro quo nolle dicere neutri generis.

Ei uel ei uel eos dabit eus, uolet Androgeos o.

Nomen in eis definens, facit genitiuū in ei syllabam. uel per duas syllabas in ei uel eos, ut Tydeus Tydei, per duas syllabas: uel Tydei per tres uel Tydeos. Androgeos, Androgeos uero facit in genitio Androgeo. Sub hoc cōprehēdi os uolo Apollos apollo, Tydeos Tydeo, Athos Atho. Alia Apollos in os, breue desinentia, Græce faciūt genitiuū in ou quā diphthongon in uertimus, ut logos logu, melos melu, his genitiuīs non utimur.

Iuates quandoq; iacit, ceu cura peculi.

Quando genitiuīs terminatur in duo ii, solet alterum causa metri quandoque abiisci. Vergilius: Nec spes libertatis erat, nec cura peculi, per apocopen pro peculi, pro tuguri, Antonij. Apocope est ablatio literæ uel syllabæ Apocope

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

Peculum bæ ex fine dictio[n]is. Peculum, est propriu[m] bonu[m].
Tertius & sextus formantur in o tibi casus.
Datius & ablatiuus in o desinunt , ut huic magistro,
ab hoc magistro.
Vm poscit quartus. Quandoq[ue] per on loco Græca.
Eus uult ea etiam. Per e quintus uertit us,absq[ue]
O fili,deus,& fluuius,populus,chorus,hagnus.
Quatuor hæc euolunt,et iā ut pro rege Latinus.

Mæander Accusatiuus in um desinit , ut Mæander Mæandrum,
fluuius quidam nimis curuus & flexuosus . Ideo Mæan-
der pro flexura & fraude capit[ur]. Cicero : Scio quos tu

Tholus Mæadros quæsiuisti. Thol⁹, pertica in tēplo, ad quā dona
Scrupulus suspēdunē . Scrupulus, lapis in arena pedes ambulantiū
lædens, unde ponit pro dubio & molesta. Terent. Vnus

Scopulus mihi scrupulus restat qui me male habet. Scopulus,mōs
Scopus lapideus prope mare uel in mari . Scopus, aliquid in qd

Capulus sagittarij dirigūt sagittas. Capulus, quo culter aut aliud
tene[re]. Quandoq[ue] per on loco Græca. Nōia Græca facie-
unt sepe accusatiuū in on,ut diphthongus diphthongō,
Topaziū lapis p̄tiosus topaziō,ut ibi: Super aurū & ro-
pazion. Possunt tñ more Latino in um accusatiuū mitte-
re:ut Priamon uel Priamum,&c. Quæ rāmen in eis desi-
nut,sæpi⁹ accusatiuū in ea mittūt,ut Tydeus Tyde⁹,Or-
pheus Orphe⁹a. Per e quintus uertit us. Nomina secūdæ
declinationis terminata in us,mutari in uocatiuo us in

Cantherius e,Cantherius ò cātherie, id est, equus castratus. Sic lan-

Lanius us,qui laniat carnes & eas uēdit. Tabellarius, qui defert

Tabellaris tabellas id est epistolas.Cæmentarius qui parat cemen-

Cæmentarius ta, id est, lapides cædit. Statuarius , qui facit statuas.

Absque ò fili deus . Excipiūt[ur] à prædicta exceptione

paucula , Filius ò fili . Deus ò deus solum, Fluuius ò flu-

uius uel fluuius . Populus , pro hominibus, ò populus &

ò popule. Chorus ò chorus ò chore. Hagnus, cum aspira-

tione in principio , si recte uelis scribere , ò hagnus &

ò hagne. Latinus, rex latij ò latinus & ò latine. Chorus,

est cæ-

L I B E R S E C V N D V S.

est canentium cœtus, non sacerdotum subsellia.

Quum propriū dat ius, dēpta us fit in i tibi quintus.

Propria in ius dempta us faciunt uocatiuum in i per exceptionem à regula: Est primo quintus similis. Exceptio est hic: Quum propriū dat ius: ut Laurentius ô Laurenti. Terentius ô Terenti, Fabius ô Fabi.

Primus pluralis fit in i: uult patrius orum.

Græcus in on fiet: is tertius: os dato quarto.

Nominatiuus pluralis cui uocatiuus est similis fit in i, ut hi magistri, hi uulgi, hi dei, uel dñ, prius à deus est, posteriorius à diu: quod ueteres dixerunt pro deus. Hinc mā Dei fit plurale dñ dissyllabum nisi in carmine, quod magis Dñ in usu est quām dei, & in datiuo & ablatiuo s̄epius dñs quām deis dicimus. Et pluraliter, hæc scamina, ligna, per regulam: Quis in pluralis & cætera. Genitiuus pluralis definit in orum, ut horum magistrorum, horum scaminorum, ephippiorum, & cætera, Ephippium, est sella e quina, cui insidemus. Ferculum, in quo aliquid fertur ut Ianx, & pro cibo capitur. Sarculum, fodierendi instrumenrum. Seculum tempus humanæ uitæ.

Ephippium
Ferculum
Sarculum
Seculum

Festa lego per ibus, licet orum dent genitiujs.

Nomina festorum faciunt genitium plerunq; in orū per hanc declinationem. Datiuum & ablatiuū s̄epius in ibus, ut Saturnalia, festa Saturni. Genituo, saturnaliorum: aliquādo etiam saturnaliū: datiuo & ablatiuo saturnalibus. Denarius, est numus argenteus ualens decimæuos. Græcus in on fiet. Græcus genitiuus in on definit, & ita utuntur s̄epe Latini: ut & pluraliter hi logi, horum logon, his logis, hos logos, ô logi, his logis. Is tertius. Datius in is definit, ut ablatiuus, ueluti his pallis, qualis &c. Palus, est crassus stipes. Qualus, id est, spora. Os dato quarto. Aceusatius in os definit, ut talos, catulos, pullos. At scamina, damna, patent per regulā generalem. Talus, os quadratis & tuber circa innum pede. Catulus, foetus canis & cuiusque feræ, ut catulus leonis,

Denarius

G 2 Iupi,

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

lupi, ursi, & cetera. Catulus muris. Pullus, fœtus auium,
& omnium mansuetorum animalium: ut pullus asinæ,
præterquam boum. (Nam uitulus aut uitula dicitur) &
ouium quia Hagnus & hagna dicuntur: & caprarium. Nā
hœdi capellæ dicuntur.

Ambo, duo, neutri generis sunt masculineque.

Mas o uel os quartus donat, mult tertius obus.

Singulari numero carent. Et pluraliter nominatiuo
ambo duo, ambæ duæ, ambo duo, genitiuo amborum
uel duum, ambarum duarum, amborum duorū uel
duum, datiuo, ambobus duobus, ambabus duabus, am-
bobus duobus, accusatiuo ambos duos uel ambo duo, li-
cet rarius, ambas duas, abo duo. Vocabuio ò ambo duo,
ambæ duæ, ambo duo. Ambo collectiuum est, non distri-
butiuum, ablatiuus similis est datiuo.

Tertia declinatio.

Tertia dat uarios fines, dans is genitiuo.

Græcorū patrius, uel in os, uel in i uel in us fit.
a, e, o, c, d, l &c. Semper autē genitiuus fit in is, hic pater,
huius patris, nisi Græca more Græco declinentur, tunc
enim s̄epe habet os: us hic pan, huis panos. Quandoq; ha-
Achilli bēt i, ueluti propria in es nō crescētia, ut Achilles huius
Oronti achillis uel achilli, hic Orontes, huius orontis uel oronti
&c. Quandoq; genitiuus Græcus in us desinit, ut hæce
cho huius echus. Vbi poterit in is desinere non fiat in os,
qa meli' elephatis q; elephatos dices, si Latine uelis log.

Terminationes nominatiui.

Nominatiui terminationes in tercia declinatione sunt
circiter septuaginta unum. Literæ terminales undecim.
Litera terminalis, est ultima dictionis litera. Termina-
tio est ultima litera aut in fine consonans aut consonan-
tes cū uocali annexa. Literæ itaq; terminales sunt, a e o c
d i n r s t x. Terminationes per ordinem ponentur.

Malagma Aut malagma, fomentum quo apostema mollitur.

Magmas,

L I B E R S E C V N D V S.

Magma, pastillus siue massa ex unguentorū fecibus odo Magma
ris gratia. Scomma, id est, cauillum & urbana irrigio. Scomma
E, ut cōclae, id est, triclinium, & locus secretior in do Conclave
mo. Cubile, lefftus, quia in eo cubatur. Cubile
O, ut pernio, morbus pedum ex frigore proueniens et Petaſo
calcaneum infestans præcipue. Petaſo coxa porcina, &
anterior pars: ſimiliter quæ ab aliis incipit.

C post a, ut lac, uel e ut halec.

D post i, ut David: Et u ut Bogud, pro propria uirorū.

L post quinque uocales, ut fal, mel, uigil, sol, consul.

N post oēs uocales, preter u, ut titā, firē, delphin, dæmō.

R post omnes uocales cum y Græca, ut par, uer, gaddir, cor, fur, martyr.

S post omnes uocales cum y Græca & diphthongo,
ut as, pes, lis, flos, mus. Mys proprium uiri genitivo My Mys
os, æs, præs: & cum au diphthongo, ut laus, fraus.

B post oēs uocales, sed inter u mediat r, ut trabs, cœr
lebs, est unum cum æ diphthōgo quod est plēbs, id est, ui
lior pars populi, scobs, libs uetus Africus, & quod y Græ
cam habet chalybs, urbs.

Ls post u, ut puls, mollis cibus, ex farina & lacte uel
caseo, uel ouo et melle, quo pro pane ueteres utebantur.
Ms post e tantum, ut hyems.

Ns post omnes uocales, ut glans, dēs, mōs, tiryns cum
y Græca. Aruns, proprium uiri. Septuns non dicitur, sed Aruns
septunx.

Ps post omnes uocales cū y Græca preter u, ut lælaps, Lælaps
canis nomen apud Ouidium. Seps. Ips, uermiculus, qui Ips
cornua uitesque prærodit.

Trips, qui ligna, ut Cis per c qui frumenta. Sis per s qui Trips
uestes. Is, uitra, Midas, fabam, Ops, dea terræ. Gryps, uo Gryps
lucris maxima et rapacissima. vnum est habēs r ante ps
quod est stirps.

Rs post omnes uocales preter i, ut ars, iners, mors,
Tyburs, natus Tyburi.

T post u tantum, ut caput, sinciput, occiput.

DE NOMINVM RECTA DECLI.

X post oēs uocales cum y Græca & æ & au diphthonis, ut pax, rex, pix, nox, nux, styx, fex, faux.

X post tres consonantes I n r.

Lx post a tantum, ut calx, falx.

Lanx Nx post omnes præter e, ut Lanx, uas larum & rotundum, in quo caro aut aliud esculentum mensæ infertur. Lances, etiam stateræ dicuntur. Vnde Bilances, que duas

Iynx lances habent. Septunx .Iynx, auicula quædam cum y Græco in posteriore syllaba.

Arx Rx post a et e tantum, ut Arx, id est, castrū, ab arceo es, quia arcet, id est, prohibet hostes accedere.

Merx Merx, id est, res uenalis : aliqui dicunt in nominatiuo hæc merces.

Cherub & Seraph, sunt qui dicant interdum declinatio-
ri huius cherubis seraphis, & cætera. Sed melius non de-
clinant, quia barbara sunt, ut David & Bogud, sua natu-

Moly ra inflexibilita : licet nonnulli ausi sint declinare . Moly,
herba nomē adud Cræcos in genitio molyos facit, ut

Epy Epy similiter cum y Græco epyos, urbis nomē, interpre-
tatur altum & sublime.

Genitiuus tertiae.

SEmper a mittit atis: uertit e per is genitiuo.

A facit genitiuum addita tis, ut malagma atis. Omnia
in a tertiae sunt nomina Græca neutri generis: ideo mo-

Aroma re Græco, faciunt etiā in genitio os, ut doma, matis, uel
Dogma domatos, id est, domus. Aroma, odoramentū. Dogma, id
est, decretū, scitum, placitū, & (ut uulgo dicitur) statutū:

Syrma male pro doctrina sumis, nec à doceo dicitur, cum Græ-
Thema cū sit nomē. Syrma, lōga uestis, & tractus, & longus ora-
Toreuma tionis processus. Thema, positū aut positio. Toreuma, or-
Mantile pus sculptum, politum, cælatum.

Ouile Vertes e per is in genitiuo. Nomen in e, uertit e in is in

Equile genitiuo, ut Mantile, linteum quo manus terguntur. O-
Caprile uile, is, stabulum ouium, ut Equile, equorum. Caprile, ca-
Bouile prarum. Bouile, boum. Porcile porcorum. Monile, colli-

Addit.

L I B E R S E C V N D V S.

Addito nis post o:dat inis muliebre do, goq;
Virgo, ordo, margo, cum cardine, Apollo, cupido,
Turbo, homo, ceu nemo, tñi unedo postulat onis.

Nomen in o facit onis, ut Aquilo, aquilonis, uentus se Aquilo
pt̄ētriona lis & ea mundi pars. Pero, peronis, calceamen Pero
tum rusticū. Excipiunt à regula fœminina in do & in Infcapedo
go, quæ facit inis, cū paucis alijs, quæ sunt virgo virgi. Libido
nis, ordo ordinis &c. ut Cupido inis, uasculū fictile. In Formido
tercapedo, distantia et differentia. Libido, uolūtas & car Hirudo
nalis delectatio. Formido, timor. Hirudo, sanguisuga, Hirundo
uermis aquaticus adhærēs cruri, nec decidēs nisi plenus Arundo
cruoris. Hirudo, uis nota. Arudo, id est, canna. Testudo, Testudo
animal testa tectū, ut limax concha, & cætera, ponis pro Salsilago
cithara & pro camera. Salsilago, uel salsugo, id est, sal- Salsugo
sus humor, peckel. Caligo, obscuritas & ignorātia, ut ca Caligo
ligo oculorum, caligo ueri. Indago, inquisitio. Indagare, Indago
anquirere. Propago, uitis ramus terræ infixus, & proge Propago
nies. Fuligo, nigrū infumibili. Albugo, alba macula in o Fuligo
culo; & albū ouī, quod albumē s̄epius dicis. Croceſi ouī Albugo
dicitur uitellus. Ferrugo, rubigo ferri, ut erugo aeris. Fer Ferrugo
rugo etiā est panni similis color. Compago compaginis, Compago
id est, compactio & conjunctio. Ambago, id est, circuitus Ambago.
arbor. Apollo sol. Turbo, quicquid acuta forma est uo
cat. Turbo turbinis etiā est uertigo uentorū. Nemo ne
minis, ratus inuenētu genitiuus. Plautus in captiuis: Nemī
nis misereri certū est, quia mei miseret nemo. A fœmi
nis in do, & in go, unicū excipiē, quod est Vnedo une
donis, arbor & ipse fructus, alio nomine arbutus & ar
butum.

Enīs habēt Anio, Nerio: caro dat tibi carnis.

Anio, fluuius in agro Tyburtino: & Anio ab alio no
minatiuo rariore anien, obliquos mutuatum est. Nerio,
enīs, id est, uxor Martis. Etiā est uirtus, fortitudo, & ma
iestas Martis. Caro carnis flesch. Carneus ex carne: ut
frustum carneum. Carnofus, pinguis.

DE NOMINVM R E C T A D E C L I N .
Græca, uelut Dido, muliebria sic modo flectes,
Vs capiat patrius, reliqui dant o bene casus.

Nomina Græca foeminini generis faciunt genitium
in us, reliquos obliquos in o, ut Dido Didus, Io Ius, Sap-
pho Sapphus, Calypso Calypsus. Sic Calisto, Pero, Dry-
mo, Pantho & cetera mulierz uel nympharum propria,
Clio aut dearum ueluti Clio Clius, una musarum. Clotho
Clotho Clothus, una parcarum. Echo Echus. Argo Argus, no-
men nauis. Alij Græce hæc aliter declinant, nobis curz
Echo men nauis. **Argo** fuit diligenter docere Latinorū usum, ut Vergilius, Lu-
Alektō stificam Alektō, in accusatiuo dixit, non Alektos nec Ale-
eton, & est Alektō una furiarum. O genitiui penulti-
mam producit, ut sermonis: nisi apud Græcos in on dei
nēs corripiat, ut Agamemnon, Agamemnonis, propriū
wiri. Sic gētilia quædam, ut Vangio Vangionis, Saxo Sa-
xonis, & cetera. Inis corripitur, ut uirginis. Enis produ-
ctum, teste Gellio.

Halecis, lactis, Dauidis, Bogudis effer.

Halec facit penultima longa halecis. Lac facit lactis
Dauid Dauidis penultima longa.

Additur is post l: Sed lis iungunt fibi mel, fel.

Nomina in I literam desinentia assumunt in genitio
Animal is, ut Sal salis. Animal animalis, corpus sentiens: hic &
Vectigal hæc animalis & hoc animale, ad animal pertinens. Vecti
Puteal gal, tributum uel redditus. Puteal, est putei operculum.
Bel Michael Michaelis. Bel Belis, idoli nomen. Eiusmodi in
Rachel el peregrina aliquando declinantur in sacris, & si uolu-
Betel mus manent indeclinata: ut Abel huius Abel uel huius
Microl Abelis: multa nunquam flectuntur, ut Rachel, Betel, Mi-
Baal col, Baal, Tubal, & apud Plinium locorum nomina dif-
Vel syllaba, teste Hermolao, Vel & Suel. Mel & fel addunt ge-
Suel nitiuo lis, ut mellis, fellis. Neutra in al cum el, & sol pe-
nultimam genitiui producunt, ut animalis, Michaelis, so-
lis,

L I B E R S E C V N D V S.

lis. Reliqua corripiunt, ut Annibal Annibal, Hiempsal
Hiempsalis, Hasdrubal Hasdrubalis, propria uirorū. Sal
salis, quāmuis olim etiam fuerit neutrum. Vigil uigilis,
præsul præfulis.

Additur is post n: Tamen on quandoq; dat ontis.
Donat in is neutrū pecten, flamē, cano natum.

Nomen in n desinens facit genitiuum adiecta is syllaba , ut Titan Titanis , frater Saturni & Sol. Pan Panis, aut rectius Panos, quia Græcum est, ut à genitiuo huius nominatiui distet panis. Pan fuit fabulosus Deus pasto- Pan
rū, aut naturæ. Delphin Delphinis, marinus piscis. Agon Agon
agonis, id est, certamen. Canon, id est regula. Gnomon, Gnomon
interpretatur cognitor, est stilus indicans horas. Hypे-
rion, id est, Sol. Quædam nomina faciunt genitiuum
in ontis , ut Phaeton filius Phœbi. Demophon Demo-
phantis proprium uiri, ut Leon Leontis. Dracon Dra-
contis, Lacon Lacontis. Charon Charōtis, portitor in- Charon
ferni . Pauca sunt eiusmodi nomina appellativa , ut Bi- Bison
son Bisontis, animal ferum simile taurō iubatum. Cha- Chamæ-
mæleon Chamæleontis, animal quod solo uento dicitur leon
pasci, & herba quædam. Horizon Horizontis, uisus no- Horizon
tri terminus, Acheron Acherontis, & Phlegeton Phle- Acheron
getontis, fluuij infernales. Neutra in en, faciunt geniti Phlegeton
uum in inis, cū flamen flaminis, pecten pectinis, rubicen Numen
tubicinis, & reliquis à cano compositis, ut numen numi Sumen
nis, id est, Deus uel diuina potestas. Sumen & Abdomen, Abdomen
pinguitudo uentris suilli. Inguen, pudenda pars corpo- Inguen
ris. Gluten, id est, uiscus, materia tenax, qua aues capiunt Gluten
tur, & qua aliquid coniungitur. Bitumen, humor tenax, Bitumen
quo pro calce utimur. Vnguen unguinis, id est, unguen- Vnguen
tum & quicquid succum habet ex quo aliquid ungi po- Pæan
test. Pæan, cum æ diphthongo, id est, Apollo, & hymnus
in laudē Apollinis, uel alterius, facit Pæanis, ut Titan Ti-
tanis. An producit genitiui penultimam. En produ-
cit genitiui penultimam, nisi inis facit, tūc corripit. In
producit genitiui penultimam. On modo producit, ut

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

Simon, Babylon: modo corripit, ut dæmon, canon: in
paucis uariat, ut Aegæon, Orion. Certiorē regulam de
on non habeo.

R capit is: Far ris, lar tis proprium maris, hepar
Hepatos efficiet. Cris mobile cer dat, ut acer,
Ac alacer. Bris dant imber cum prole, saluber,
Et celeber. Per tris ter formies omne Latinum,
Et pater, & mater, lynter, dat eris later, & cor
Cordis, iter, tineris, Iouis optat Iuppiter usq;
Robur oris, iecur, atq; femur tibi præbet eburq;

Nomina tertiae in er desinentia adiiciunt genitio is, ut

Altar altar altaris, id est, altare. Lupanar, id est, prostibulum.
Specular Specular, per qd speculamur, ut fenestra. Puluinar, id est,
Puluinus, qd dormituri capiti subiuncimus. Torcular, præ

Torcular lum in q uue torquetur. Subligar, id est subligaculum &

Aer uelamen lumborum. Aer die lucht. Agger, alta terra oppo-

Agger sita aquis. Rancor corruptio carnium, rerum ex uetus-

Rancor te. Mucor, lanugo quæ diutino siu cōtrahitur, ut in pa-

Mucor ne, carne, &c. Vapor, fum? quidam & nebula è calidis aſcē

Pædor dens. Pædor, immunditia & putor. Caſtor, propriu uiri,

Castor & animal, alio nomine fiber. Fulgur fulguris, id est, ful-

Fulgur men: sed fulgor, id est, splendor. Excipiuntur multa à

Far regula: Nam far geminato rr facit farris, id est, quodvis

Lar frumentum, ut triticum, hordeum, &c. Lar, nomen impe-

Lartis ratoris facit Lartis, teste Prisciano, sed sapienti in nomina

tio Lartes inuenio q lar. Lar, dei nomen, & pro domo

Hepar laris facit. Hepar, id est, iecur. Tria adiectiva, alacer, no-

lucer, acer, faciunt cris: quibus addes mediocer, si inuenias

Acer tur. Acer, pro arbore aceris facit. Bris dant saluber, ce-

leber, imber, cum cōpositis september, october, nouem-

Imber ber, december, quæ sunt mensium nomina. Imber, id est,

pluia. Omnia Latina in ter faciunt tris: ut fratis, uel

Vter tris. Vter utris, id est, uas uel saccus ex corio uel pelle. Ac-

Accipiter cipiter, avis aduncis unguib? ualde rapax, ut falco, aqui-

la, mil-

LIBER SECUNDVS.

La, milius, nifus, syluester, equester, & cetera. Cetera inter Græca eris habent per regulam: ut spinter spinteris, ether etheris, id est, elementū ignis & ccelum. Character, Aether
 forma uel signū. Clyster instrumentū quo aquam in al- Character
 tum iaculamur, & quo chirurgi utuntur in purgatione Clyster
 corporis. Crater, uas ampliū, cui uinum aut oleū & cete- Crater
 ra imponimus. Stater stateris, numus quidam. Later, q- Stater
 uis Latinū sit in ter desinens, non facit tris sed eris, & est Later
 lapis coctilis. Cor cordis facit. Iter itineris à nominati- Iter
 uo olim usitato itiner. Jupiter, summus deus, apud gen- Jupiter
 tiles, & unus planetarum. Quatuor in ur faciunt oris: Robur
 robur roboris, & cetera. Robur, est fortitudo. Est robur
 etiam quercus durissimæ species. Et capitur pro duritia Iecur
 firmitateq; cuiuscñq; rei. Iecur iecoris uel iecinoris, siue Iecur
 iocineris, tanq; à ueteri noīe iecinus uel iocinus, id est, he- Femur
 par & ficitū: sed hoc suillum proprie esse uolūt. Femur Ebur
 femoris, superior pars cruris à coxa usque ad genu: ut fe- Ebur
 mur anserinum, gallinaceum, anaticum, leporinum, cu- nculinum, & cetera. Ebur eboris, os uel dens elephanti.
 Ar, penultimā genitiui producit in neutrīs cum nar:
 demito nectar, iubar, hepar, par.

Er, corripit penultimā, ut ether, aer. Cetera Græca pro-
 ducit, ueluti iber, crater, character, stater, luter, clyster,
 balter, brachionister: quibus unum Latinū addes, quod
 Ir, corripit, ut gaddir, martyr. (est Ver.
 Or producit penultimā genitiui, ut color, soror. Tol-
 luntur æquor, marmor, memor, arbor, bicorpor, tricor-
 por, indecor, dedecor. Et si qua sunt eiusdem deriuatio-
 nis alia, cum Græcis. Sic Hector, Antenor & rhetor quo-
 que & Castor tam appellatium quām proprium. Au-
 tor tamen producit tantum.

Vr, corripit tantū, ut fulgur, guttur. Excipitur unum
 quod est fur furis.

As interponit ti: mas maris, as dabit assis.

Hoc uas uasis habet, uas hic uadis: antis habento

Mascula Græca: uolunt per adis non mascula ponit.

Nomen

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

Nomen in as desinens facit genituum interponendo
Simultas syllabam ti, intra a & s: ut Simultas simultatis, id est, o'
Prauitas dium. Prauitas prauitatis, id est, malitia & iniquitas. Ac
Aequitas quitas, iustitia. Probitas, id est, honestas. Meccenas optimus
Probitas mihi nomen, qui Vergilium Horatiumq; & alios docebat.
Meccenas etos opibus iuuuit. Hinc docti dites patronos Meccenates
Arpinas appellant. Arpinas, nostras, uestras, &c. Vulgus addit
Abbas Abbas abbatis. Excipiuntur à regula mas maris, as affinis, hoc uas uasis, hic uas uadis. Et Græca masculini generis, quæ faciunt antis, ut Elephas elephantis: sic gigas, adamus, Atlas, &c. Inter quæ plurima sunt uiros pro
Pallas pria, ut Calchas, Abas, Thoas, Poëas. Pallas, Euandri filius, Abias, Thaumas. Sic etiam Acragas, montis & oppidi nomen. Reliqua Græca quæ scilicet non tantum masculini generis sunt, faciunt adis, uel Græcanice ados: ut
Cyclas Arcas Arcidis uel Arcados. Cyclas cicladis, uestis femina
Monas nea rotunda, explicatilis uel spatiofa. Monas monachus
Trias dis, id est, unitas. Trias, id est, trinitas. Hebdomas, numerus
Hebdomas rus septenarius. Hebdomas, Latine septimana, est spatium
septem dierum. Dicitur etiam hebdomada hebdomadæ.
Enneas Ogdoas, ogdoadis, numerus octonarius. Enneas Enneas
Ogdoas dis, numerus nouenarius. Decas, numerus denarius. Olympias lympias, id est, lustrum, siue quinquennium. Pallas Palladis, id est, Minerua, dea sapietie. Lampas, id est, fax aut
Lampas splendor. As producit penultimam genitiui, ur Meccenatus, & cætera: nisi Anas anatis, avis nota. Corripitur
cum isto, maris, uadis, & quæcunque adis habent, ut Palladis, & cætera.
Es mutabis in is, Græcus dat multa per etis,
Adde quies, locuples, mansues: per etis teges exit,
Et seges, interpres, præpes, paries, abiesq;
Indiges, atq; aries, perpes, teres, ac hebes addo.
Labes Nomen in es desinens, mutat es in is: ut Labes labis, id est, macula uel ruina. Clades, id est, occisio uel mors. Strages, id est, prostratio: ut uentus fecit stragem arborum. Cedæ,

L I B E R S E C V N D V S.

Cædes, id est, occisio. Sic Ioannes, sedes, Hercules, Achil-
les. Moyses uel Moses etiam, Moysi potius facit q̄ Moy-
sis. Hoc etiam per primā Moses Mos̄ declinatur. Excl-
piuntur à regula multa Græca quæ habent etis penulti-
ma longa, ut tapes tapetis. Sic Cres, lebes, magnes, & plu-
rima propria uitrorū, ut Chremes, Hermes, Laches, Tha-
les. Horum quædam manent quandoque sub regula, ut
Chremes, huius Chremis uel Chremetis. Sic Dares. Te-
rentius: Pueri inde abiens conueni Chremis. Idem: Chre-
mem saluere iubeo. His adduntur Latina, quies quietis,
locuples locupletis. Mansues mansuetis, id est, mäsuetus.

Quædam faciunt etis penultima breui, ut Teges tege-
tis, uile stragulum quo tegitur lectus. Seges, frumentum Seges
in spicis. Præpes, id est, alte & sublime uolans. Capitur Præpes
etiam pro idoneo & felice, siue prospero.

Dic uerres uerris, uates uatis: per itis fit

Communis generis non dictum siue marini.

Pes dat edis, natum sedeo dat idis: uolet edis

Hæres ut merces: Cererisq̄ Ceres retinebit.

Aes æris, præs prædis habet, diphthōgus utriq̄ est.

Verres facit uerris, uates uatis: reliqua masculini ge-
neris aut communis, de quibus nihil dictum est, utpote
appellatiua, murant es in itis penultima breui: ut poples
poplitis, miles militis. Sic ames, palmes, limes, stipes, fo-
mes, termes, trames, gurges, cespes, merges, eques, pedes,
antistes, cocles, hospes, fospes, ales, diues, comes, super-
stes, preſtes, ueles. Sed pes facit pedis. Sic composita, com-
pes, bipes, & cætera. Composita à sedeo faciunt idis pe-
nultima breui, ut obſes obſidis. Hæres facit hæredis pe-
nultima longa. Merces mercedis, penultima lōga, id est, Merces
præmium: iuuenalis:

Nosse uolunt omnes, mercedem soluere nemo.
Ceres Cereris, dea frugum. Aes æris, præs prædis, diph-

thongon æ habent.

Is non

DE NOMINVM' RECTA DECL'

Is non mutabo: dant dis cuspis, lapis, atque

Plurima Græca: facis per eos, uel ios, uel yos, uel

Entis Græcorum quædam, charis at charitis uult.

Is habet genitiū similē nominatiuo, ut hæc uis, huius
uis, quod solū in ter tia declinatiōe is genitiū producit:
significat uirtutē, possibilitatē, fortitudinē & uiolentia.
Hic panis, huius panis. Sic ouis, pestis, uestis, &c. Excipiunt
lapis & cuspis quæ abiecta s litera, capiunt dis: ut la-

Cuspis pīdis, cuspidis: sic tricuspis tricuspidis. Cuspis, est acies ha-
stæ uel alterius rei acutæ. In idis genitiū etiā faciūt plu-

Cassis rima Græca, ut cassis, cassidis, fœminini generis, id est, ga-

Aspis cassis, id est, rete. Aspis aspidis, ter pens quidā. Aegis ægi-

Aegis dis, scutū pelle caprina rectū: & proprie est Palladis tho-

Pyxis rax. Pyxis, uasculi unguentarium, uel cui quidū aliud

Pyramis imponit. Pyramis, ædificiū in cacumen à latitudine des-

Chlamys nens, uel turris habens flāmę figurā. Chlamys per y Gre-

Paropsis cum, uestis militaris. Paropsis, lanx & scutella cibaria.

Absis Absis absidis, curuatura, uel arcus in muro, & rotæ testu-

Nebris do in qua figuntur radī. Nebris, cerui aut damæ pellis.

Iaspis Iaspis, gemma uiridis quædā. Ibis, avis similis ciconiæ a-

Ibis pud Aegyptios. Syrtis syrtidos, aliquādo etiam syrtos,

Syrtis locus in mari periculosus propter multititudinem arenæ;

Item idis, habent nomina in is patronymica & formam

patronymicorum habentia: uti sunt in is, librorū nomi-

na: Aeneis, Thebais, Achilleis. Et gentilia, ut Colchis, Su-

namitis, Moabitis. Et omnia fœminina, quoꝝ masculi-

na in a uel in es definit, ut poetis, prophetis, nautis, &c.

Item nomina uiroꝝ: ut Paris, Adonis. Daphnis, Alexis.

Item mulieꝝ propria: ut Myfis, Lais. Quædā fiuitorū no-

Tigris mina: ut Tybris, Phasis. Tigris etiā pro animali, uel ue-

locissimo & truculento, plura possunt genitiū nomina

tiuo simile habere: ut Adonis, huius Adenidis: sic Paris,

Dixi notāter plurima Græca, nō omnina:

quia multa genituum non similem efficiunt: ut Tyberis

trifyl

L I B E R S E C V N D V S.

trisyllabū, huius Tyberis: & est idem quod Tybris. Cha- Charyb-
 rybdis, huius Charybdis, quidā periculosisimus in ma- dis
 ti locus. Lachesis, una parcarum. Charis charitis, id est, Lachesis
 gratia. Hinc eucharis eucharitis, id est, gratus. Facis Charis
 per eos, &c. Quædam Græca facit genitium in eos uel
 tos. Quædam etiam in yos per y Græcum paucissima in
 entis. De eos, ut Physis physcos, id est, natura. Hinc Phy- Physis
 sica, sciētia de corporum naturis. Metamorphosis, id est, Metamor
 transformatio. Hæresis, id est, secta. Polis poleos, id est, phosis
 urbs. Hinc Nicopolis, Heliopolis, Constantinopolis, &c. Hæresis
 Poesis poeseos, opus poetum. Genesis, id est, generatio. Polis
 Sic thesis, diocesis, &c. De ios: ut Pistis pistios, id est, fi- Poesis
 des. Basis basios, id est, gradus fundamentum, sustentacu Genesis
 lum. Lexis, id est, dictio: Hinc lexicon, id est, liber uoca- Pistis
 bularius: à Græco λέξις, id est, dico. Parænesis, admoni- Basis
 tio. Crasis, id est, temperamentum. Nemesis dea superbo Lexis
 rum ultrix. Multa alia inuenies per eos uel ios, quæ o- Parænesis
 minia sine crescentia nōnunquam efféruntur. De yos: Crasis
 ut Chelys chelyos, instrumentū musicum. Erinnys erin Nemesis
 nyos, furia infernalís. Tethys autem Tethyos, id est, dea Chelys
 maris, uxor Oceani. De entis: ut Simois Simoentis, flu Tethys
 uius Troie. Pyrois Pyrentis, unus equor. Solis. Opois Simois
 oponentis, urbs quæda: & flectitur etiam Opus opuntis. Pyrois
 Opois
 Quod dedit er, dat eris: qd in en fuit, ut prius efficerit.

Pauca nomina in is, faciunt genitium in eris, quia
 olim terminas in er, ut puluis pulueris, cinis cineris. C-
 lim puluer, ciner, uomis uomaris, uel etiā nūc uomer uom-
 meris. Itaq in his tribus propriis obliqui exoleuerunt.
 Duo sunt in is uel in er definētia, pro utraq terminatio-
 ne proprios obliq's retinētia: ut hic cucumer huius cuci Cucumer
 meris, uel hic cucumis huius cucumis. Puber puberis, uel
 pubis hui⁹ pubis. Vnde impuber impuberis, uel impubis
 hui⁹ impubis. Sequit qd in n fuit, &c. Noia in is definē-
 tia, quæ etiā in n literā definere reperta sunt, obseruant
 regulam de n litera: ut sanguis facit sanguinis penulti-
 ma correpta, quia olim dicebant hoc sanguen huius san Sanguen
 guinis.

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

guinis. Pollis pollinis, quia etiā dicitur pollen pollinis.
Multa Græca faciunt genitium in inis penultima longa, quia nominatiuus per in efferri potest, ut delphis delphinis, Eleusis Eleusinīs, oppidi nomen, ut Salamis Salaminis, quia etiā dicimus Eleufin, Salamin. Trachyn uel Trachys, cum y Græco, Trachynis, est Bœotiae urbs. Sic Phorcys Phorcynis, proprium uiri: & Arys Arynis, &c. Dis, lis, dant itis, cum Samnis, iunge Quiritem. Glis solum gliris, semis semissis habebit.

Quatuor in is habent itis penultima longa: dis ditis,
Quiris Lis litis, id est, discordia. Samnis Samnitis. Quiris, id est,
Glis Romanus. Glis pro animali gliris facit. Semis à semi &
Semis as (est enim dimidium assis) semissis facit. Semis pro di-
midio non flectitur, & melius in i desinit semi, quo extra
compositionem raro utuntur. Is genitiui penultimam
in crescentibus corripit, ut lapis lapidis. Tolluntur in
is, quorum in etiam nominatiuui terminatio est, ut Del-
Psophis phis cum Psophis Psophidis, oppidi nomine: & Crenis
Crenis. Crenidis, nymphæ nomine. Et Lis, Cis, Samnis, Quiris,
Glis, Simois, Pyrois.
Os ti interponit: glos, mos, flos, ros facit oris.
Quod dedit or faciet ueluti prius, ossis os oprat.
Os oris, custos custodis, bos bouis: ois
Thos, Minos, & Tros, cupiūt: quibus addit' heros.

Nomen in os facit genitium interponendo syllabam
ti inter o & s, & ita facit otis: ut cos cotis, sacerdos facer-
Monoceros ceros dotis. Sic dos, nepos. Monoceros, id est, unicornis, bestia
in fronte cornu habēs. Rhinoceros, animal in naso cog-
Rhinoceros nu habens. Excipiuntur à regula glos, mos, flos, ros,
ceros quæ faciunt oris, ut gloris. Flos floris. Mos moris, id est,
Mos consuetudo. Ros roris. Habent etiam oris quæ in or quo
Odos que desinūt, ut odos odoris. Colos coloris. Vapos, id est,
Colos uapor fumus ex humidis calefactis surgēs. Timos, id est,
Timos timor. Lepos lepōris uel lepor, id est, uenustas & iucun-
Lepos ditas

L I B E R S E C V N D V S.

ditas in factis aut uerbis. Honos, id est, honor. Arbos, id Honos est, arbor. Os ossis, os oris satis parent. Custos custodis, Arbos bos bouis. Quædam Græca facit genituum in ois, ut Thos thos, thois, animal ex luporum genere. Minos ois, Cre- Minos tensum rex fuit iustissimus, ideo à poetis dicitur esse annimarum iudex. Tros Trois, fuit Troia rex. Et capitul Tros pro Troiano persepe apud Vergilium. Heros, homo non Heros bilissimus, quales dicuntur fuisse Hercules, Hector, Perseus. Talis foemina dicitur herois idis, uel heroine, es. Os otis, & oris producuntur undiq; præter compos compo tis, & impos impotis, & arbos arboris. Custodis produ citur ut ois, uelut herois. Corripitur uero bouis.

Vs mittet tibi oris, peius ceu peior habebit.

Vs facit oris penultima breui, ut corpus corporis. Cōparatiua faciunt oris penultima longa, ut ea quæ in or definunt: ueluti peius peioris, melius melioris. Exempla principalis regulæ, pauciora fermè sunt quam ea quæ excipiuntur, sed quia parū interfuisset, nolui mutare regulum. Exempla itaq; sunt lepus leporis. Corpus omne Corpus sensibile. Decus, honor. Dedeius, in honestas. Littus, ter Decus ra prope mare. Fœnus, pecuniae lucrum. Aliquando pro Littus quoctue lucro ponitur. Tempus etiam pro capitis par Fœnus te. Tempus est super aurem ex utraq; parte. Nemus, sylva. Tempus Pectus, anterior pars animalis à gula usq; ad uentrē. Nemus Pignus oris, etiam facit pigneris ut dicemus, ut fœnus Pectus oris & fœneris, sed utruncq; rectius haber oris ut ego op̄i Tergus nor. Tergus, corium uel pellis. Facinus, id est, factum siue bonum siue malum. Terentius: Non sit sine periculo facinus magnum & memorabile. Pecus quando est neutrī generis: fœminini generis pecudis facit.

Dant eris hulcus, holus, uellus, Venus & genus atq;
Viscus, acus, fœdus, scelus & cum pondere uulnus,
Munus, onus, sidus, latus, ac opus, & uetus addo,
Et fumus, rufus: Sed oris uel eris dare pignus

D Ut fœ

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

Vt sc̄nus dicunt: melius per oris fit utrunque.

Quædam nomina in us mutant us in eris penultima
Hulcus breui: ut hulcus, collectio corrupti sanguinis in corpo-
Hulus re. Holus, omnis herba sativa quæ in usu cibario est. Vel
Vellus ius uelleris, pellis cum lana & ipsa lana. Venus, dea a-
moris. Genus, progenies & rei modus uel qualitas, ut
genus mortis, genus uitæ. Viscus propriæ intestinum

Viscus est. Viscus secundæ, id est, glutinum. Acus, frumenti pur-
Acus gamentum. Fœdus, id est, pactum, & pax quæ sit inter
Fœdus dimicantes. Scelus graue peccatum. Pondus quod graue
Scelus est. Vulnus, iesen & hiens apertura corporis istu facta.
Pondus Munus, id est, donum. Item munus, id est, officiū. Verg.
Vulnus Susceptum perfice munus. Onus, pōdus alicui iniunctū.
Munus Sidus, id est signū cœleste è stellis formatū. Differt ergo
Onus à stella, licet aliquando pro stella capiatur sidus. Latus,
Opus quod infra alam est. Opus, res facta, ut carmen est opus
Funus poetae. Funus, cadaver & exequiae & mors. Rudus, lapi-
Rudus dum frusta & ruinarum materies. Pignus & sc̄nus ha-
gnus, quod creditor i datur, ut sit securus: & pignora per
metaphoram filii dicuntur. Item pignus, est quod deponi
tur apud sequestrum. Vergilius: Tu dic mecum quo pī-
gnore certes.

Vris habent tellus, ueluti monosyllaba, grus, sus

Dant uis: intercus dat utis, liguris ligus optat.

Dat pecus hæc pecudis: loca Græca ferunt in untis.

Pus ortum dat odis, incus, subscus, palus uidis.

Vtis fœmineum reliquum. laus, frausq; dat audis.

Tellus Tellus & monosyllaba habent uris penultima longa.
Ius ut tellus telluris, id est, dea terræ, & ipsa terra. Ius iuris,
quod natura aut ciuitas aut gens iubet. Et liquor eōse
quæ coquuntur. Hinc iuruletus & iussuletus, iure plenū:
ut caro iurulenta, id est, quæ cum iure apponit: sic pīcis
juruletus. Rus ruris, crus cruris, thus thuris, mus muris.

L I B E R S E C V N D V S.

Pus puris, sanies & quicunque humor in putredinem uer. **P**us
sus. Purulentus, sanie plenus. Contra monosyllaborum
regulam, grus gruis facit, & sus suis. Intercus intercutis:
ligus liguris, haec pecus pecudis. In his penultima geniti-
ui corripiuntur. Quædam Græca nomina locorum mit-
tunt genitium in untis. Opus opitis, Achææ oppidū,
Hydrus hydruntis, alterius oppidi nomē. Cicero: Ad Hy-
druntem Iudibundi peruenimus. Eodem modo habent
Anthemus, cerasus, placus, simus, trapezus, hierichus,
phicus, phillus, amathus, sopus: & plura. Cōposita à pus,
id est, pes Græca sunt, & faciunt in genitio podis penul-
tima breui, ut tripus tripodis. Oedipus oedipodis. Dicit̄ **Oedipus**
et̄iā oedipus oedipi. Dicit̄ etiam per primā oedipodes æ.
Tria faciūt udis penultima lōga: Incus incudis. Subscus
subscudis. Cato de re rustica. Subscudes ilignas adindi-
to. Reliqua in us fœminini generis faciūt utis, penulti-
ma lōga: ut uirtus uirtutis. Sic salus, iuuētus, &c. Quan-
titas omnī ex dictis liquet. Fraus fraudis, laus laudis.
At Emmaus castelli Iudaici nomē trisyllabū est, & decli-
natur à Plinio ut dominus: sicuti notauit doctissim⁹ grā-
maticus Hermannus Torrentinus.

Vult i seri medio, b p si præit s, genitiū.

Nomen in bs aut ps facit genitium interponendo in-
ter bs aut ps uocalem i, ut trabs trabis. Stips stipis, nu-
stips
mulus: pauper mendicat stipem. Grys gryphis. Cinips
ciniphis.

E per i mutabunt polysyllaba, dat cupis auceps.

Polysyllaba habetia e ante bs aut ps, mutant e in i bre-
ue in genitio, ut cœlebs cœlibis, princeps principis: se-
cūs est de monosyllabis, ut seps sepis. Aucep autem facit Aucepa
aucupis: & est qui aues capit. Canis aucuparius, quo au-
ceps utitur.

Dic hyemis, pultis, capitis, cipitis dabo proli.

Hyemis, pultis, capitis genitiū sunt ab hyems, puls, ca-
put. Composita à caput faciunt cipitis siue in t de finant

D a ut fin.

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

ut sinciput, occiput occipitis: siue in ps, ut anceps ancipi-
tis, biceps bicipitis, præceps præcipitis, triceps cæcipes,
& cætera. Anceps, est dubius uel incertus. Anceps gladi-
us, id est, utrinque scindens. Præceps, cum capite dcor-
sum cadens. Aut in consideratus & nimii festinus. O-

Anceps
Præceps
Plebs
Cyclops
Hydrops

mnia in bs & ps, cum hyems & caput corripiunt in geni-
tiuo penultimam præter plebs, seps, gryps, cyclops, hy-
drops. Plebs, ignobilior pars populi. Cyclops, gigas u-
noculus. Hydrops, aqua intercus.

Ns aut rs s demens, tis dabit apte.

Nomina in ns aut rs faciunt genitiū dempta s, & ad-
dita tis: ut animans animantis, ars artis, & cætera. Duo
sumunt aspirationem in obliquis: ut tiryns tirynthiis: un-
Elmyns de tirynthiis, id est, Hercules: & elmyns elmynthiis, uer-
miculus in utero puerorum.

Dis uult glans, nefrens, capitis lens, & folium frons,
Libraq; cum pendo, & quod cor faciet tibi nomen.
Vntis habeto quiens, & iens, legem ambo spernit.

Iugulans Iuglans iuglandis facit, dicitur quasi Iouis glans, ma-
gna nux quæ uulgo apud nos in magnis arboribus cre-
scit. Nefrens nefrendis. Lens lendis, pro pediculi pullo,

Lens At pro legumine quodam lens lentis dicimus. Lentigo
macula faciei ad lentis similitudinem: Lentiginosus, qui
tales maculas habet, ut lendinosus, cui multæ sunt len-
des. Frons frondis, folium est, frons frontis, capitis pars
anterior à radice capillorum usque supercilia: metapho-

Libripens rice pro pudore sumitur. Libripens libripendis, à libra
& pendo, pro pondero, est stipis ponderandæ pensator.

Vecors Vecors cors, excors, & uecors, id est, stultus. Vecordia, stultitia.
Quiens Quiens queuntis, qui quit, id est, potest: nequiens, qui
nequit, nequeuntis facit: iens euntis: sic rediens redeun-
tis, & cætera, sed ambiens ambientis facit contra legem
compositorum.

L I B E R S E C V N D V S.

X in cis muto: per gis lex, frux, aquilex, rex,
Grex, remex flecto, cum Græcis addito multis
Impetigem, coniunx n tollens, coniugis ædet.

Nomen terminatū in x, mutat x in cis in genitio, ut
arx arcis, merx mercis. Radix radicis, pars arboris aut Radix
herbæ aut fruticis in terra. Ibix, genus sylvestris capræ. Ibix
Pollux uiri propriū. Excipiunt à regula quæ gis pro cis
faciunt: ut lex legis, ius scriptū. Sic exlex, ilex. Frux fru- Lex
gis, qcquid ex fructu terræ in alimoniam uertimus. Frux Frux
legumen, triticū. Aquilex aquilegis, id est, putearius, id Aquilex
est, qui puteri effodiēdi certis in locis rationē habet. Rex
regis, grex gregis, remex remigis, qui remigat, id est, re-
mos agit. Remus est instrumentū quo nauis agit: & lo-
rū quod cōtinet tubā. Remigii, remos agitatio. Impe-
tix, id est, impetigo metragaq; ab impetedo uel ab impe-
tu, est fœdatio corporis, scilicet scabies sicca & aspera &
cætera, quia plura genera sunt. Coniunx coiugis n habet
nominatiuus, quā genitiuus abñcit.
E per i mutabunt polysyllaba, quam retinebunt
Myrmex & ueruex, aquilex, halexq; resexque,
Atq; lelex, celex, tiliis optat habere supellex,
Dic senis, & noctis, niuis: actis paucula seruant.
Testis hylax. Solumq; briax formatur in axis.

Polysyllaba in ex mutant e in i in genitio, ut remex
remigis. Apex apicis, id est, rei summa, ut apex literæ, Apex
galeri &c. Apex sciætiæ. Vertex, mōtis aut capitis summi Vertex
tas. Vortex, cōtorta aquaq; inuolutio. Caudex, trūcūs, Vortex
siue prima pars arboris, cui radices adhérēt. Codex, idē Caudex
& liber uel tabula. Podex, id est, culus. Sic culex, pulex, Codex
cortex &c. Monosyllaba retinent e, ut lex, rex. Nex, id Podex
est, mors. Tull. Insidiatori & latroni quæ potest afferri Nex
iniusta nex? Pauca polysyllaba etiam retinēt e, ut Myr- Myrmex
mex, ecis, serui nomē apud Apuleiū. Veruex, castrat⁹ ari Veruex
es. Halex halecis. Resex resecis, id est subsidiari⁹ palmes. Resex

DE NOMINVM RECTADECLIN.

Celex Celex celecis penultima longa, fluuii nōmē. **Supellex**,
Senex duplex crementum habet, facitq; supellectilis. **Senex** le-
nis. Nox noctis. Pauca Gr̄eca faciunt actis, ut *Hylax* hy-
lactis, canis nomen. *Astyanax*, *Hectoris* filius. Nomina
in x producūt in genituo penultimam, ut *thorax* acis.
Ferox, *ocis*, *animosus*, & *atrox*, id est, crudelis. Corripi-
unt reliqua in ex nisi uibex uibicis: & quæ e retinet qua-
tuor hæc, *myrmex*, *ueruex*, *halex*, *celex*. Itē corripiunt
fax, *abax*. *Colax*, parasiti nōmē, *similax*, *Candax*, mulie-
ris & regionis nōmē, *storax* uel *stirax*, *onyx*, *sardonyx*,
mastix, *pix*, *illix*, *phœnix*, *calix*, *coxēdix*. *Hiftrix*, id est,
ericius, *cilius*, *uarix*, *eryx*. *Nux*, *arbor* & *fructus* habens
durū operimentū. *Filix*, herba quædā. *Pistrix*, tam pro-
bellua marina, & cœlesti signo, q; pro muliere pisceue.

Crux Nex necis. *Nix* niuis. **Crux** crucis, id est pœna. Cruciare.

Trux est pœna afficere. Dux ducis: sic redux, irredux, tradux.
Præcox Trux, id est, crudelis. *Salix*, arbor. **Præcox**, añ tēpus ma-

Volunx turus. *Cappadox*, populi nōmē. **Volunx**, uiri proprii.

Tertius i præbet: Quartus fit in em tibi casus.

Datiu⁹ fit in i, accusatiu⁹ in em, ut huic pani, hūc panē.

Crescentem Gr̄eci per a quartum sæpe dedere.

Nomina Gr̄eca crescentia, accusatiuum similiter crea-
scēt sæpe in a faciunt: ut *Pan* *Panos*, *Pana*. Non ausim
à panē dicere: nec à delphinū delphinē, sed poti⁹ del-
phina, sic *Pæana* à *Pæa*. Lichē lichenā: dæmō dæmona,
sirē sirenā, aér aëra, crater cratera, martyr martyra, He-
ctora, Castora, Neftora, Giganta, Arcada, Pallada, ma-
gneta, Thaida, Laida, pixida, Simoëta, Pyroëta, heroa,
Amathūta, Oedipoda, Chremeta, lælapſa, syringa, tho-
raca, æthera, & cætera, quoq; pleraq; accusatiuum etiā per
ein finire inueniunt, ut *Chremetē*, *Dareta* uel *Daretiē*,
Gr̄eco per n literā *Dare*, ut *Mosen*. Accusatiu⁹ ueritur
aliquando in nominatiu⁹ primæ fœminini gñis, ut hæc
hebdomadas hanc hebdomada: hæc hebdomada, dæ. Sic
æthera, lampada, cratera. Plau. Tene hanc lampadam.

L I B E R . S E C V N D V S.

Im dat uis, cucumis, rawis, tussis, sitis atq;

Plurima Græca, quibus rectus fit in is: sed & in dāt.

Pauca nomina habent solū im. ut uim, cucumim. Ra/ Rauis
uis rauim, id est, raucitas uel raucedo. Tussis tussim,
hoeft. Sitis, id est, bibendi desiderium, Im quoq; habent Sitis
plurima Græca, quaet etiam per n literam in faciunt. So-
lum autem nomen in is desinens, potest accusatiuum fa-
cere per im uel in. Sed & hoc adde, accusatiuum per im
uel in, nunquā crescere, licet genitiuus aliquādo crescat:
aut Araris, nomen fluuij, accusatiuo Ararim. Alexis Ale-
xim uel Alexin &c., ppria uiroꝝ multa, ut Daphnis, Pa-
ris, Adonis. Quædā nomina mulierꝝ ut Isis, Chrisis, My-
sis. Quædā nomina fluuiorū, ut Phasis, Tybris uel Tybe-
ris, Albis. Plurima appellatiua: ut Charibdis, locus ma-
ris inter Italiam & Siciliā periculosis. Phthysis, pulmo Phthysis
nis exhalceratio: phthysicus, phthysi laborans. Pleuresis Pleuresis
aut pleuretis, morbus lateris acutus cum febri & tussi.
Pleutericus, qui pleuresi laborat. Diocesis, gubernatio Diocesis
uel regimē. Polis, id est urbs. Hinc tripolis, oppidū uel re Decapolis
giuncula tres ciuitates sub se habens. Metropolis, præci Metropo-
lii regiōis oppidum, quasi mater oppidorū. Decapolis, lis
regio decem ciuitatū. Eclipse, defectus. Iris, arcus cœle- Eclipse
stis. Hypocrisis, simulatio uel fictio: hypocrita, simula- Iris
tor. Erinnys, infernalis furia. Tigris tam pro animali q Hypocrisis
pro fluvio. Amussis, fabrorum regula ad dirigenda li-
gna uel saxa.

Em dat et im buris, peluis, cum clave securis,

Et puppis, turris, restis, sic febris, aqualis,

Sic pestis, nauis, torquis, coniunge bipennim.

Quædam habent em uel im: ut buris & puluis, ut pel-
uim burim. Buris, est aratri cauda. Peluis uas in quo per- Buris
liuimus, id est, lauamus. Clavis, clavim uel clavē. Securis, Peluis
ferramentū quo secamns. Puppis, ultima pars nauis. Pe- Securis
stis, id est, pestilentia. Bipennis, securis utrinq; scindēs bi- Puppis
pennim uel bipennem. Torquis, torquim & torquem.

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

Neutra per generalem regulam noscuntur, ut accusatio
tuo hoc corpus, hoc animal, & cetera. Vocabulū no-
minatiuo similis est, ut homo, per regulam: Est primo
quintus similis. Ex Græcis multa in es terminata, in uo-
catiuo abiiciunt literā s, ut Pallas Pallāris ô Palla, Euan-
Pallas dri filius. Pallas Palladis, id est, Minerua, ô Palla. Achil-
les ô Achille. Sic ô Vlysse, ô Chreme, ô Herme. Aliqua-
do seruatur s, Ioannes, &c. Melampus ô Melampu, Paris
ô Pari, Thebaïs Thebaïdis ô Thebaï, mulier Thebana.
Sic Amaryllis ô Amarylli, Phyllis ô Phylli, Mysis ô My-
si, Mœris ô Mœri, Tiphys ô Tiphy, Athys ô Athy, Ado-
nis ô Adoni, Alexis ô Alexi, & similia hominū propria.
Sic ô Tybri, ô Phasi, ô Thanai, & cetera. Aliquando re-
tinet s, ô Pari uel ô Paris, & cetera. Nunc ablatiuum
enucleemus, qui uel in e desinit, uel in i: uel in e & in i.
Sextus e donabit, ceu pauper, sospes & hospes.
Mobilibus reliquis e uel i dabo: plus cape pluri.
Quod si sit neutrum per e tantum sextus in i fit,
Ut dulcis dulci: per e dat quandoque poeta.

Ablatiuu in e definit, ut uesper uespere, lux luce, tem-
pus tempore, rus rure. Item sacerdos sacerdote, custos cu-
stode, pauper paupere, sospes sospite. Pauper & sospes
adiectiua sunt, propter quæ pono regulam generalem,
quæ est prima exceptio à prædicta regula: Omnia adie-
ctiua (præter pauper & sospes) faciunt ablatiuum in e uel
in i, ut degeneri uel degeneri, huber uel huberi, & cete-
ra: nisi neutrū habuerint per e, tunc em ablatiuum solū
in i mittunt, ut hic & hæc dulcis, fortis, mitis: & hoc dul-
ce, forte, mite, ablatiuo dulci, forti, miti. Hic capestre hæc
capestris hoc capestre, ablatiuo capestri, sic similia. No-
tanda est Seruñ & Prisciani regula: Substantia adiecti-
uis penitus similia, seruant e tantum, ut Iuuenalis, Mar-
tialis, Felix, Clemens, Laterensis, Salutaris, & similia ui-
ros propria. Idem est de appellatiuis, quoq; tamen quæ
dam (quia ab adiectiuis natura non penitus deficiunt)
ingue-

Substanti
ua ex adie-
ctiuis

L I B E R S E C V N D V S.

inueniuntur etiam habere i, ut annalis annale uel anna-
li. Sic Riualis riuale uel riuali. Rudis adiectiuum, rudi Rudis
tantum. Rudis substantiuum, rude ratum: & est uirga qua
donatur gladiator emeritus: & capiſ pro libertate. Item
rudis, est uirga qua aliquid agitat in igne, uel qua batuic
lana, &c. Volucris adiectiuum, id est, auis, uolucris. Ea in quibus
substantiuum certū illico intelligitur, uix e poterunt ha-
bere. Itaq; molaris à molaris solū. Sic natalis, auricularis,
ædilis, cōsularis, &c. Substantia ex adiectiis licet e tan-
tum habeant in ablative, tamen retinet ium in genitivo
plurali. Plus plurit tantū: Composita in ablative non se
quuntur simpliciū regulam, quia misericors, tricuspis, in-
ops, & similia adiectiva i uel e seruat, quum simplicia so-
lum faciant e. Confinis & affinis i tantū, ut dulcis. Soda-
lis, est eiusdem collegi homo, et in rebus, leuioribus for-
cius, quasi simul edalis. Hinc sodalitas, id est, collegium
multorum, ceu conuiuum.

Al uel ar, i neutris tantum dat, sicut e: præter

Sal, iubar, & nectar, far, hepar, ait marc uates.

Nomina neutri generis in al uel in ar uel in e definen-
tia, faciunt ablative tantū in i, ut animal animali, tor-
cular torculari, cubile cubili, monile monili. Tollunt fal-
sale, iubar iubare, nectar nectare, far farre, hepar hepa-
re, rete reti, ut cubile, quod satis indicat plurale retia.

Rete

Mensibus i tantum est, ut quis dat quartus in imūe.

Sextus e donat & i quī quartus in em uel in im fit.

Nomina mensium fiunt in i, ut aprilii, quintili, sextili,
septembri, octobri, nouembri, decembri. Simplex tamen
habet e uel i, ut patebit. Nomina in is, quoꝝ accusatiuus
solum in im uel in definit, faciunt ablative in i solum,
ut mēphiti, hæresi, genesi, Neapoli, poësi, amusi, ui, siti,
tussi, &c. Quæ uero habent em uel a, & im uel in, habent
uel e, sed ablative in e genitiū crescentiā sequitur, non
ablative in i, ut febri uel febre, turre uel turri, et cetera.

DE NOMINVM RECTA DECLIN.
Tethys Tethyn Tethy. Iſi uel Iſide. Tigri uel Tigridē.
I uel e dant finis, fustis, pugil, & uigil, imber:
Vnguis, auis, postis, uectis, cum nepte supellex,
Atq; tridens, classis cum ciuis, & amnis & ignis,
Sic anguis, strigilis strigili, uix strigile dicam.

Tridens
Classis

Nomina hic posita habent e uel i, sed s̄e p̄ius e. Strigilis
est instrumentum quo abraduntur sudores, siue hominū
in balneis, siue iumentorum in stabulis. Tridens, sceptrū
Neptuni trisulcū. Clasis, est nauis multitudō.

R Ectus in es fiet pluralis, iungito quartum.
Nominatiuus pluralis, cui uocatiuus similis est cū accu-
satio, in es definit: ut hi hos & o homines. Fit aut̄ hic ca-
sus à ḡtō singulari, mutādo is uel os in es, ut ibis ibidis i-
bides: ibis, huius ibis, ibes: tigridis, tigrides: tigris tigres.
Quum genitiuus ium dat, quartus in eis quoq; fiat.

Trallis & Sardis spernunt: Quartus in as fit,
Dum per a quart⁹ erat, ceu dæmonas atq; gigatas.

Nomina quorum genitiuus pluralis in ium definit, fa-
ciunt pleraq; accusatiuum per eis: ut partes partiū, has
partes uel parteis. Sic tr̄s, omnis, acriis, felicis, artis. Vete-
res eum accusatiuum per eis cum ei diphthongo scribe-
bant, id neotericor̄ doctissimi Politianus & Aldus in o-
mnib⁹ fermè scriptis suis obseruauerūt: ut parteis, treis,
acreis, ubi ei scribitur & profertur i longum, ita ut e uix
audiatur. Exceptis oppidor̄, nominibus Sardis & Tra-
llis, que in es nō possunt definere. Quartus in as fit, &c.
Quando accusatiuus singularis in a definit, accusatiuus
pluralis etiā in as terminari potest, ut hanc lampada has
lāpades uel lāpadas. Sic dæmones uel dæmonas, &c. Sic
heroas, lyncas, Arcadas, delphinias, Sirenas, tripodas, &
cætera. Nihil de neutrī locutis sumus. Nam per regulam
generalem habent a in nominatiuo & uocatiuo: & alia
quidem

L I B E R S E C V N D V S.

quidem habent ia, alia non, ut animalia, corpora.

Quod dedit i sexto(nisi comparat) hoc ia ponit.

Vult ia plus raro, nunquam uetus: effe aplustra,

Vel stria: si solum dat sextus e, non ia pones.

In nominibus neutri generis, si ablatiuus desinebat in
i, siue habuerat i solum, siue i & e simul, tunc nominati-
uus, accusatiuus & uocatiuus habent ia: ut maria, felicia,
cōcoloria, uersicoloria, quadrupedia, ancipitia, concor-
dia, &c. Cōparatiua tantū a faciūt, ut meliora, dulciora:
sic uetus uetera, nō ueteria, plus plura, & aliquando plu-
ria: unde cōplura & cōpluria. Quæ ablatiuū singularē
in eternant, solum a faciunt, ut dogmata, corpora.
Gausapa uero à Gausapum esse diximus.

Vm uel ium patrio Latium dat: Græcia uult on.

Genitiuus pluralis tertiarē declinationis habet Latine
um: ut patrī, uel ium, ut partiū: Græce etiā on: ut epigrā
maton, genescō, metamorphoseō, hæreſeon, dioc̄eſeon.

Præbet ium patrius, si sextus in i fuit ante.

Genitiuus pluralis in ium definit, si ablatiuus singula-
ris habuerit i, siue i solū, siue i & e simul: ut hoc ancile ab **Anile**
hoc ancili, hōc anciliū: fuit scutū breue & rotundū. Mo-
nile moniliū. Animal animaliū. Sic nostratiū, uestratiū,
imbrium, ditiū, laquearium, clauium, concordium, felic-
tum, prudentiū, amātiū, dulciū, fontiū, cœlestiū,
agrestiū, &c. Quædam per syncopam um faciunt: quā
dog: etiā in prosa, maxime ea quæ in ns definūt, ut præ-
sens, prudens, amans, &c. per regulā: Syncopa plurali.

Tolle uigil, supplex, opifex, uetus, & pugil, & quod
Comparat(excepto plus) artificem strigilem̄q

Atq; inopē, memorem, consortē iungito & ortū

A capio, duas quibus additur. Vm dat e tantum.

Excipiuntur à dicta regula, quædā um solum haben-
tia, licet in ablatuo habuerint i, ut uigil uigilū, supplex
suppli-

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

Supplex, &c. Et quædam hōræ um putant habere diffi-
rentiæ causa, propter nomina neutri generis in iūn des-
tentia, qualia sunt suppliciū, opificium, artificiū, consor-
tium, mancipiū, municipium, sic principiū, participium,
sacerdotium, &c. Supplex, id est, supplicans, & humiliter
rogans. Opifex, operis effector. Cōparatiua, ut melior
melior, fortior fortior. Plus tamen solum pluriū facit.
Artifex artificiosus. Inops, uehemēter egens. Consors, id
est, particeps. Exors, id est, nō particeps, aut nō consors,
& idem est qd expers, hoc iūm habet, nisi uersus gratia
fiat syncopa. Cōposita à capio faciunt um tantū, ut par-
ticeps participiū, sic municeps, &c. A capite uero adiecti-
ua faciunt iūm, nisi fiat syncopa, ut anceps ancipitū, uel
per syncopā ancipitū, &c. docet hoc Priscianus. Dnes di-
uitū. Sic uolūt similia habere, hebes hebetū, quē iūm habe-
re arbitror, & per syncopā um, ut locuples locupletiū.
Vm dat e tantum,

Nominina habentia e tantum in ablativo singulari, ha-
bebunt um solum in genitiuo plurali, ut pauper, paupe-
rum: sic impuber impuberū, quia licet aliquādo adiecti-
ue in singulari sumat, tamen impuberi per i, in ablativo
non reperi. Itaq; um solū habent dogma dogmatū, &c.
homo hominū, &c. Halec dicunt halecium facere. Exul
exulum. Sic consul, præful, Siren, Delphin, canon, huber-
dos, dux, &c. Fex, crux, mel, fel, genitiuo plurali carent.
Laus laudum, fraus fraudum. Aliquot exceptiones sunt
ab hac regula, quarum prima est: Palus paludum. For-
nax fornacū. Sus genitiū dissyllabū, suū, semper facit.
As dat iūm latiale: magis polysyllaba dant um.

Nomen Latinū in as desinēs, facit genitiū pluralē in
iūm: ut mas mariū, uas uadiū, as assium. Polysyllaba me-
lius per syncopā efferuntur, tam in prosa q̄ in carmine,
ut bonitatum. Optimas, quod pluraliter s̄epius reperi-
tū, non male optimatiū facit. Dixi Latinū: quia Græca solū
um faciūt, ut Arcadas Arcadū, Atlas Atlantū: sic ḡigas,
Donat

L I B E R S E C V N D V S.

Donat ium Samnis, lynter, caro, dos, uter os, os,
Glis, faux, nix, nox, cor, lis, cos, quodq; uncia donat.
S quoq; non crescens, uelut ns, iunge Quiritem.
Excipis inde canis, iuuenis, panis, uolucrisq;
Et uates, proles, soboles forte indeole iuncto.
Donat ium cum mure cohors, monosyllaba iunge,
Consona bina tenet, si finis, finge priorem
Tantum plurali numerum, signato figuris.

Ium habent Samnis Samnitium, lynter lyntrium. Ca-
ro carnium, dos dotium, sic cos cotium. Uter utrium, os
ossum, & os orium. Glis glirium, faux faucium. Nix ni-
xi, nox noctiū, cor cordiū, lis litium. Sic cōposita ab
uncia, ut septunx septunciū. Et nomina in es uel in is nō
crescentia in genitivo singulari, ut sedes sedium, mensis
mensium, &c. Præter canis, panis, iuuenis, uolucris sub-
stantiue captū, & uates uatum, proles prolum. Item so-
boles soboliū, indeoles indoliū, si pluraliter legant, ideo di-
xi forte. Apes apum. Mus muriū. Cohors, multitudo mi-
litum & aliquando aliae, rerum: genitiuus est corhor-
tum. Nomina monosyllaba in duas consonantes desin-
entia, faciunt ium in genitivo plurali, ut trabs trabiū,
plebs plebiū, seps sepiū, arx arcium, lynx lynciū. Sic sors,
scobs, stirps, urbs, puls, daps, falx, lanx, merx, calx, &c.

Nomina tantum pluralis numeri, genituum faciunt
ex analogia uel proportione numeri singularis, qui ueri
similiter esset, si singulari non carerent, ut penates pena Penates
tiū, quia singulare foret penas, ut optimas uel infinitas.
Fores forium, id est, ianua qua foris aperit. Manes ma- Fores
nium, id est, defunctos, animæ. Vires uirium. Tres triū. Manes
Aedes ædiū, id est, domus. Lactes lactiū, intestina. Sic for Lactes
tes, sordes, sentes, pugillares, gadcs, alpes, &c. Proceres, Proceres
sunt capita trabiū, & excellētiores nobilioresq; urbis ui Veprium
ri uel principes. Vepres uepriū, & per syncopā aliquādo
ueprum. Contra um solū faciunt lemures, cœlites, maio
res,

DE NOMINVM RECTA DECL.
res, &c. quia singularia forent lemur, cales, &c. Notato bene figuras, quæ circa genituum cōtingunt, syncopam & epēthesim. Syncopa iam satis declarata est: ut mēsum pro mensium, &c. ut boūm à bos, pro bouum. Mace do Macedūm pro Macedonum. Epenthesis, est additio li teræ uel syllabæ in medio dictionis gratia metri: ut ales alitum, & per epenthesin alitum. Vergilius:

Alitum pecudumq; genus sopor altus habebat.

Tertius est in ibus, bos bobus flecto boūmq;

Datiuus pluralis, cui ablatiuus semper est similis, desinit in ibus: ut hominibus, patribus. Bos bobus, pro bouis bus: & boūm pro bouum per syncopam facit.

Quarta declinatio.

Q Varta dat us recto, dat & u pri^o inuariatu. Quarta declinatio nominum duas termina tiones habet us & u. Sed u prius, id est, in singulari nume ro non declinatur: ut riectus, id est, rostrum uel os. Inter hæc quædam plurali carent: ut gelu, astu, & cætera.

Vs genitius habet, per uis flexere uetus.

Senatus Gtūs in us desinit, ut hic senatus, huius senatus, id est, senatori conuētus, aut ipsi senatori, id est, quos vulgus scabinos uocat. Hic magistratus huius magistratus, regi men uel dignitas, aut aliq; in dignitate cōstitutus. Apud ueteres noīa quartę faciebat uis in gtō: ut huius manus, anuis, &c. Noīa in u diximus in singulari non uariari. Tertius optat ui, quandoq; per u quoq; lectus.

Cōmeatus Datiuus fit in ui: ut hic cōmeatus huius cōmeatus huic cōmeatur, id est, facultas aliquo proficisciendi concessa à Aestus superiori. Etiam significat uictum militarē. Aestus uehe mens calor: & per translationem æstus desideriū & libido. Luxus, id est luxuria uel abundantia. Terētius: Adolescens luxu perditus. Datiuus in ui, fit ab antiquo geniti in u qui iam in rariore usu est: ut metu pro metui, &c. Vm retinet quartus: fit sextus in u tibi casus.

L I B E R S E C V N D V S.

Vm quarto: reliquis u*u* casibus optat Iesu*s*.

Accusatiu*s* fit in *um*: ablatiu*s* in *u*, uocatiu*s* simili*s* est nominatiu*s*, ut fructu*s*, hunc fructu*m*, ô fructu*m*, à fructu*m*, id est, utilitas. Iesu*s* accusatiu*s* facit Iesu*m*, c*e* Iesu*m* teri casu*s* in *u* definunt: ut hic Iesu*m*, huius Iesu*m*, huic Iesu*m*, hinc Iesu*m*, & Iesu*m*. Interpretatur salutaris aut saluator*m*. Et est dictio trisyllaba.

Primus pluralis cum quarto semper in *u* s*it*,
Dat genitiu*s* *uum*: per ibus tibi tertius exit,
Dant ubus artus, acus, fucus, tribus, & lacus, arcus.
Et specus, atc*z* ueru*s*, partus, quercus quoq*p* portus.
Forsitan & questus à deponente creatum.

Nominatiu*s* pluralis cui uocatiu*s* simili*s* est cum ac
tusatiu*s*, definit in *u*, ut ha*m* manus, has manus ô manus.
Neutra in his casibus per regulâ generalē a habet, ut cor
nua, genua. Genitiu*s* definit in *uum*, & datiu*s* cum ab
latiu*s* in *ibus*, ut hi saltus, horum saltuum, his saltibus, id
est, actio saliendo*m*, aut sylua. Genitiu*s* per syncopâ accus
atiu*s* singulari fit simili*s*, ut currâ*m* pro curru*m*. Pau
ca faciunt ablatiu*s* in *ubus*, ut artubus, ne si artibus dica
mus, videatur esse ab ars. In quibus ha*c* ratio esse non po
test: ut acus acubus, quercus quercubus. Artus, id est, m*ē* Artus
brum uel m*ē*bri nodus. Arcus, quo sagittatur. Arquites, Arcus
sagittari*m*. Portus, locus apud litus quo naues diriguntur. Portus
tur ut tutæ sine & quiescant.

Quinta declinatio.

Rectus utrius*u* numeri quartusq*p* per es fit
Pluralis quintæ, s*ed* dempta capit i genitiu*s*,
Cum dandi casu: Quartus uolet em, dabo sexto
Ebene, uult erum parvus, uult tertius ebus.

Nominatiu*s* & uocatiu*s* utriusq*p* numeri quinque de
clinationis, cum accusatiu*s* plurali definit in *es* longâ.
Gen*es*

DE NOMINVM RECTA DECLIN.

Genitius & datius singulares in ei. Accusatius singularis in em. Ablatius in e. Genitius pluralis in erū. Da
Species tius & ablatius in ebus. Exemplū est in Donato. Speci
- Res es, id est, forma. Res, quicquid est. Omnia nomina quin
ta sunt feminini generis, præter dies & meridiæ, que sa
tis ex primo libro patent. Omnia nomina quinta sunt
appellatiua, ideo fides nomen virginis est tertiae declina
tionis.

Patronymica.

Aecides **P**atronymicum, est quod à nomine patris & abus
tue alterius deriuatur, secundum Græcam formam,
ut Aeacides, id est, Peleus à nomine patris sui, &
Pyrrhus. Patronymicum, interpretatur patris nomen:
à patre, & ὄνομα, id est, nomen: O murato in y. Patronym
icum significat filium aut filiam, nepotem vel neptem.
Aliquando erā, qui post longa tempora per rectam lineā
consanguinitatis natus est, ut Pyrrhus, Epirotarum rex,
dictus est Aeacides, quia dicebatur ab Aeaco descendisse.

Patronymica formantur abusus à nominibus matrū,
ut Iliades, id est, Romulus vel Remus Iliæ filius. A no
minib⁹ fratr̃, ut Phætōtias, id est Lāpetia soror Phæ
tōtis. A nominibus regū, ut Romulidae, id est, Romani
à rege Romulo. A nominibus filior̃, ut Meleagris Al
thea. A nominibus maritor̃, ut Menelias, Helena uxor
Menelai. A nominibus deorum, ut Phœbas, Phœbisa
cerdos. A nominibus urbiū, regionum: ut Colchis Me
dea à Colcho. A nominibus auorum, abauorum, &c
teria, ut Atlantiades, Mercurius, Atlantis nepos.

Patronymicorum terminaciones, quibus Latini utun
tur, sunt quatuor: una masculini generis scilicet es, ut
Priamides: reliqua feminini generis, as, is, ne, ut Phæ
tontias, Priamis, Nerine.

Patronymica in es solum viros significant: & sunt o
mnia primæ declinationis, & declinant, ut Anchiles in
singulari: in plurali uero ut poetæ.

Patronymica in as declinant per omnia, ut Lampas:
ueluti Aetias adis uel ados, id est, Medea Aetē filia.
Patro-

L I B E R S E C V N D V S.

Patronymica in is declinat̄ per oīa ut pyxis, ut Aeneis
id is uel idos, id est, filia uel neptis Aeneæ.

Patronymica in ne declinantur eodē modo ut pēteco
ste, ueluti Nerine Nerines, id est filia aut neptis Nerei.

Nomina primæ declinatiōis mutat & genitii in a bre
uem, & iuncta syllaba des reddunt patronymica, ut Pe
lias Peliae Pelades.

Nomina secūdæ declinationis uel secundi ordinis cor
repta i genitui addūt des, ut Priami Priamides: nisi fue
rint duo ī, tunc posterius mutatur in a breue, & additur
des, ut Menetius Meneti Menetiades. Quæ uero ei ha
bent mutant ei in i longū addita des, ut Peleus Pelei Pelī
des. Tydeus.

Nomina tertij ordinis, uel tertiae declinationis corre
pta i datiu addunt des, ut Hector Hectorides.

Patronymica in as formant à patronymicis in des, ha
bētibus a ante des exrita de syllaba, ut Pelades Pelias.

In is patronymica formantur ab habentibus i ante
des ablata de, ut Priamides Priamis idis.

Patronymica in ne pauca leguntur, & formant à ge
nituiis addita syllaba ne, ut Adraſt⁹ Adraſti Adraſtine.

Pronominum declinatio.

Prima declinatio pronominum mittit genitium in ī,
ut ego mei, tu tui, sui sine nominatiō. Ego in datiu eti
am mi facit. Vergilius in sexto Aeneidos:

Et mi genus ab Ioue summo.

Secunda declinatio mittit genitium singularē in ius
per duas syllabas, ut illius : uel per unā, ut huius. Ter
tia declinatio mittit genitium singularē in i, æ, i. meus
mea meum, mei meæ mei : Meus uocatiū mi. Quarta
declinatio mittit genitium in atis, ut nostras nostratis,
uestras uestratis: declinant̄ per tria genera, ut arpinas.

Pronominum compositio.

Pronomina componunt̄ inter se, ut egoipse tuūpse
sunūpse. Egoipse est quod indoc̄i dicunt ego per
sonaliter. Iste componitur cum hic seruata aspira
tione, ut isthic, isthac, isthoc, uel comice isthuc; geniti
Isthic
E uo &

DE PRONOMINVM RECTA DECL,
ud et datiuo caret, accusatiuo isthunc, isthac isthoc: abla-
tiuo isthoc, isthac, isthoc. Pluraliter generis neutri, no-
minatiuo & accusatiuo isthac: ceteris caret. Sic inueni-
tur ille cum hic, illhic illhec illhoc. Secundo, pronomē
componitur cum nomine, ut huiusmodi, & interceden-
te syllabica adiectione, huiuscemodi. Tertio, teste Do-
nato cum præpositionibus componuntur, ut mecum, te
cum, secum: funguntur tamē aduerbiorum uice. Quar-
Idem to componitur cum aduerbio, ut idem ab is & demum,
quasi is demum, id est, p̄cipue uel iterum. Et declina-
tur sic, idem eadem eiusdem, eidem, eundem, ean-
dem, idem, ab eodem eadem eodem. Et pluraliter eisdem
uel, iñdem eadem eadem eorundem, earūdem, eorundē,
eisdem uel iñsdē, eosdē, easdem, eadē, ab eisdem uel iñsdē.
Quinto, hic componit cum coniunctione interrogatiua
ne, ut hiccine hæccinæ hoccine, genitiuo & datiuo caret,
huncine hancine hoccine, ab hoccine haccine. Et plura-
liter generis neutri, nominatiuo & accusatiuo hæccine,
ceteris caret. Sexto pronomina componunt cum syllab-
icis adiectionibus, quæ sunt quinqꝫ, met, tim, te, ce, pte.
ut egomet, meatim, tute, huiuscce, suapte. Syllabica adie-
ctio, est syllaba extra compositionem nihil significans.

Qui & quis in compositis.

In feminino genere Donatus dicit: quæ uel qua in sin-
gulari, & similiter in nominatiuo & accusatiuo plurali
neutri generis, id solum fecit propter composita à quis
uel qui. Nam qua nominatiu⁹ casus, extra compositio-
nem nihil significat. Ut ergo cognoscas cōposita à quis,
et qui notabis uersus Badianos:

En, ne, alius, num, si, depositum quis sibi subdi.
Et qua uolunt non quæ quoties reperitur utrungꝫ.
Post quis nanqꝫ piam non qui tu pone putas quam.
Dam uis cunqꝫ libet non quis, sed qui sibi subdet.
Nec qua uolunt sed quæ quoties reperitur utrungꝫ.
Quis in compositione postponitur dictionibus en, ne,
alius, num si. Et dicimus, ecquis, nequis, aliquis, nūquis,
siquis.

Gra*

GRAMMATICÆ DESPAV-
terianæ, Liber Tertius,
De Heteroclitis.

ETEROCLITA PRO-
prie loquendo, ea demum dicun-
tur quæ contra aliorum regulæ
declinantur, ut cœlum & uas. In
hoc libro congregati anomala, defe-
ctiua, & abundantia, tanquam ge-
nerali nomine hæc omnia hæte-
roclita dicantur. Divisi autem li-
brum in tres partes: in anomala
quæ proprie heteroclita dicuntur, in ecliptica uel defec-
tiua, & in abundantia. Heteroclitum interpretatur ali-
ter declinatum ab ἑτοῖς, id est, aliter, & ἀλλιός declina-
tum. Heteroclisis est alia declinatio. Anomalia, id est, ir-
regularitas ab α, id est, sine & νόμῳ, id est, lex: anomala
lum irregulare. Heteroclitum igitur tripliiter loquen-
do tripliciter fit: quia aut uariat, id est, contra aliorum
normam declinatur, ut hoc cœlum, hi cœli: aut deficit,
ut aurum sine plurali: aut abundat, id est, uario genere
aut uaria terminatione aut declinatione idem notat,
ut hic aut hæc uulcus, tignus, uel tignum, ficus huius
ficus uel fici. Item una uoce uaria notat: ut literæ aura.
& cætera, hæc memorie commendabis per uersiculum
doctissimi Badij: Deficit aut uariat heteroclita uox uel
abundat.

Irregulariter declinatur nomen siue uariat quin-
que modis. Primo uariat genus, ut hoc cœlum, hi cœli:
& dicitur heterogenum uel heterogeneousm. Secundo ua-
riat declinationem tantum, ut hoc uas uasis, hæc uasa ua-
sorum. Tertio uariat genus & declinationes, ut hoc epi-
lum, hæc epule. Quarto uariat siue irregulariter format
obliquos: ut Iupiter, Louis. Quinto contra aliorum mo-
dum aliquos casus finit, ut ambo, de his primo dicam: in
de sum defectiuis abundantia enucleabo.

E s Ano-

DE NOMINVM HETEROCLI.
Anomala siue heteroclitæ, & primo in singulari
masculina, in plurali neutra.

Mascula sunt primo numero, sed neutra se-
cundo

Dindymus, infernus, locus, Iismarus, & ioca, cetus,
Mænala, taygetus, ceu tartara, massica, auernus.
Sibila, pangæus, ceu tenara, carbasa, dant hi
Quædam plurali, uerum loca non damus arti.

In singulari masculina, in plurali neutra sunt nomina
hic posita, hic dindymus, hæc dindyma &c. sed hic aut
hæc carbasus, quædā horæ etiā masculina sunt in plurali,
& sic non sunt heteroclitæ: ut hic iocus, hi ioci, uel hæc io-
Baltheus ca, & cætera. Balthe⁹, est militare cingulū, uel zona bul-
Permissus lis ornata. Etiam est lorum, quo milites arma portant.
Euentus Permissus, id est, permisso uix quicquam in usu habet
præter ablatiū permisso, ut sine patris permisso, nihil
quid casu aut fortuna euenit siue bonum siue malum.

In singulari fœminina, in plurali neutra.

Hæc prius, hæc post dāt tibi pergam⁹ atq; supellec.

Hæc duo nomina pergamus & supellec dant prius &
post hæc, id est, in singulari sunt generis fœminini, & in
Zizania pluraliter hæc pergamus, hæc supellecilia. Zizania æ, &
pluraliter zizaniæ arum, uel hoc zizaniū, & pluraliter
hæc zizania, orum, id est, lolii & quodcumq; adulteriñ

Pascua semen quod frugibus miscetur. Pascua, æ: pascuæ arum,
uel pascuum, hæc pascua, pascuorum, omnis locus in quo
pecudes pascuntur siue pratū, siue ager, mons & cætera.

Chronica Chronica chronicæ pro historijs temporū. Altilis, id
Altilis est alitus uel saginatus, ab alo alis, & cætera.

In singulari neutra, & in plurali masculina.

Mascula plurali numero sunt neutra priore,

Ely⁹

L I B E R T E R T I V S.

Elysium cœlum, quibus apte iungitur Argos
Plurali numero sunt mascula, neutrāue, frenum
Et filum, claustrum, rastrum, coniunge capistrum.
Est primo numero neutrū plus, omne secundo.

In singulari neutri generis, in plurali masculini sunt,
hoc elysium, hi elysii: hoc cœlū, hi cœli, hoc Argos, hi Ar-
gi: quæ sequuntur, in plurali tam neutri q̄ masculini gene-
ris sunt: ut hoc frenū, filum &c. Plus singulari soli neu-
tri, in plurali omnis. Vt hi & hæ plures & hæc plura. Ely-
sium, locus bonaꝝ animalium. Cœlum beatorum habi-
taculum. Argos, hi argi, urbs erat excellentissima prope
Athenas. Vnde omnes Græci dicunt Argiui & Argolici.
Frenum, quo equus regitur. Filum, quod ex lino lanāue
trahit nendo. Claustrū clausura uel quo aliquid claudit.
Rastrum instrumentum rusticum quo terra raditur. Ca-
pistrum, hi capistri, uel hæc capistra, capit is vinculum
quod iumentis adhibetur. Capistrare, capistrum impo-
nere. Plaistrum uel plostrum, id est, currus. Clathra li-
gna sunt quibus transuersis aliquid munimus sepimis-
ue: ut fenestras & caueas, quæ ob id clathratæ dicuntur.
Clathro as, cum actō, id est, clathris munio & sepio.

In singulari neutra, in plurali fœminina.
Dic epulas & delicias, numerus prior um dat.

Balnea dic uel eas, tantum priorū numerus dat.

Nundinū apud ueteres, nūc usus nundinę habebit.

Pauca in singulari sunt neutri generis, & in plurali nu-
mero fœminini, ut hoc epulum hæ epulaꝝ, arum: hoc deli-
cium, hæ deliciæ: hoc balneum, hæc balnea, orum, uel hæ
balneꝝ, arum. Epulum est, teste Valla, coniuium pom-
posum & numerosis cibis paratu. Deliciū, hæ deliciæ arū, Deliciū
id est, uoluptas et oblectamentū. Balneū, hæc balnea, uel Balneum
hæ balneꝝ, locus in q̄ lauamur. Balneariū, id est, balneū:
hoc amygdalū, hæc amygdala pro fructu, qui nux Græ-
ca & thasia dicit. Itē pro fructu, hæc amigdala, æ, hæ amy-

DE NOMINVM HETEROCLI.
gdalz amygdalarum. Cæpe uel cæpa, est herba notz.
Obliqui Heteroclitii.

Anormes seruant obliquos nomina quædam
Iupiter est testis, cum multis ante reiectis.

Multa nomina enormiter faciunt suos obliquos, ut
caro carnis, lac lactis, Iupiter Louis. Sic hepar, femur, ro-
bur, sanguis, turbo, anio, supellex, & plura ante decla-
rata: sic festoge nomina, bacchanalia bacchanaliorum
bacchanalibus, & cætera: sic poema in datiuo ablatiuo
plurali, poematis melius quam poematibus. Item ambo
duo, ego, & tu, pronomina, & cætera. Causa in multis
est, quia alij fuerunt olim nominatiui, ut carnis, lacte,
Louis, itiner, iecor, & iecinus, robor, teste Phoca, hepas,
femor, sanguen, turben, anien, supellestile, & cætera,
poematum, dogmatum, & cætera.

Vas, iugerum, domus.

Vas uafis ternæ, pluraliter esto secundæ.

Plurali tantum numero, sit iugera ternæ.

Attamen affertur cum iugere iugeris apte.

Partim fit quartæ, partim fit domus esto secundæ.

Vas Vas uafis neutri generis, in singulari est declinationis
tertiæ, in plurali secundæ, hæc uafa uaforum uafis: quia
olim dicebant hoc uasum. Iugerum iugeri iugero iuge-
rum, ò iugerum à iugero, in singulari secundæ est. In-
uenimus tamen genituum iugeris & ablatium iugere
ab antiquo nominatiuo iugus aut iuger: declinemus sic
iugerum. Nominatiuo iugerum, genitiuo iugeris uel iu-
geri, datiuo iugero, accusatiuo & uocatiuo iugerum, ab-
latiuo iugero uel iugere. Et pluraliter nominatiuo ac-
cusatiuo & uocatiuo iugera, genitiuo iugerii, datiuo &
ablatiuo iugeris uel iugeribus. Domus sic flectitur: No-
minatiuo hæc domus, genitiuo huius domi & domus,
datiuo huic domui, accusatiuo hanc domum, uocatiuo
ò dor

Iugerum

Domus

L I B E R T E R T I V S.

ð domus, ablativo ab hac domo. Et pluraliter hæ dom⁹, harum domuum & domorum, his domib⁹, has domos, ð domus, à domibus. Est itaque domus partim secundæ declinationis, partim quartæ. Dom⁹ genitiuus, locum ædificij denotat, & ponitur loco aduerbi, ut sum domi, id est, in domo. Domus genitiuus, ædificium significat, ut culmen domus.

D E F E C T I V A.

Defectiva nomina sunt, quibus aliquid in plena declinatione repertum deest, vel casus variatio, ut centum: vel casus aliquando, ut sponte: vel alter numerorum, ut arma. Sed prius quam ad rem accedam declarabo casuales formas, quæ sunt apta, monoptota, diptota, triptota, tetraptota, pentapta, hexaptota. Nomen itaque aptoton est quod per omnes casus uniformiter currit, ut quatuor, & dicitur ab ἀ, id est, sine & πλωσι, id est, casus, quasi sine casus variatione. Monoptotum, est quod unicum casum habet, Monoptotum ut natu, aliquando etiam plures, sed qui similes esse so- lent, ut expes, & dicitur à μόνῳ, id est solus vel unus, & πλωσι, id est, casus. Diptotum, est quod duas diuersas uoces habet, ut uerua uerubus: quia ueruū in usu non est. Dicitur à δι, id est, bis, & πλωσι. Triptotum, no- men quod tres diuersos casus habet, ut templum, tem- pli, templo, dicitur à τρι, id est, tres & πλωσι. Tetraptotum, nomen quod in declinatione habet quatuor diuersas uoces, ut puer, pueri, puero, puerum, & τετραπτο- or & πλωσι. Pentaptotum, quod in declinatione sua Pentaptotum habet quinque diuersas uoces, ut dominus domini domi- no dominum domine, dicitur à πεντη, id est, quinque Hexaptotum, id est, casus, ut hexaptotum ab ἥξ, id est, sex, & τυμ & πλωσι, id est, casus, ut hexaptotum ab ἥξ, id est, sex, & τυμ cætera. Hexaptotum, est quod in declinatione sua sex habet uarias uoces, ut unus, unius, uni, unum, une, uno. Diomedes appellat has formas simplicem, unicam, bipartitam, ternariam, quaternariam, quinariam, senariam.

Aptota, id est, indeclinabilita.

DE NOMINVM HETEROCLIST

Nomen in u nullum numero uariabo priore.

Nusquam nomen in i numerosq; notasq; reflecto.

Hinc, duo, tres, unus uolumus cum milia demi.

Et quæ dat centum, testem tibi pono ducenti.

Nullum neutrum in u variatur in numero singulari,
ucluti cornu, ueru. Nullū nomen in i declinatur: ut gum
mi, sinapi, nauci. At frugi nihilq; obliquū sunt figurate
quibuscunq; iungibiles, teste Prisciano. Numerosq; cardi
naliū, id est, principaliū & primorū, unde alij inclinan
numeri, noīa nō declinan: ut quatuor, quinq; centū, bis
centū, &c. mille, bis mille adiectiuū. Hinc excipim⁹ duo,
duæ, duo, tres tria, & principium numeri potius q; nume
rus, unum, una, unū, hoc mile unico I substantiuū: cuius
ablatiuū mili esse ut cubili, ostendit Macrobius: plurale
est milia, miliū, milibus. Nomina literarū cum dictiōni
bus materialiter (ut loquunt) positis aptota sunt: ut a, al
pha, g gamma, magistri, si dicas magistri est genitiū ca
sus: nonnunq; flectuntur, ut ab homine deriuatur nemo.
Barbara multa manēt nō flexa quibus dato c̄pe,
Pondo, pedum, neq; nugas, hir, fasq; nefasq;
Nil, nihil, instar, ador, tot, quot cum prole utriusq;
Adde necesse datis, frit, præstoq; pluria iungunt
Indocti ut rhemis, tu rhemi flectere debes.

Bel Multa barbara, id est, nec Latina nec Græca sunt inde
Pondo clinabilia, Bel, quem nostri Belum uocitant, fuit primus
Pedum Assyriorum rex, post mortem habitus deus. Pondo can
Instar tum pluralis numeri, una pondo, ut una arma. Pedū, nō
flectit, est baculus pastoralis, uel uirga incurua, qua pe
cudum pedes detinent. Instar significat ad æquiparatio
nem. Vergilius:

Instar montis equum diuina Palladis arte
Aedificant.

Ador Ador, frumenti species. Subtel concavum pedis. Pus de
clinat.

L I B E R T E R T I V S.

clinatur ut thus. Virus uenenum est & grauis odor. Pyr, Subtel
id est, ignis: Græce flectitur pyr, pyros, pyri, ô pyr. Virus
Nominatio singulari carentia cum paucis alijs. Pyr
Vix retinet rectum frondis, cum feminine, frugis,
Cum ditione dabis, precis, & necis, & uicis atq;
Remigis, addis opem, nisi diuam significaris.
Verberis adiçito, primoris Seruius addit.
Aleo dat rectos ut ganeo, iungitur expes.
Ganeo uult etiam quartum, satias dabis ate.
Non later aut uiscus cum doctis ferre uerebor.
Nex, remex, & daps parce utens pulchra putabo.

Frōdis, &c. carēt nominatio, ganeo, & aleo cum ex-
pes solū sunt nominatiū & uocatiū casus, ganeonē ali-
quādo legit. Frōdis. Vergilius tamē frons tenera dixit: Frondis
Feminis, nī, à feminine. Et pluraliter femina integrum est.
Festus nominatio femē utitur. Sunt autē femina inte-
riora, femora exteriora. Diriōis, ditioni, ditionē, à one, Ditionis
id est, potestatis aut imperii. Dapis, dapi, dapem, à dape. Dapis
Plurale dapes integrū est. Dapes, sunt magnifici & opi-
pari apparatus ciborū. Dapalis cœna, id est, lauta & opi-
para. Precis, ci, cem, à ce: plurale preces integrum est, id Precis
est, rogationes. Necis, ci, cem, à ce, id est, mors uel cedes. Necis
Cicero nex dixit. Vices, uici, uicē, uice, plurale uices, uici-
bus, genitiū nō reperi: & in singulari uicis, & uici, rari-
sime leges. Vices, sunt alternatio, aliquādo pro loco capi Vices
mus, ut faciā uice tua, id est, pro te. Item pro fortuna uel
incōmodo. Opis opē, ab ope, id est, potestatis & auxiliij, Opis
plurale opes, integrū est, qđ significat potestate uel auxi-
lium, & s̄apissime diuitias. Ops, opis, quādo integrū est,
significat deā, scilicet uxorē Saturni, & est dea terræ. In-
ops, pauper. Viscus (ut Seruius ait) est quicquid sub co-
rio est. i. oīs caro inter ossa & cutem. Euiscero. i. uiscera
extraho. Visceratim, per uiscera. Lateris, ri, rē, à re, plu-
rale lateres integrū est. Later, est lapis coct⁹. Aleo, id est, Aleo

DE NOMINVM HETEROCLISI

Ganeo aleator, nominatiuum & uocatiuum solum habere dici
Expes tur. Ganeo, id est, heluo & scortator. Expes, sine spe, no-
Satias minatiuus & uocatiuus solus est. Satias, id est, satieras:
nominatiuus & uocatiuus habēs solum ablatiuum satia-
te. Vocatiuo carentia.

Quærens, distribuens, infinitumq; negansq;
Et referens, uocitante carent: pronomē ut omne.

Quatuor exceptis, noster, nostras, meus, & tu.

Vocatiuo carent interrogatiua: ut quis, qualis. Distri-
butiua: ut quisq;, omnis, cuius plurale omnes, collective
aliquādo capit, & sic uocatiuum habet. Infinita, ut ali-
quis, si quis. Negatiua, ut nemo, nullus, neuter. Relatiua,
ut qui, talis. Omne pronomen præter tu, meus, noster,
nostras. Soli ablatiu.

Est ablatiuus nonnullis solus in usu.

Obice, sponte, diu, noctu, natu, impete iussu,

Astu cum promptu permisſu, flamine iunge,

Impetis, & spontis, flamenq; leges aliquando.

Obice Quædam in singulari numero solum ablatiuū in usu
habēt, ut obice, spōte, &c. obice, nominatiuus apud grā-
maticos aliquādo ponit obex, id est, obſtaculū, in plura-
li obices & obicibus est in usu, obicum nusq; inueni. Spō-
te, id est, uoluntate propria, & suapte natura sine homi-

Diu nis labore. Diu, id est, die. Noctu, id est, nocte: plerunque

Noctu aduerbia sunt: Natu, id est, natuitate & ætate. Impete, id

Natu est, impetu, ab antiquo nominatiuo impes. Astu, id est,

Impete astutia, calliditate. Promptu, id est, manifesto.

Promptu Quibus desunt gtūs, dtūs, & ablatiuus plurales.

Plurali numero cum sexto tertius absit,

Et patrius quintæ: res atq; dies capis inde.

Talia sunt ius, thus, æs, os, far, defruta, morum,

Hordea, mulsa, forū, unum mare: iugito rus, mel,

Oribus

L I B E R T E R T I V S.

Oribus & uinis, & plura legendo notabis.

Nomina quinta declinationis in plurali carent genitiū, datiuo, & ablatiuo. Excipiuntur duo, res rerum, dies dierum. Carent secundum grammaticos eisdem casibus, ius, thus, &c. Mustum, est nouum uitum. Fretum, id est, Mustum mare. Morum, fructus arboris mori & ruborum. Mulfretum sum, potio dulcis ex uino & melle: iungi possunt uel ratione uel nunq̄ habētia dictos casus, ut hyems, fel, crux, &c. Multum

Reliqua certis casibus carentia.

Cætera masculei rectum remoueto priorem.

Dic fors forte, lues, luem, macti dato macte.

Tantundem solum tantidem debet habere.

Cum primo quartū quintūq̄ specus petit: & plus

Pluris & à pluri neutrum, plurale fit omne.

Suppetiæ, inficiæ, dant quartum: dica dat as am.

Deq̄ ueru ueruum tollunt: grates dato fratres.

Gratis, grate: leges repetundarum, repetundis.

Vis, uis, uim, ui, dat, quondā has uis, nūc fero uires.

Ausim cum magno Fabio bene dicere tabum.

Hæc cætera, hoc cæterū nominatiuum singularem in usu nō haber qui esset cæter. Hæc fors o fors, forte, id est, fortuna uel eventus. Lues, hanc lue, aliquādo etiā ab hac lue, id est, cōtagio, aut pestis. O macte & pluraliter o macti: dictiones quibus aliquem laudamus, quasi magis aucte, magis aucti, cū exhortatione ad uirtutē aut gloriā. Tantundem, tantidem, tantundem, cæteris caret. Specus, in Tantundem nominatiuo, accusatiuo, uocatiuoq; dum est neutri genitivus: specoris, specori, specore, in usu nō sunt. Hoc plus, huius pluris, hoc plus, ab hoc plure. Plurale hi & ha plures, & hæc plura, integrū est. Hæc suppetiæ, has suppetias, id Suppetiæ est, auxilia. Hæc dica, hanc dicam, has dicas, id est, accusatio uel causa. Grates sine gtō, dtō, uel ablatiuo plurali, Grates in fin.

DE NOMINVM HETEROCLISI

Repetun-
darum

in singulari solum habet genitium, gratis, & ablatiu-
m
grate, & significat gratias. Harum repetudarum, ab his
repetidis tantum, scilicet pecuniarum, aut rerum princi-
pi aut populo surreptarum. Vis, huius uis, hanc uim, ô uis,
à ui. Et pluraliter has uis apud ueteres, nunc ab antiquo
singulari dicimus hæ uires, uirium, uiribus, &c. Huius ta-
bi, ab hoc tabo tantum ut grammatici uolunt.

Plurali numero carentia.

Propria plurali, nisi sint pluralia tantum,
Cuncta carent: cum mensuratis herba, frutex, &c.,
De specie loquimur: tamē hæc quandoq; legunt
Plurali numero, partes ubi significamus:
Sicut uina, fabæ: plurale tenent quoq; raro
Abstractum nomē quintæ, nomenq; elementi.

Plurali numero carēt propria nomina quarumcunq;
terū, nisi sint tantū pluralis numeri. Exempla sunt pro-
pria uirorum: ut Ioannes, Iacobus. Et mulierū: ut Anna,
Phyllis. Montium: ut Ossa, Olympus. Sic oppidoꝝ pla-
netarum, & cetera: ut Venus, uesper, uesperugo, sic uespé-
ra & uesperū, Mars, Sol, & cetera. Dixi: Nisi sint plura-
lia tantum, propter Athenæ, Gabii, Artaxata, & cetera.
Inuenimus pluraliter Iacobos, Scipiones, Hectores, &c.
At Venetia regio est: Venetiæ Venetiarū, Venetiæ urbs.
Secundo singulari carent nomina rerum, quæcunq; refe-
runtur in pondus uel mensuram, ut nomina metalloꝝ:
aurum, plumbum, ferrum, argētum, stannum, &c. Nomi-
na frumentoꝝ: ut triticum, filigo, &c. Et leguminum: ut
eruum, cannabis & multa alia: ut lac, butyrum, lardum,
seuum, &c. Loquimur autē de specialibus, nam generalia
pluraliter declinari nihil impedit: ut metalla, aquæ, li-
quores, frumenta, legumina, &c. Quinetiā specialia in plu-
rali numero quandoq; leguntur, ubi partem significare
uolumus: ut uina, hordea, pisæ uel pisa, fabæ, æra, elefra,
farra, defructa, mella, balsama, cinnama, quibus uix sunt
in plu-

L I B E R T E R T I V S.
in plurali genitiuſ datiuuſ uel ablatiuuſ. Sic lentes, aue
na, lupini, fraga, aceta, cuius datiuuſ uel ablatiuuſ acetis
rarifſime legiſ. Sic inuſa, muſta, aliquādo etiam muſtis,
&c. Item herbae fruticumq; nomina raro pluralet ha
bent: ut apium, filer: nonnulla aliquādo habent: ut lolia,
& apud Ouidii lolijs, croci, hyacinthi, lilia, roſe pro flo
ribus & herbis, citrini, pro quo barbare citrulli dicūt, te
ſte Torrētino, rutę, capę, porri, myricę, geniſte, uiburna
cum multis alijs. Declaranda ſunt nonnulla uocabula hu
iū regulæ. Metallum eſt omnis dura materia in terra Metallum
uiceribus nata. Aurum, ab aura, id eſt, ſplendore nomē Aurum
habet. Argentum, Græce argyron dicitur. Hinc philar. Argētum
gyria, id eſt, amor argenti, ſcilicet auaritia. Electrum, mi Electrum
ſtura quædam auri & argenti. Pinus lib. XXXIII. Au
rum in quo quinta argenti portio eſt, electru mōcatur.
Orichalcū, æris species à montibus dictū ē quibus effodi Orichacū
tur: ὄρος mons eſt χαλκός &s. Lardum uel laridum, caro Lardum
porcina, pluraliter reperitur. Seuum eſt pingue durum Seuum
in bouibus, unde fiunt candelæ quibus quotidie utimur.
Myrium, id eſt, rubrica, terra rubra. Frumentū ſpicis co Myrium
tinetur: ut hordeum, quod pluraliter reperitur. Siligine Siligo
Plinius dicit eſſe delicias tritici, & optimū fieri ex ſiligi
ne panem: ideo Torrentinus credit ſiliginē eſſe quod uul
go triticum dicitur. Alica gorte. Legumen eſt quod follī Alica
culis continentur, ut faba, pifa, lupinus, eruuum, uitia, &c. Legumen
ſtracta, id eſt, ſubſtantia ab adiectiuis deducta, cum no
minibus quinta declinationis, & nominibus elementorū
raro tenent pluralē numerum. Exē pla de abstractis. Iu
uentus, id eſt, etas iuuenilis, & ipſi iuuenes. Iuuentā, id eſt, Iuuentā
etas iuuenilis. Iuuentas, dea iuuentutis, genitiuo iuuen
tatis. Iuuenilitas, id eſt, iuuenta. Socordia & uecordia, id Socordia
est, ſtultitia. Sic parsimonia, caſtimonia, memoria, elo
quentia, ſapientia, ſophia, philosophy, diligentia, negli
gentia, elegantia, auaritia, iuſtitia, iuſtitia, iuſtitia, amentia, pau
pertas, prudentia, inopia, amicitia, ſed inimicitiae ſapiens
pluraliter dicit. Parcitas, pernicitas, adolescentia, pueri
tia, in

DE NOMINVM HETEROCLIST

tia, infantia, clementia, facundia, humilitas, senium, mā
cor, charitas, pinguitudo, senecta, senectus, poetica, diale
ctica, &c. Exēpla de nominibus quīntā: ut fides, rabies,
pernicies, caries, dies, pro tēpore. Sanies, sanguis corru
ptus, &c. Exēpla de nominibus elementorū; terra, aqua,
aer, ignis, quāe pluralē admittunt omnia præter aer, ubi
non totum elementum, sed aliquas partes, significamus.
Habent quoq; pluralem ex alijs complura, ut sine dubio
dies & res cum pluribus quīntā declinationis nominis
bus, & multa abstracta: ideo dixi, nō semper, sed raro.

Raro pluralia.

Vix plurale tenent, limus cum sanguine, fumus,
Et fimus, & mūdus, muscus, cum nemine pontus,
Captor, carcer, sopor, & puluis, penus, uncus,
Cēstus, ceu cultus pro auro, ros, & genuinus,
Gloria, fama, lues, pax, galla, fames, fuga, uita,
Culpa, strues, pax, gaza, salus, cūq; indole, arena,
Mors, tussis, proles, tabes, labes, sobolesq;
Talio cum cholera, sitis atq; humus, & pituita,
Lux, plebs iungantur, pubes, contagio, bilis.

Neutra Hir, cœnum, fel, pus, uer, neclar, ador, nihil, hepar,
Nil, iubar, & nihilum, gluten, uulgas pelagusq;
Aeuum, sal, barathrū, cum māna, māmona, paſcha,
Iuſtitium, foenum, uicus, cum mane, necessum,
Atq; necesse, ſalum, ſolium, fas, instar, & halec,
Adde nefas, letum, uitrum, uiscū, atq; macellum,
Et nitrum, ſpicum, ſinumq;, geluq;, ſolumq;
Atq; lutum: Sunt his qui longe plura notarunt.
Si bene diſcutias doctorum ſcripta uirorum,

Multa

L I B E R T E R T I V S.

Multa secus cernes q̄ lex uult grammaticorum.

Raro habent pluralem numerum hēc nomina, limus,
sanguis, fumus, &c. quibus aliqui plura iungunt ut decla-
rabo. Limus, id est, cornū, & terra madida. Lutū, idem. Limus
Sanguis, in sacris solum pluraliter legi: ut uir sanguinū. Sanguis
Fimus, est sterlus animaliū, id est, lētamen. Muscus, lanu. Fimus
go uel herbula uiridis in muris ripis arboribusq; Pōrus, Muscus
id est, mare. Carcer, captio, locus. Sopor, id est, somnus. Pontus
Cæstus per æ diphthōgon, est lorum quo pugiles pugnā. Carcer
cōmitabant: utrunḡ est quartæ declinationis. Cestum Sopor
fine diphthongo, neutri generis est furcilla quæ subiicit Cæstus
uiti ne pendat. Cultus, teste Curio, pro eo quod uulgo Cestum
folium auri dicitur. Ros. Genuinus, dēs in extrema gin. Cultus
giua occultus, is nouissimus nascitur. Sequentia fēmi Genuinus
nina sunt. Gloria. Quintilianus: Consentiens laus bono Gloria
rum gloria appellatur. Inanis gloria, est uana & falsa Vita
laus. Vita, pro modo uiuendi pluraliter leges. Strues, li- Strues
gnorum congeries. Pax, pluralē paces inueni nō pacum Pax
aut pacibus. Gaza, id est, cēsus & diuitię, & quicquid pos- Gaza
sidemus. Indoles, est in pueris significatio quædā futuræ Indoles
probitatis: in uiris signum est præsentis uirtutis: & ali- Arenz
quando in malum capit, nonnunquam ad inanimata Mors
transfertur. Arena, solus Cæsar plurali carere dixit: Tussis
tu libere plurali utitor. Mors ponunt hic grammatici, Proles
tu nihil dubites uti pluraliter. Tussis, lectum est pluralē Labes
tusses. Proles, prolū, prolibus. Labes, ruina uel dedecus Soboles
uel macula. Soboles, plurale soboles. Talio. Cholera, Talio
morbi genus & unus quatuor humorum Sitis. Pituita, Cholera
morbus quidam, Græce phlegma dicitur. Lux, plurali- Pituita
ter legitur pro diebus luces & lucibus: nō iucum aut luci Lux
um. Contagio morbus cōtaetu nocens. Bilis, id est, chole Bilis
ra: capitur interdū pro ira, ne moucas mīhi bilem. Prosa Aeuum
pia, id est, progenies. Aeuum, id est, ætas longa. Sal, quod Sal
masculine pluralē habet pro oris cōdimento. Barathrū, Barathrū
locus Athenis erat, unde d amnati præcipitabātur: & ca- Iustitium
pirur pro immensa profunditate & inferno. Iustitium,
quaſ

DE NOMINVM HETEROCLISI

Salum quasi juris statio dicitur, iuris dicendi intermissio. Solium id est, mare. Solium, sella regia. Viscum uel masculinum uiscus utruncq; sine plurali, est glutinum quo aues capiuntur. Macellum, locus ubi obsonia uenduntur quæcunque, non solum carnes, à Macello quodam latrone, cuius domus in eum usum fuit diruta. Nitrum, salis species quo fordes corporum uestimentis purgatur. Spicum, Sinum acumen ad spicæ similitudinem. Sinum pro uase. Gelu. Solum Solum, terra. Lutum, cænum. Orcus pro inferno: dictus Lutum quasi urgus, teste Veranio. Bolus, quod non unquam plu. Orcus raliter inuenies. Erebus profundior inferni pars. Halo, Bolus circulus circa lunam. Arrabo, id est, arra. Vter coriū quo Erebus liquamina & oleum continentur: atque etiam uinum, Halo & cætera. Dolus, genitivo tantum plurali caret, ut quidam dicunt. Nec Adeps adipum habet, cum adipes adipibus legamus. De femininis: Luna, licet legamus lumen sequentes. Vehes, genitivo, dativo, ablativoq; in plur. Vehes rali caret, mensura quadam est & plaustrum. Adorea, id Ora est, gloria. Mastix, Inquieris substantium, ut requies. Ita Altum irarum, & iras habet. Ora pro fune nauis. Altū, pro mari. Album rī. Defrutum defruta, non defrutorum aut defruitis. Balsamum balsama, non orum, pecua tantū: ut allium allia, Meditullium, id est, medium loci spaciū. Vrnauctum terra resoluta. Fascinum, pro mentula.

Singulari numero parentia.

Distribuens numerus, cum cardine, festa, libriq;

Cum ludis, urbs, multa carēt numero ista priore.

Dant quidam libri numerū tantummodo primū.

Numeri distributiui: ut binī, ternī, parent singulari numero: nisi rarissime: ut septeno gurgite. Numeri cardinales: ut duo, tres, quatuor, &c. sub his continetur tot, quot,

Festorum no totidem, aliquot: unus principium numeri est nō numerina Sa- rus. Tertio, nomina festorum aut ludorum singulare numeri nocturnalium mero parent: ut Apollinarēs, Circenses, Geniales. Quinque, quatuor,

L I B E R T E R T I V S.

quatres, & cetera. Ludorum nomina Vulcanalia, Bacchalia, Saturnalia, Opalia, Vinalia, Agonalia, Neptunalia, Quinquaria, Lupercalia, Megalesia, Floralia, Liberalia, Lucaria, Feralia, & cetera festorum nomina, quoque autem deorum fuerint deriuatio indicat, ut Vulcanalia vulcani, & cetera. Quinquaria festa, quæ quinq; diebus Palladi fiebant &c. Notandum circa festorum noia, quod genitivum per secundam declinationem sibi faciunt: dativum ue & ablativum per tertiam. Parentalia, ium uel orum, ibus, feriae quæ parentibus defunctis sunt. Solennia, sacra quæ singulis annis certo tempore fiunt. Reptonia, feriae quæ po stridic nuptias ad nouum maritum cœnatur, quod quasi reficiatur potatio. Charistia, orum feriae in quibus simul cognati conuiuabant. Encœnia dedicationes templi. Itē festorum nomina sunt, Latinæ et Neomenie &c. Quarto singulari carēt multa librorum nomina, ut Georgica, Eucolica, Rhetorica, orum, Chronica, Biblia &c. sed significant semper particularia (ut sic loquar) opuscula uel libri, ut notauit Nebrisensis: ubi autē unicū librum significam⁹, aut unum poema uel opusculū, singulari utimur. Oppidorum noia, ut Parrhisij, Thebae, Artaxata.

Paretalia
Solennia
Reptonia

Charistia
Encœnia
Librorum
nomina

Oppidorū
nomina

Masculina tantum pluralia

Masculi generis sunt hæc, pluralia tantum,
Annales, sentes, cancelli, liberi, amores,
Vepres, carceribus, luceres, canis, lemures do,
Furfuribus, geminis, natales, cœlitibus, ceu
Manes, & casses, superi, loculi, atq; penates,
Cui prius foret as: maiores atq; minores,
Primores, fasti uel fastus, additum quirites,
Et pugillares, seres, caresq;, salesq;,
Atq; lares, pisces signum, ceu menstrua menses,
Atq; fori, fasces, proceres, sic posteri & antes,

F Mores,

DE NOMINVM HETEROCLISI
Mores, inferi, & ambo dabis, sic roditq; cilli,
Interdum numero potientur pauca priore.

Masculina tantum pluralia sunt annales, sentes, can-
celli &c. quorū nonnulla aliquando reperiuntur in nu-
mero singulari, quæ nec penit⁹ refugiemus, neq; affecta
Annales bimus. Annales, libri continētes quid quoq; anno gestū
sit. Sētes teste Phoca, id est spīne. Cancelli, ligna uel ter-
Sentes ramēta inter se modicis interuallis posita, ut in fenestris
Cancelli &c. Vepres, rubus aut spina. Carceres, unde equi incipi-
Vepres
Carceres unt cursum. Luceres, nobiles quidam Romani. Cani, al-
Luceres bi capilli in senectute. Lemures, laruae & terrificationes
Cani nocturnæ. Furfures, pustulæ quæ ex capite resoluunt.
Lemures Gemini & gemelli, fratres uno tēpore nati. Natales, ge-
Furfures neris nobilitas, aut nascendi conditio. Cœlites, id est, cœ-
Gemini licolæ, & ex hominibus dñ. Manes, animæ defunctorum &
Natales dñ inferi. Casse, id est, retia. Superi, cœlites, uel nos re-
Cœlites spectu antipodū. Inferi, qui tartara incolunt, uel antipo-
Manes des. Posteri, post nos uēturi. Loculi & loci, sacculi pecu-
Penates niarij. Penates, dñ penetrales, quos suæ quisq; domi co-
Optimates lit, & pro domo capiēt. Optimates, & Primates, Summa-
Primates tesq; id est, ciuii optimi, probissimi, primi & summi. Ma-
Maiores iores antiqui qui ante nos fuerunt. Minores, posteri. Pri-
Primores mores, cōmunitis g̃ñis, id est, primi: sape singulariter repe-
Fasces ritur. Fasces, id est, consulatus aut prætura, quia uirgag-
Codicilli fases ante magistratus portabantur. Codicilli, id est, cilli, id est,
Ludi codicilli; sic timesis est metri gratia. Codicilli, id est, epi-
stola. Ludi, pro spectaculis.

Fœminina tantum pluralia.

Hæc muliebria sunt tantum pluralia, grates,
Suppetiae, cunæ, charites, latebræ, phaleræq;
Antiae, & ambages, Alpes, argutiae, & ædes,
Præstigiae, exquiliae, bigæ cum fratribus, idus,
Et decimæ, inficiæ, nugæ, scalæq;, foresq;

Copie

L I B E R T E R T I V S.

Copiae, & antennae, Gades, diræ, atq; Calendæ,
 Feriae, & exequiae, gingiuæ, literæ, & antæ.
 Et decretales, inimicitiae quoq; & aræ,
 Nænitæ, & illecebriæ, genæ, opes, nong, atq; tenebreæ,
 Exuuiæ, induuiæ, paleæ, salebræ, scatebræq;
 Cum ualuis, tricæ, thermæ, cum nariibus, atque
 Blanditijs, & compedibus, cum sordibus: adde
 Clitellæ, sortes, fortunæ, diuitiæq;
 Gratia, & infidiae, sic antes, rclliquiæq;
 Quisquiliæ, lactes, mappæq;, minæq;, plagæq;,
 Nuptiæ, & excubia, cum primis, primitijsq;,
 Inferiæ, & scopæ: partes si factio fiat.

Cætera uix ueru contingit dicere, uerum

Interdum numero potinentur pauca priore.

Hæc feminina carent singulari, suppetiæ, cunæ &c, ut Phaleræ dicunt grammatici. Ego uero horū quædā s'picule fin- Antiae gulariter flexa notaui. Cunæ, infantium lectuli. Char- Ambages tes, id est, gratia. Latebræ, loca ubi hoïes se occultat. Pha Argutiae lere, equoq; ornamenta. Antiæ, capilli demissi in fronte. Praestigiaæ Ambages uerborum circuitio. Argutiae, subtilitates, & Exquiliæ acute malitiosæq; dicti aut factum. Aedes, pro palatio, Trigæ & pro priuata domo. Prestigiaæ oculoræ illusio per incan Quadrigæ tatione uel dexteritatæ, celeritatæ, agilitatemq;. Exqui- Seiugæ liæ, mons Romanus, id est, mons exq;linus. Cū fratribus, Monigæ trige, quadrigæ &c. Bigæ curræ à duob' equis tract'. Tri Idus gæ, à tribus. Quadrige, à quatuor. Seiugæ, à sex. Monigæ Decimæ ab unico, & capit etiæ pro ipse equis. Id', quidā dies mē Scalæ sis. Decime, pars decima. Scale, q; latiores habet gradus, Fores & immobiles permanet. Fores i. ianue. Copiæ, p exerci- Copiæ tu. Anteriæ, lignu ex transuerso arboris nauis positu unde Antennæ pendent uela. Diræ, furæ inferni. Calendæ, primus dies Calendæ

Cunæ
Charites

Latebræ

Phaleræ

Antiae

Ambages

Argutiae

Praestigiaæ

Exquiliæ

Seiugæ

Monigæ

Trigæ

Decimæ

Scalæ

Fores

Copiæ

Calendæ

DENOMINVM HETEROCLISI

Feriæ cuiuslibet mēsis. Feriæ, dies festi. Exequiæ, funebre officiæ. Exequiæ ciuim. Gingiuæ, caro in qua dē tes gignunt. Literæ, id est, Gingiuæ grāmatica & epistola. Antæ, lapides, qui utruncq; lat⁹ o-
Literæ sti⁹ muniunt. Decretales, pontificū cōstitutiones. Inimici
Antæ tia, est ira ulciscendi tēpus obseruās. Aræ pro penitib⁹,
Decretales Næniæ carmen funebre. Illecebre, id est blanditiæ, & dele
Aræ statio, & diuitiæ, & uoluptates. Genæ, partes uultus in-
Næniæ ter malas & auriculas. Opes, pro diuitiis. Nonæ, dies qui
Illecebræ dam in mense. Tenebræ, obscuritas, caligo. Exuuiae, spo-
Genæ lia hostibus detracta. Induuiae, indumenta. Paleæ cass.
Opes Salebræ, loca aspera uel aquosa per quæ salire oportet.
Nonæ Scatebræ, ebullitiones aquæ surgentis. Valua ianuæ que
Tenebræ in se replicantur. Triceæ, capilli pedibus pullo⁹; galina
Exuuiae ceorum inuoluti, que gressum impediunt. Therme, bal-
Induuiae nea calefactoria, a b̄ḡmōy, id est calidū. Nares, nasi spiræ
Paleæ mina. Blāditiæ, blandimēta. Cōpedes, pedū uincula. Sor-
Salebræ des, immunditia & auaritia. Clitellæ, instrumēta quib⁹
Scatebræ sarcinæ in equis aut mulis portant. Sortes, id est, oraculū
Valua & dei responsum. Fortunæ, sunt diuitiæ. Gratiæ, deæ que
Tricæ dam. Insidiæ, laquei & occulti doli, dolosique expe-
Thermæ statio ad aggrediendum aliquem. Canthes, organorum
Nares fistulae. Reliquiæ, & causa metri reliquiæ, quicqd ex ali
Blanditiæ qua re supereft uel restat. Quisquiliæ, quicqd ex arborib⁹
Minæ minutis surculorū foliorumq; cadit, & purgamēta ter-
Plagæ rarum. Lactes, intestina, per quæ cibus labitur, proprie-
Nuptiæ in homine & oue. Mappæ etiam mappum, & est quod
Excubiæ sternitur super mensam, & signum quo missio equi cur-
Primæ sum circensem auspicabantur. Minæ, id est, minationes
Primitiæ & murorum eminentiæ, quas pinnas uocant. Plagæ,
Inferiæ pro reti tantum. Nuptiæ, legitima maris & feminæ cō-
Scopæ iunctio. Excubiæ, uigilie militum. Primæ, id est, primæ
Partes partes. Primitiæ, quæ in aliqua re sunt prima & prin-
Ceremo cipalia. Inferiæ, sacra defunctorum & exequiæ. Scopæ,
Minutiæ uerriculum quo domus mundatur. Partes, pro factio-
ne. Iunguntur his pauca alia. Ceremoniæ omne sa-
Areæ crifciorum genus. Minutiæ, id est, partes partium. Arcæ,
Offutia pro splendore repercussio ex corpore rotundo. Offutia,
uerba

L I B E R T E R T I V S.

uerba detrahentia & fallaciæ. Manubia, pecunia ex uen-
dita præda. Facetiæ, uerborum rerumq; urbanitas. Fidi-
culæ, funes quibus torquentur fontes. Fidicula fidiculæ,
eyn luten snoer. Neutra tantum pluralia.

Tantum pluralis numeri sunt neutra, iuga, arma,
Seria, cum rostris, effata, crepundia, bacra,
Exta, cibaria, tesqua, ceraunia, classica, lustra,
Cum castris, flabris, cunabula, iusta, pudenda,
Transtra, uereda, bonis & munia, do paraphernis
Aulæis, lachanis, libis, comitia, lector
Addes cum spolijs præcordia: sunto secundæ
Hæc, carchesia, uti uinacea, & ostea, serta.
Ostera grammatici, bellaria, pluraq; iungunt.
Illa sunt ternæ, ceu lumina, moenia sicut
Pugilaria, uti sponsalia, milia iunge,
Et uetera, atq; mapalia, sic magalia flecto:
Pluraq; perfacilis melius quæ prosa recludet,
Interdum numero potentur pauca priore.

Neutra tantum pluralia sunt, iuga, arma, & cætera,
quorum pauca singularem numerum quandoque habe Iuga
bunt, ut per ordinem declarabo. Iuga, montium cacu Arma
mina. Arma, cuiusque artificis instrumenta. Seria, res Seria
graues, non iocosæ. Rostra, locus Romæ ubi conciona Rostra
bantur. Effata, ultimæ augurum precatio[n]es. Crepun Effata
dia, reculæ pueris ludendi gratia datæ, ut ensiculi, equu Crepūdia
lei, pupæ, imagunculæ. Bacra, populus in Scytia, & ipsa Bacra
regio. Exta, intestina quæ maxime extant eminent Exta
que, ut cor, epar. Cibaria, esculenta lautiora. Tesqua, Tesqua
loca aspera & difficilia, deserta & inculta. Caraunia, Ceraunia
montes Epyri. Classica, concentus tubarum, & ipsæ tu Clasifica
be. Lustra, ferae cubilia. Castra, loca sunt in qbus mili-

DE NOMINVM HETEROCL.

Flabrum testentoria figunt. Flabrum, uentoꝝ flatus. Cunabula, & Cunabula similiter incunabula, id est, cunę & rerum primordia. Incunabula Iusta. i. exequię. Pudēda & uerēda quia intelligimus mēla. bra semper. Transtra, sedilia in nauibus. Bona, pro diuina. Iusta tis. Munia, grauamina popularia & officia. Parapher, Pudenda na, pr̄ter dotē data foeminiſ. Lachana, omne holeriſ genit. Transtra nus. Liba, panis gen. Comitia, conuētus populi, ad mā. Bona gistratus créados: pro ipsa magistratuſ electiōe semper Nunia pluraliter dicitur. Pro loco autē ubi comitia celebrant, Parapher, dicitur comitiū frequenter. Spolia exuvię. Pr̄cordia, na cartilago circa cor. Carchesia, dicit̄ esse summā ueli par Lachana tem. Alij dicunt esse foramina in malo accipientia fu Liba nes. Hostia, patentes fluuior̄ aditus. Serta, corona ex flo Comitia ribus. Ostrea, cōchę species. Bellaria, secunda mēſa ut posse. Comitiū ma, placēt ad irritandā gulā: Græce τραχίματα & τιμά ματα dicuntur. Adduntur & alia, de quibus ante dictū. Omnia iam dicta secundę declinationis sunt, sequētia uero tertię. Ilia, intestina. Mœnia, quę urbem cingunt. Spōfalia, genitiuo sponsalium, uel per fecidam sponsalior̄. Mœnia datiuo spōfaliib⁹, sunt futurarū nuptiarum promissio. Vetera, pro loco quodam frequens in Tacito. Mapalia, Lemuria tuguria rusticorum aut pastorum. Lemuria, apparitio nes & terrificationes nocturnę. Carent etiam singulatim & pondo. Quibus nonnulli iungunt cete, quia singulatim cetus masculinū est. Hęc autē satis patuerunt.

Abundantia.

MUltiplex uno sensu dicatur abundans: Tignus, uel tignū sit testis: piſaq; piſum,

Cum penē innumeris, quę lectio multa docebit.

Nomen abundans est quod in eadē significatione multifariā effert, ut tignu: uel tignum &c. Talia sunt multiplicia, de quibus ponam modos aliquos. Primo quędam sub a sunt primę, uel sub es quintę, ut maceria uel es &c. Secundo, quędā in us uel in um desinūt, ut tignus uel tignum: & quędam in er uel in um desinūt, ut oleaster uel oleastrum.

L I B E R T E R T I V S.

oleastrum. Tertio, quædam in um per secundam desinēbant, & aliquando in a per primā, quæ nunc in a per tertiam desinunt, ut poematum ati, uel poema poemæ, poematis. Quarto in er uel in us, ut Euāder uel Euādr, cōger uel cōgrus. Quinta, in a uel in as, ut Byria uel Byrias, Damæta uel Damætas. Et in a uel in es, ut come ta uel cometes. Sexto, in a uel in e, ut Libya uel Libye & cetera. Septimo in eius uel in es, ut Achilleus uel achilles. Octauo, ab accusatiuo Græco fit aliquādo fœmininū pri mæ in a, ut æthera. Nono, quædā in eodem sensu profertur in singulari & in plurali, ut hæc fidena hæc fidens, hæc argos hæc argi. Decimo, quædam tertia Græca faciūt à genitivo in os, nomina secūdē in us, ut titā titanos titanus. Undecimo, quædam definitiū in is uel in er, ut cucumis uel cucumer, impubis uel impuber &c. Duodecimo in o uel in en, ut anio uel anic, Nerio uel neric, ut in declinatiōe uisum est. Tertiodecimo in is, uel in en ut sanguis uel sanguē: aut is uel in, ut delphis uel delphin. Decimomoqrto in or, uel in os, ut arbor uel arbos. Decimoquinto, in e uel in is, ut Prænestē uel Prænestis, rete uel retis. Decimosexto in i uel in is, ut sinapi uel sinapis &c. Decimoseptimo in u uel in us, ut art⁹ uel artu. Decimooctauo in os uel in us, ut Delos uel us: uel on aut um, ut Ilion uel Iliū, aut hæc Ilios. Decimonono in on uel in os, ut Minos. Vigesimo, in o uel in on, ut Agamēno uel on. Vigesimoprimo in al, uel ale, & in ar uel are, ut penetral uel penetrale, &c. Vigesimotertio in as uel atis, ut cuias uel atis. &c. Vigesimoquarto in as uel do uel or &c. ut amaritas, amaritudo, amaror, & amaritia uel es, beatitas uel beatitudo. Vigesimogonto alia pendinnera, de qb⁹ certa non est regula, ut mugil uel mugilis, arar uel araris.

Alluuiū uel alluuio uel alluuiies ei, id est, immoderata Alluum aquare uiolentia & affuctio. Angiport⁹ uel angiportii, Angiport⁹ uia inter domus, uiculus, aut plateola. Adagium uel adatus, id est prouerbii. Aditus, cū i nostro, id est, accessus. Aditus Adytū cum y Græco, id est, secretior pars tēpli. B Adytum Baptismus uel baptisnū uel baptisma baptismatis, id Baptismus

DE NOMINVM HETEROCLISI
est, ablutio. Buccina uel buccinum, id est, tuba. C

Curricul^o Curriculus uel curriculū, id est, cursus uel currus, uel
Commen- spaciū in quo curritur. Cōmentarius uel cōmentarium,
tarium liber in quo res summatim scribunt. Crustū, est rei esibit
Consortio lis: crusta alterius. Consortium uel cōsortio, id est, socie-
Capus tas. Capo uel capus, id est, gallus castratus. Clypeum uel
Clypeum clypeus, id est, scutum. Colostrum uel colostra, lac den-
sum statim à partu. D

Dipondius Dipondius uel dipondium, duo pondo. Diluuium uel
Diluuiies diluuiies, id est, inundatio, cataclysmus. F

Fretus Fretum uel fretus, fretus, fretui, id est, mare. G

Guttus Guttus uel guttum, uas angusto ore. Galerus uel gale-

Ganea rum, id est, pileum. Ganea, ganeæ, uel ganeum, id est, he-
luonum & meretricum diuersorum. H

Hellebor^o Helleborus uel helleborum, herba quædam. Hemistichus uel
hemistichum, id est, dimidium uersus. I

Iubilus Iubilus uel iubilum, uox lætantis. Ludius uel ludio, id

Ludius est, histrio. Luctus uel luctum, tristitia. M

Mendum Mendum uel menda, mendæ, macula, uitium, error.

Mulcitra Monitus uel monitum, id est, monitio. Mulcitra uel mul-
etrum uel mulcerale, uas in quo mulgetur. N

Nasus nasa uel nasum, eyn naes.

Peribolus Peribolus uel peribolū, id est, circuitus. Pomus & po-

Cerasus mum pro arbore: ut Cerasum uel cerasus. Pistrina uel pi-

Cerasum strinum, ubi pinsitur. Postica uel posticum, posterior ia-

Postica nua. Pauus, uel pauo eyn pau. Proluuies uel proluium

Proluuies uel proluiuo, immunditia cuiuscunq; rei sordidae. R

Rictus Rapa uel rapum eyn rueb. Rictus uel rictum, id est, os

& hiatus. S

Sabulo Sabulū uel sabulo, id est, arena grossior. Spicus uel spi-

cum, eyn aer. Strabo uel strabus, qui oblique uidet. T

Tignus Tignus uel tignum, omnis ædificij materia. T

Vesper Vesper, stella & ultima pars diei, quæ etiam uesperum

dicitur & uespera. X

Xystus Xystus uel xystum, porticus ampla in qua athletæ per

hyberna tempora exercentur.

Quæ composita diuersaq; declinationū efficiunt.

Ys uel

LIBER TERTIVS.

VSuel is orta uolūt, limus, cera, arma, bacill^o.
Norma, iugū, cliu^o, neru^o somnus^{qz} anim^o qz.
Plura^{qz} cum freno, quæ glossa recludet abunde.

Quædam nomina faciunt adiectiva composite figure secundæ uel tertiae declinationis: ut à limus fit illimus uel illimus. A cera syncerus uel synceris, sed alia alijs sunt usi tationa. Limus, molle lutum. Sublimus, sublima, sublimum, uel sublimis, id est, eleuatus in altum. Cera, notum Sublimis est. Hinc cereus, ex cera uel mollis Arma, munimenta cor Cera poris, ut gladius, arcus, thorax, Ioricæ, & instrumenta: Arma ut libri sunt arma scholastici. Inermis, uel inermis, id est, Inermis sine armis. Imbecillus uel imbecillis, id est, debilis. Norma, est regula fabrorum, id est, linea artificum ad quam Norma dirigunt opera. Anormis, irregularis & nō ad normam Anormis factus. Iugum, summitas montis. Bijugi uel bijuges, sunt Iugum duo animalia coniugata. Cliuus, id est, collis & monticulus Bijugi. Accliuus uel accliuis, id est, eleuatus, altus, quasi ad Cliuus cliuū. Neru^o, naturale uinculu corporis, q colligata sunt Accliuus mēbra. Eneru^o uel eneruis, id est, debilis aut mollis. Sopnus Græce σύνη dicitur: unde mutata h in s, & y in o, Eneruus sopnus inclinatum est: unde recte per p sine m scribitur. Sopnus Hinc insopnus, a, um, uel melius insopnis & insopne. Animus mus, est mēs uel anima, uel uoluntas uel audacia: ut esto Exanimus bono animo. Exanimus uel exanimis, id est, mortuus. Infrenus uel infrenis, id est, indomitus, quasi sine freno.

Nomina sub eadem nominatiui terminatione diuersarum declinationum.

Multa tibi flexum dant quartum siue secundum,
Vt domus, & laurus, ficus, colus, & penus, adde
Et lacus, & quercus, pinus, cornus, monitus^{qz}
Vt quondam lectus: ueteres ita plurima flectunt,
Est alijs uariis flexus, pro teste sequester.
Cætera, ne longum faciam, tibi glossa recludet.

DE NOMINVM HETEROCLISI

Abundant nomina quædam declinatione, ut quæ sunt secundæ aut quartæ declinationis salse in aliquibus casibus: ut domus ante satis declaratum, laurus, fucus, &c. **Laurus** Hæc laurus, huius lauri, dativo lauro tantum, hanc laurum, & laure, à lauro, & aliquando lauru: hæ lauri, harū lauroꝝ, his lauris, has lauros & laurus, & lauri, à lauris, arbor quæ Græcc Αἴρη dicit. **Colus** Colus secundæ est præter ablativum singularem qui per utrāq; profertur, haco lo uel colu. Hæ colus: uide genera, ubi penitus queq; declaratū est. **Lacus** Lacus, huius lacu lacus: reliqua per quartam effert. **Pinus** Pinus, arboris nomen. **Cornus** Cornus, arbor. **Canthus** Canthus, id est, cantio. **Canthus**, ferrum quod circundatur rotæ. **Acer** Acer, abor tertia est. Sunt quæ in obliquis confunduntur, ut res rei, reus rei, pirus & pirum piri, & cætera. **Aura** Aura, leuis uentus & fauor. Litera nota, a, b, c, & poetice epistola. **Ludus** Ludus, res quæ luditur, & schola, unde ludus magister, Ara deorum. **Hara**, stabulum porcorū, & alia innumera.

LIBER GRAMMATICÆ DE spauterianæ quartus.

De comparationibus.

COMPARATIO, EST REI ad rem collatio. Gradus comparatiōis sunt tres, positius, ut doctus: comparatiuus, ut doctior: superlatiuus, ut doctissimus. Nomina sola comparatiua & superlatiua nomina ex se faciunt: nam participia per comparationē nomina efficiuntur, ut amans aman-

tior. Sola adiectua comparantur, propria propter ali-

quod accidens licenter pro adiectiuis sumpta compari-

ri leges: ut Nero Neronior, pro crudelior. Non omnia adiectua comparantur, sed ea duntaxat quorum signifi-

catio potest augeri uel minui, ideo non comparantur,

unicus

L I B E R Q V A R T V S.

unicus, summus, omnipotens. Comparatio uoce tan-
tum, significacione tantum, & utroq; modo. Compara-
tio uoce tantum, sit ubi vox conuenit, significatio discor-
dat: ut à nouis nouissimus, id est, ultimus. Sunt enim ma-
xime noua ferè ultima. Comparatio significacione tan-
tum est, ubi significatio conuenit, vox discordat: ut bo-
nus melior optimus. Comparatio uoce & significacione
est, ubi cum uoce significatio conuenit: ut doctus doctior
doctissimus.

DOCTIOR à docti est: ita formes cūcta secūdæ.
Tollo sinistior, melior, peior, minor, & pl^p
Cum maior: donat fucus & ducus entior apte.

Comparatiuus à nomine secundæ declinationis fit à
genitu singulari addita or syllaba pro communi gene-
re, & us, pro neutro: ut amicus amici amicior, amicus,
non ut putant indocti amicitor. Spurcus spurcior, pudi-
cus pudicior, id est, castus. Spurcus, id est immundus.
Augustus, augusti, augustior, id est, sanctus & uenerabi-
lis, nomen adiectiuū est, aliquādo propriū, sic non cōpa-
ratur. Deter, a, um, cui aliquid deest, quasi detrituū ne bo-
num sit. Excipiuntur à regula sinistri sinistior, bo-
nus melior, malus peior, parvus minor, multus plus solū
in neutro genere, & hoc in singulari numero. At in plu-
rali hi & hæ plures & hæc plura uel pluria. A facio sunt
quædam adiectua in fucus, & à dico uel dicax, in ducus
penultima correpta. Mirificus mirificantior, qui mira **Mirificus**
facit. Munificus, id est, liberalis. Maledicus, id est, mor-
dax. Falsidicus, id est, mendax. Addunt à uolo, beneuo-
lus, malevolus, à loquor, magniloquus, & cætera: bene-
volentior magniloquentior, & cætera.
Fortior à forti est, facias ita cætera ternæ.

Iunior excipiunt, à nequam nequier exit.

Cōparatiuus si positiuus fuerit tertia, fit à datiuo sin-
gulari addita or, ut forti fortior, pauperi pauperior. Hic
& hæc potis & hoc pote, id est, potens, solū nominatiuū
inue-

DE NOMINVM COMPARATIONE
inuenitur nunc habere: unde potior & potissimus, id est,
melior & optimus quasi poterior, & potissimum. Ex-
cipitur à regula unicum nomen iuuenis iunior. Frugi, id
est, utilis, prædictus uirtute, & temperans, facit compara-
tiuum frugalior, & superlatiuum frugalissimum.

Superlatiuorum forma.

Er rimus adiicit superanti: dāt timus exter,
Et citer, & dexter, quibus addes rite sinister.

Dic etiam extremus, maturus dat rimus apte
Vel simus, huic iungūt satur: à uetus est rimus usq;

Positiuo in er, addit superlatiuus rimus, rima, rimum,
niger nigerrimus, dexter dexterrimus, pauper pauperri-
mus, pauperrima, pauperrimum, celeber celeberrimus.

Excipiuntur à regula exter, exterior, extimus, uel ex-
tremus: citer, citerior, citimus: dexter, dexterior, dexti-
mus: sinister, sinistrior, sinistimus.

In reliquis simus accipiet patrius positui,
Atq; datius in i, tamen s simus usq; præbit.

Excipe postremus supremus & optimus, atq;
Pessimus, & minimus, cū maximus, intimus, addes

Plurimus, infimus adiungens: entissimus autem

A ficus, atq; dicus facito: simus is dato dempta

Cum facilis, gracilis, agilis, similisq; humilisq;

Si positiuus nō desinit in er, tunc superlatiuus fit à ge-
niuio positui in secunda declinatione, uel à datiuo in
tertia addendo s & simus, ut celsi celsissimus. Excelsus, id
est, altus. Excipe à regula posterus postremus, superus

Interus supremus, & cetera. Paruus minor minimus. Interus uel
inter intera interum, ueteres dicebant, ut superus. Hinc

Interior intimus. Multus plurimus, multa plurima, mul-

ta plus plurimum. Infimus, id est, maxime inferus uel
infra. Nomina à facio in ficus, à dicax in dicus, habet en-
tissimus,

L I B E R Q V A R T V S.

tissimus, ut maleficentissimus. Hæc quinq; facilis, agilis,
gracilis, humilis, similis & ab his composita ut difficilis
absimilis, &c. facili superlatius abiectendo is, additis li-
mus syllabis & ita sunt duo II, facillim⁹, agillim⁹. Facilis, Facilis
non grauis: perfacilis, ualde facilis: difficilis, non facilis.
Humilis, non altus: ut humilis arbor, humilis homo, id Humilis
est, uilis et ignobilis. Docilis, qui facile dicit. Per, pro Docilis
ualde & similes particulae soli positioe dantur, ut perdo
etus multo doctior quam doctissimus, & cetera.

Comparatio imperfecta.

Anterior superante caret, iuuenileq; senexq;
Sicut adolescens, cui diues pluraq; iungunt.
Temperior solum est: ignorant & posituum
Ultimus ulterior, prior & primus, propiorq;
Proximus, ocyor atq; ocyssimus adiiciantur.

Anter uel anterus ueteres dixerat. Hinc anterior ante-
rius, ut iuuenis uel iunis iunior, senex senior, adolescens
adolescentior, diues diuitior. Téperior positioe & super-
lativo caret: ocyor ocyssimus positiuū non habet: sicut
ulterior ultimus, prior primus, propior proximus. Dis-
tior ditissimus, integrū est. Rursum ingens ingentior,
taro ingētissimus. Communis cēmuniō, uix cōmunissi Ingētissi-
mus: remissus remissior tantum, ut salutaris salutarior, mus
infinitus infinitior, opimus opimior, prauus prauior ut
quidā uoluit. Lōginquus, ior, p̄pinquus, ior. Plurima ca-
rēt cōparatiuo superlativoq; ut nauus, id est, diligēs, ma-
gnanim⁹ et similia in imus, vulgaris, unic⁹, duplex, sum-
m⁹, memor, agrestis, fugitiuus, & adiectua tertię in ster,
ut syluester &c. seruilis, nubilis, modic⁹, fculnus, & dimi-
nutiuia, ut uetus, & in tilis, ut uersatilis: & in būdus, ut
uagabūdus: & in inus, ut cānabinus: & à fero & gero, ut
tetifer. Itē tremulus & degener. Falsus falsissim⁹ sine cō-
paratiuo. Proper⁹ a, um, id est, festinus. Téperior, uel re-
tius téporior, id est tépestiuor. Ocyor ocyssimus, id est,
uelo-

DE NOMINVM COMPARATIONE
Habitior uelocior uelocissimus positivo carēt: quia ἔνεις Græce, id
Vltimus superlatiu[m] uix habet. Habitior, id est, pinguior, & (ut
uulgo dicitur) melius dispositus. Vlterior ultimus.
Vs si uocalis præeat, raro gradus exit
More prius dicto: tenuis non additur apte.

Quando uocalis præcedit syllabam us, in positivo, aut
nunquam aut raro comparatur more dicto, id est, in or-
Arduus & simus, ut idoneus, rubeus, corrueus, arduus, id est, al-
Pius tus & difficilis. Pius, qui parentes & Deum colit. Indu-
Industrius strius, diligēs & ingeniosus. Industria, diligentia. Inglo-
Incurius rius, id est, sine gloria & honore. Strenuus, uelox & dili-
gens. Incurius, id est, negligens. Iniurius faciens iniuriā.
Ratio regulæ est, quia comparatiu[m] regulariter forma-
tus, debet superare positiu[m] una syllaba, ut docti do-
ctior. Regulariter dixi propter peior, i. aior, minor (si à
iuuenis fieri uelimus) & plus. Prior autem positivo ca-
ret ut diximus. Et quia i litera inter duas uocales effici-
tur consonans: ut maior, comparatiu[m] non superaret
positiu[m], ut peior, & si, i. non fieret consonans ut supe-
Tenuior rarer, tunc esset κακόφωνη, id est, mala sonantia. Tenuis
Tenuissi- tenuior tenuissimus. Pinguis pinguior recte facit, quia
mus u, liquefit post g.

GRAMMATICÆ DESPAV-
terianæ liber quintus.

De præteritis & supinis.

Compositum simplexq[ue] modo flectun-
tur eodem.
Excipies quedā post clare notificanda.
Verbum compositæ figuræ conjugatur
ut simplicis, & contraria: ut sedeo sedi, possideo possedi. Exclu-
piuntur.

L I B E R Q V I N T U S.

piuntur quædam, quia do est primæ conjugationis, red-
do, addo tertię: maneo mansi, immineo imminui. Coniu-
gatio est uerborum per tempora declinatio. Supini est,
quod in um uel in u desinens sine casu uerbi significatio
nem habet; ut amatum amatu.

A quoties mutatur in i per e pono supina.
Demitur hinc do, go, sapio, salio, statuo, q.

Si uerbum compositum mittet a simplicis in i, supi-
num retinebit e: ut facio feci factum, reficio refeci refe-
ctum. Excipiuntur uerba in do: ut cado cecidi casum, re-
cido recidi recasum. Et in go: ut ago egi actum, adago,
adegi adactum. Et composita à sapio, quia retinent i in
supino: ut despicio despipui despitum, & cætera: à salio,
statuo, que pro a, in supino retinent u: ut insilio insilui
insultum. Hoc etiam notatu dignum, uerba mutantia
e in i non perdunt e simplicis in præteritis & supinis: ut
emo emi emptum, redimo redemi redemptum, sic sedeo,
infideo, & cætera. Composita à teno non habent e in præ-
teritis, sed supinis: ut contineo continui contentum. Cæ-
do & lædo mutant diphthongum in i longum, quod re-
tinent composita in præteritis & supinis.

Quum germinat simplex composto tolle priore
Quam retiner do, sto natum ceu discere, posco.
Pluria sic olim, ceu nunc præcurro, repungo.

Quum simplex germinat principium præteriti, compo-
situm non germinat: ut mordeo momordi, remordeo re-
mordi, pello pepuli, compello compuli, & cætera. Excip-
pe composita à do, sto, disco, posco, quia semper gemit-
tant: ut credo credidi, resto restiti, edisco edidici, reposco
repoposci: sic olim plura ut composita à curro: ut decu-
rri, & cætera: nunc solum præcurro germinat princi-
pium. Supinum nunquam principium germinat.
Si sit a præsenti non desinet esse supino.

Quoties

DE VERB. PRAETER. ET SVFIN.

Quoties præsenti fuerit a, non aberit supino, licet in
præterito mutetur: ut facio feci factum, fallo fefelli fal-
sum.

Præteritis quæcunq; carent, spoliabo supinis.

Quæcunque carent præteritis, etiam carent supinis: ut
polleo, glisco, & cætera.

P Ræteritis autem facit as, atumque supinis.

Verbum primæ coniugationis facit præteritum perse-
tum indicatiui modi à secunda persona singularis nume-
ri, indicatiui modi, præsentis temporis, ablata litera s, &
addita syllaba ui, in supino mutat ui in: tum uel tu: ut a-

Aequo amo amas, ama amauit amatum amatu. Aequo & quauicæ
Albo quatum, id est, æqualem facio. Albo, album facio. Libo li-
Lobo bas, gusto. Prælibo, prægusto. Aestuo, æstuas a stuauicæ
Aestuo stuatum, supinum uix inuenitur, id est, ferueo. Instauro,
Instauro id est, integro. Restauro, idem. Melius instauro dicimus
quam restauo.

Excipe do dedit atq; datum, stetit atq; statum sto.

Cuius compositum stitit, atque stitum capit apte.

Do dedi datum, circundo circundedi circundatum: sic
pessundo, uenundo satisdo: sto steti statum: huius compo-
sita stiti & stitum faciunt: ut præstiti præstitum, insto in-
stiti institum. Da syllaba corripitur ubiunque est pri-
ma syllaba in condeclineis à do, ut dabam dare: ergo dic
penultima breui pessundabam, circundabam, &c cætera.

Do Do, id est, dono. Item mitto: ut do Petro ad te literas, id

Circundo est, mitto per Petrum. Item dico: ut apud Vergilium:

Venundo Sed tamen iste deus qui sit da Tityre nobis.

Pessundo Circundo, id est, circumpono, ut circundo saltus canibus.

Satisdo Venundo, id est, uendo. Pessundo, id est, calco uel oppri-

mo pessum, id est, sub pedibus: & dicimus etiā do pessum.
Satisdo, satisfacio, aut soluo. Sto, erectus sum. Item stat,
manet aut certum est. Vergilius:

Stat

L I B E R Q V I N T V S.

Stat sua cuiq dies, breue & irreuocabile tempus
Omnibus est uitæ.

Sto conuentis, id est, seruo pactum: per me non stetit, id est, non fui causa cur minus fieret. Asto, iuxta sto. Ante **Asto** sto, excello. Absto, longe sto. Resto, super sum uel relin- **Resto** quor. Præsto præstigi, itum, id est, do. Item excello. Præsto stat impersonaliter, id est, melius est. Prosto, id est, publi **Prosto** ce sto causa lucri, ut meretrix prostat. Supersto, adhuc ui- uo. Consto, id est simul sto, non sum instabilis, uel com- ponor. Item constat, id est liquet. Quanti constat liber- quanti emit? Disto, longe sto, uel absto aut differo. Quā **Disto** tum distat hinc Roma: quingenta miliaria. Extō, emi- neo. Liber non extat, id est, nusquam inuenitur, uel ipse perīt. Insto, prope sum, ut pasca instat, uel operam do **Insto** pro re acquirēda. Plautus: Poscit, instat, urget, non finit hominem quiescere. Institor, id est, mercator. Obsto, re- sto, siue refisto. Hinc obstaculum, id est, impedimentū. Dono lauo laui lotum, lautum atq; lauatum.

Poto magis potum, iuui iutumq; iuuare.

Lauo laui, lotum uel lautum ab eo quod **Lauo** dicebatur lauaui, & significat rigo uel aqua purgo, aut quouis humore purgo. Lautus nomen, id est, mūdus, de- licatus, elegās. Hinc Lautitia, Lautulæ arum, id est, ther- mæ. Lauo olim fuit tertiae. Poto, aui, atum, & sāpius po **Poto** tum: unde potor potus potio poturus. Poto, id est, bibo. Potio Ouidius:

Quo plus sunt potæ plus sitiuntur aquæ.
Compoto, id est, simul poto. Compotor, qui cum alto so- let potare. Iuuo, iuui, iutum, id est, auxilium do. Vergi- Iuuo lius: Audētes fortuna iuuat. Itē delecto. Adiuuo, id est, iuuo. Terentius: Fortes fortuna adiuuat.

Præbet ui per itum cubo, cum sono, siue crepare,
Et domo, siue tono, uero, cum plico: nexo xiiii xum,
Præbet ui per etum frico, cum leco, iunge necare.

G Nulla

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN.
Nulla supina creat mico dans micu: Datur aut
Nonnullis: aut tantum dat supplico, sicut

Omne plico uerbū quod dat cum nomine iunctū.

Hæc septē uerba cubo, sono, crepo, domo, tono, uero,
plico, faciunt per duas syllabas ui in præterito, & itum
in supino, ut cubo cubui cubitum. Nexo facit nexui ne-
xum: hæc tria uerba frico, seco, neco faciunt ui per duas
syllabas in præterito, & etum præcedente litera c ante t
in supino, ut frico ui, frictum, secui sectum, necui necrū.
Mico micu: facit absq; supino. Quædam ex dictis etiā
dant aut in præterito: & similiter quod facile coniçitur
atum in supino, ut increpo ui, uel increpau: implico ui
uel aut, implicitum uel implicatum, sic dimico dimicu: si
ne supino, ut mico ui, uel dimicau: dimicatum. At suppli-
eo solū, facit supplicau: supplicatū, ut omne compositū à

Cubo plico cum nomine, ut duplico duplicau: duplicatum. Cu-
bo, id est, iaceo, unde cubatio nō cubitio dicimus. Sic do-
matio, tonatio &c. dicimus, non domitio, tonitio, & con-
tra domitus domitor &c. potius quam domatus domi-
Accubo tor &c. Accubo uel accūbo, id est, assideo uel adiaceo mé-
Occubo sc. Verg. Tu das epulis accubere diuū. Occubo uel occum-
bo, id est morior regit datiuum. Idem:

Seu uersare dolos seu certæ occumbere morti.

Procubo Procumbo, procubo, id est, cado. **Concubo** uel concum-
Concubo bo, id est, condormio. Hinc concubina. **Decubo** uel decū-
bo, id est deorsum cubo uel iaceo. **Discubo** nō discubo, ci-
bi capiēdi gratia iaceo uel assideo. **Recubo** uel recūbo, id
est, cubo. **Incubo** uel incūbo, id est in aliquo uel super ali-
quid iaceo. **Incubo** etiā significat operā do, ut incūbo vir-
tuti. **Excubo** non excūbo, id est, uigilo, & diligenter cu-
stodio. Hinc excubitor & excubie. **Supercubo** nō super-
cumbo, super aliquid cubo. **Secubo** uel secūbo, id est, seor-
sum aut sol⁹ cubo. **Succubo**, id est, subiector, & alicui sub-
iūgor. **Sono**, ui, itū, & rarissime aut atū. **Sonū** facere signi-
ficat. Cōsono, simul sono aut concordo. **Dissono**, discon-
do. **Insono** & **persono**, id de sono. **Resono** sonū reddo.
Crepo

L I B E R Q V I N T V S.

Crepo crepui crepitum, id est. uiolentum sonum facio. Crepo
 Concrepo. Terentius: Ostium concrepuit. Etiam signat
 concordo, ut discrepo, discordo. Item crepo, frangor si-
 gnat: Capitur etiam pro defleo. Increpo, tonu facio. Etiā
 cum clamore arguo. Domo, id est, māsuetum facio. Edo
 amo, per domo, idem. Tono, ualde sono uel facio tonitru:
 olim habuit tonauia, tonatum. Fuit etiam tertię. Veto ue
 tui uetitum, id est, prohibeo. Plico plicui plicitum, & ali
 quādō aui, atum. i. contraho & rugas facio. Plicatilis, qđ
 plicatur. Applico, id est, adiungo. Explico, extendo &
 declaro. Implico, inuoluo innecto. Nexo nexus uel per
 tertiam nexo nexis, id est, ligo uel neco. Frico, fricui fri
 etum, aliquādō etiam fricaui fricatum. Hinc fricatio, fri
 ctio recte dicitur. Composita habent penultimam corre
 pram. Africo ad aliquid frico cum datiuo. Confrico, si-
 mul frico. Defrico, deorsum frico. Infrico, intus frico.
 Perfrico, totum frico. Refrico rursus frico, ut refrico de
 siderium aut dolorem, id est, rursus acquiro & quasi re
 uoco. Seco secui sectum. Composita penultimam corri- Seco
 piunt, ut deseco, abscondo: dissecō, discindo, aut diūido;
 refesco, amputo. Sic inseco, conseco, profesco, circunseco,
 perfesco, interseco, preseco, subseco, & cetera. Necō, ui, ne Necō
 etū uel aui, atū, id est, quacūq; re occido. Enecō, penulti-
 ma correpta, id est, necō uel uexo. Terētius: Cut me enc
 cas. Enectus, id est, mortuus aut ferē mortuus. Mico mi- Mico
 cui fine supino, id est, fulgeo proprie cū motu uel tremo
 re, ut ensis micat, fulgur micat, id est, salit & tremit. Cō-
 posita penultimam corripit, ut emico, id est, effulgeo, Emico
 emineo appareo. Dimico ui, fine supino, id est, pugno: Dismico
 quod re fit, Contendo autem uerbis.

P Secunda coniugatio.

Rēteritum per ui facit es, per itumq; supinū.
 Verbum secundæ coniugationis facit præteritum à se
 cunda persona presentis temporis indicatiui modi singula
 ris numeri, mutādo es in ui per diuisas syllabas, & in su
 pino facit itū, ut habeo ui, itum, id est, possideo & teneo.

G a Item

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN.

Prohibeo Itē facio. Prohibeo, id est, ueto. Inhibeo uero ne in re cōtra procedas. Præbeo, ui, itum, id est, do. Debeo ui, itum, id est, obligor, utrumq; dicitur esse ab habeo contractū.

Dehabeo Dehabeo retinet a, & significat non habeo. Arceo ui, itū, significat pello aut aduenire non sino. Arcitum supinū non est in usū, neq; inde participium arcitus & arcitur⁹ leguntur, sed in usu olim fuisse ostendunt composita coercēo coercui coercitum &c. Supinum etiam fuit arcū, tatiū arcto, id est stringo: nam idē arceo aliquādo significat. Composita mutant a in e, ut coercēo coercui itū,

Exerceo id est, contineo & cohībeo. Abarceo, repello. Exerceo, ago. Et molesto uel fatigo. Terētius: I sane, ego te exercebo hodie ut dign⁹ es. Hinc exercitiū uel melius exercitatio à frequentatiuo exercito. Terreo ui, itū, id est, temere facio. Exterreo, deterreo, perterreo, id est, ualde terreo. Pauca sunt exempla habentiū supina. Oia yba secūdē finūt in eo, & nulla alia præf hēc prime, beo, creo, screo, meo, calceo, laq;o, nauleo, enucleo: & duæ q̄rtē, co, queo.

Dat doceo doctum, teneo tentum, pateo^{q̄}
Passum, sic mistum dat misceo, torreo tostum,
Censeo dat censem, careo cassum caritum^{q̄}.

Verba hic posita præterita secūdū regulam formāt,
Doceo supina contra regulam, ut doceo ui, doctum &c. Docēo, id est, doctrina imbuo. Edoceo, planē doceo. Perdoceo, perfecte doceo. Dedoceo, contrario modo doceo, docēs
Teneo alterum male docuisse. Teneo ui, tentū, id est, apprehēdo detineo. Composita mutant e in i, ut retineo ui, entū. Sic detineo, contineo, obtineo, id est, acquiro. Sustineo ui, en ui, supinum esset abstinentum, quod nunquam inueni, & si gnificat tempero, & penē idem quod contineo. Terent. Non manū abstines mastigia. Abstineo nullū uideo retinere supinū. Pateo ui, passum, id est, apertus sum. Patefaco, aperio. Patefacio, id est, aperio. Pando & patior eti am fa-

L I B E R Q V I N T V S:
am faciūt passum. Misceo miscui mistum, per s potius q Misceo
mixtum per x. si doctis & ueruſtati credimus, id est, con-
fundō & perturbo, ut misceo aquam uino. Admisceo, ad
aliquid misceo. Cōmisceo, ad aliquid misceo. Permisceo
ualde misceo. Promisceo, idem. Hinc promiscuus a, um.
Torreo ui, tostum, id est, uro, cremo, asso. Significat etiā Torreo
uertere & miscere. Torresco id est, torridus, hoc est fice⁹
aut aridus fio. Inde retorresco torrefacio, comburo, co-
quo, & multū calefacio. Censeo censum, id est iudico uel Censeo
existimo. Censor, iudex morum. Censura, iudicium. Suc
censeo, irascor. Terentius: Adolescenti nihil est quod suc Careo
censem. Careo ui, itum, secundum regulam, & cōtra re
gulam cassum.

Polleo præterito caret: & uix nideo donat.

Polleo caret preterito, quod nideo uix habet. Polleo,
id est, possum, ualeo. Cato:

Ingenio pollet cui uim natura negauit.
Composita sunt præpolleo, præualeo, repolleo, reualeo,
æquipolleo, æquualeo, Pollentia, id est, potentia. Nideo
& renideo, id est, splendeo.

Quod dat ui neutrū: timeo q̄ carento supinis.

Tolle ualeo, nocco, placebo, doleo, taceo q̄,

Paret, olet, careo, pateo, lateo, calet & li.

Verbum neutri generis secundæ conjugationis faciēs
præteritū per ui diuisas syllabas cū unico actiuo timeo
caret supino, ut splēdeo ui, ergo carent à supinis formā
dis eiusmodi uerba, ut sunt participia præteriti tēporis
& futuri in rus, & uerbalia in io &c. Maxima pars uer-
boꝝ secundæ conjugationis ad hanc regulam pertinet.

Madeo humidus & madidus sum. Permadeo, totus ma- Madeo
deo, ut permadidus sudore. Studeo teste Diomede, supi-
no caret, licet quidā iam studiū habere uelint. Studeo, id Studeo
est, operam impendo, ut studeo grammaticæ. Surdeo es Surdeo
ui, id est, surdus sum, Surdesco, surdus fio. Obsurdesco, id
est inobedientis sum. Sordeo, id est, sordidus et immundus Sordeo

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN.

Candeo sum & uilis. Vergilius. Sordent tibi munera nostra. **Cādeo**, id est, splendidus & candidus sum. **Splendeo**, id est, lumen emitto. Excandeo, uel incandeo, id est, ualde cādeo. Et capiuntur pro uehementer irasci. Excandesco, iratus fio. Frendeo, ex indignatione dētes concutio. Frondeo, id est, frondes emitto. Vergilius:

Nunc frondent sylvae, nunc formosissimus annus.
Egeo, id est, eo quod oportet habere careo. Indigeo, idē.
Indigus & egen⁹, qui eget. Egestas & indigētia, id est, de Rigeo fectus paupertas. Rigeo ui, id est, durus sum, ut uestis rigida. **Vigeo** get gelu. Rigor, duritia. Rigidus, durus. Vigeo ui, uigorem habeo uel fortis sum. Vigor, id est, uis & fortitudo. **Langueo** Lāgueo ui, id est, debilis sum, Lāguor, id est, debilitas, in Calleo firmitas. Calleo gemino ll, id est callidus sum, & optime intelligo. Terēt. Eius ingenii pulchre calleo. Etiā significat durus sum. Callus, id est, durities in corpore. Occal leo, idē. Plin. Longa patiētia occallui. Palleo ui, pallidus sum, parū albeo. Ouid. Palleat oīs amās. Expalleo, ualde Coaleo palleo. Coaleo ui, id est cohēreο concreSCO. Silco, sine solido sum. Vileo, id est, uilis sum, parū aestimor. Liqueo liquefio dus sum, id est, liqueSCO. Deliqueo & deliquesco, id est, ualde Rubeo de liqueSCO. Albeo, alb⁹ sum. Rubeo, ruber sum. Erubeo, id est, uereor. Sic nigreo, uireo &c. Tabeo, consumor & Hebeo pereo. Intabeo cōtabeo idē. Hebeo, hebes sum. Aceo, acidus sum. Inde hebesco, acesco. Iaceo notum est. capif pro Marceo contemnor, ut pauper ubiq̄ iacet. Marceo, id est, putreο, pereo. Seneca: Marcer sine aduersario uirtus. Hinc marcesco, marcitus fio. Flacceo, id est, langueo. Flaccesco, id est, flaccidus fio. Fameo, esurio, famelicus sum. Hinc Tumeo famesco, ut à flamineo, id est, ardeo, flammesco. Tumeo, id est, inflor, superbio. Hinc tumidus, inflatus. Tumor, inflatio. Plumeo, id est, plumas habeo uel acquiro. Hinc Caneo plumesco. Caneo, albos crines habeo: canesco, canus fio. Vanco, uanus sum. Euaneo, id est, pereo aut ē conspectu abeo. Euanidus euanida euanidum, quod facile euaneo scit. Seneo, sum senex: sed magis in usu est senesco. Terpeo, id est, tepidus sum, nec plane calidus nec frigidus. Torpeo,

L I B E R Q V I N T V S.

Torpesco: & nomen torpor, id est, ignauia. Stupeo, id est, miror, & alienationem sensuum patior. Hinc stupescō, stupor, stupidus, obstupeo, obstupesco. Areo, id est, **Areo** aridus & siccus sum. Claro, clarus sum. Floreo, flores profero. Horreo, id est, tremo, uel metite turbor. Scateo, id est, ebilio uel exilio, ut aqua scatet in fonte. Scaturio is ire, idem. Niteo ui, id est, splendeo. Nitor, splendor. Nitidus, splendidus. Timeo timui, sine supino, id est me tuo. Hinc pertimeo, pertimesco, prætimeo, & cetera. Per timeo, ui, sine supino, quia neutrum est, licet ab actiuo formetur teneo. Tolle ualet nocco, & cetera. Pauca neutra quorum praterita per ui diuisas syllabas fiunt, supera retinent, ut ualeo ualui ualitum, id est, possum, ualidus & sanus sum. Item apte loqueris cum Terentio: Varellant qui inter nos dissidium uolunt, id est, abeant. Varetudinarius, qui frequenter egrotat. Noceo nocui nocium, id est, malum infero: nunquam nocui tibi. Placeo **Placeo** placui placitum, gratus sum. Perplaceo, ualde placeo. Complaceo, simul placeo. Displaceo, id est, non placeo, hoc mutat a in i breuem. Seneca: Argumentum est recti malis displicere. Doleo dolui dolitum, tristis sum. Taceo tacui tacitum, nō loquor. Composita mutant a in i breuem, ut reticeo, obticeo, conticeo: unde conticesco, id est, raceo. Vergilius:

Conticuere omnes.

Lateo abscondor non compareo. Latet me, id est, nescio. Lateo Deliteo delitui. Delitesco delitescis, id est, lateo. Pareo, parui paritum, obedio. Seneca: Deo parere libertas est. Etiam significat nosci. Vergilius:

Cui pecudum fibræ coeli cui sidera parent.

Compareo, id est, appareo. Dispareo, id est, euanesco, ex conspectu abeo. Caleo calui calitum, quia inde caliturus **Calco** legitur, id est, calidus sum. Ouidius:

Calituras ignibus aras.

Oleo patebit, & Licet licuit licitum cum liceo & liceor. Soleo solui fecit, nunc solitus sum, de quo & pluribus in sequentibus doceberis plene.

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN.
Dant di sum prandet, uidet & sedet: at geminabit
S sessum: stridet stridi facit absq; supino.

Prandeo dat prandi pransum, uideo uidi uisum: sedeo
sed sessum, gemino ss, strideo stridi, absq; supino. Pran-
deo facit etiam pransus sum: quia est neutropassiuum: ut
gaudeo gauisum in supino, & gauisus sum in præterito.
Audeo ausum ausus sum. Mœreο mœstus sum: de quib;
in sequenti libro agemus. Prandeo, prandium sumo, uel
ante meridiem cibum sumo. Et ponitur simpliciter pro
comedo. Diminutiuum à prandium est prandiolum &
Video prandiculum, id est, ientaculum. Video notum est. Com-
posita corripiunt i: ut prævideo, ante uideo. Prouideo,
in futurum paro: ut satis mihi prouidi. Hinc prouidus &
prouisio. Inuideo, id est, lator de alterius malo, & de bo-
nis alterius doleo: & dicitur quasi non libenter uideo: ut
inuideo tibi sciētiam, id est, doleo te scire. Hinc inuidus,
inuidia, & cætera. Sedeo notū est, sedet animo, id est, pla-
ceret. Composita mutant e in i breuem omnia præter su-
persedeo, id est, cesso cum ablatiuo. Plautus: Superfede
istis rebus, Obsideo, circundo. Obsidio obsidionis, id est,
obsessio. Omnia in præterito retinent e longum: ut obse-
di, præsedi. Strideo, facio stridorem, id est, sonum uiolen-
tum: ut currus non linitus stridet. Dicitur etiam per ter-
tiā strido stridis, & cætera.

Di sum præterito geminato mordeo donat,
Vt pendet, spondet, tondet: Donat ueo ui tum,
Dic fautum, cautum: Veo neutra carente supinijs.

Quatuor uerba dant di, & sum, geminato principio
præteriti: ut mordeo momordi morsum, pendeo pepen-
di pensum, spondeo sponodi sine s in secunda syllaba,
sponsum, tondeo totondi tonsum. Composita non gemi-
nant principium præteriti per regulam generale prius
dictam: remordeo remordi, respondeo respondi. Mor-
deo, id est, dentibus lædo. Capitur pro lædo. Terentius:
Par

L I B E R Q V I N T V S.

Par pari referto quod eam mordeat. Admordeo, ualde mordeo. Demordeo morsu decerpo. Immordeo, morsum infligo. Obmordeo, circummordeo. Pr̄emordeo ante mordeo. Remordeo, crucio, sollicito. Remordeo itē, id est, iterum mordeo à quo Iæsus eram. Pēdeo, id est, su Pendeo sp̄es sum. Capitur pro sollicitus sum. Composita sunt appendeo, dependeo, impendeo, suspendeo. Spondeo, id Spondeo est, promitto. Despotideo, id est, in matrimonium promitto. Respondeo, ad interrogata sermonem reddo. Tō Tondeo deo, crines aut lanam seco forcipe. Detondeo, à summo usq; deorsum tondeo.

Dat ueo ui tum.

Verbum desinens in ueo facit pr̄teritum in ui syllabam, quam supinum in tū mutat, ut moueo moui motū, foueo foui fotum, uoueo uoui uotum. Duo irregulariter supina faciunt, faueo faui fautum, caueo caui cautū. Moueo, de loco in locum muto. Terētius: Moue te ocyus Meuco nutrix. Amoueo, demoueo, remoueo, submoueo, id est, Foueo aufero. Foueo, calefacio, lenio, nutrio. Voueo religiose Voueo promitto. Votum, promissio & desiderium, ut compos uoti. Deuoueo, id est, per uotū do uel resigno. Caeuo, id Caeuo est, prouideo, ut capitū tuo caueo. Cautio est, & cautione op⁹ est. Paueo paui, sine supino, id est, timeo. Paueo, timi Paueo dus. Flaueo, flauus sum. Flauesco, flauus fio. Liueo, liuid⁹ Flaueo sum, id est, sordidus & niger, atq; etiam inuidus. Aueo, id Liueo est, cupio. Ferueo uel ferbeo, id est ualdecaleo. Deferueo Aueo i. torpeo. Efferueo i. effluo. Conniveo i. claudio oculos.

Dant quoq; ui tum flet, plet, delet, net, ciet: adde

Cum ujet ortum oleo: Sed uult adoleuit, adulterum.

Do simplex oleo per ui, mage nata per eui.

Sunt ad hoc pauca secundæ coniugationis uerba facientia pr̄terita per ui syllabā: supina uero per tum mutata ui in tum, ut fleo fleui fletū &c. Pleo, id est, plenū facio, non est in usu, sed bene cōposita, ut cōpleo, impleo, idem &c. Oleo olui olitum, & quandoq; oleui oletum.

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN.

Composita eius libentius eui etum, & aliquādō uī tum.

Adleo autē facit adoleui adoletū. Depleo, id est, euacuo.
Deleo Expleo, id est, impleo. Oppleo, id est, impleo. Deleo, deles, id est, destruo. Deleo est ab eo qđ idem significat leo,

Letum sed nō est in usu. Letū à leo, teste Prisciano, id est, mors.

Neo quia oīa delet. Neo neui netū. Cieo cies ciet, ciui citū, testi

Cieo bus Diomede & Phoca, pro eodē dicis per quartā cōcio ciui

Cio citū. Cieo uel cieo, id est, uoco, prouoco. Cōposita utriusq;

semper sunt quartae: ut accio, cōcio, excio, &c. Accio, ad-

duco. Excio, euoco. Concio, conuoco. Oscito, id est, hio.

Vieo Vieo uies uiet uieui uietū, signifiās ligare & infleccere.

Oleo Oleo, odorē emitto. Aboleo, id est, deleo, extra cōsuetu-

dinem duco. Exoleo, extra consuetudinē uenio. Inoleo,

iuualeo, in usum uenio, ut nō probāda res inoleuit. Obso-

leo, id est, fordeo uel exoleo. Tullius: Obsoluit iam ista

ratio. Peroleo, ualde oleo. Suboleo, id est, odore sentio &

cognosco. Redoleo, id est, oleo. Adoleo adoleui adul-

tum, id est, cresco. Vergilius: Tu fac cum mox adoleuer-

ritatēas Sis memor.

Dant sum si suader, ridet, manet, hæret, & ardet.

Et terget, mulcet, mulget, iubeo geminans sī,

Indulget si tum cum torquet s̄apius optat.

Sorbeo p̄si tum dat, uel normam rite reseruat,

Dansa per i maneo, minui facit absq; supino.

Sic urget si uult cum fulget, turget & alget.

Quādā habēt si sum: ut suadeo suafi suasum, &c. Iubeo

jussi iussum gemino sī utrobiq;. At indulgeo indulsi in-

dultū. Torqueo torti tortū s̄apius: aliquādō etiā indul-

sum, tortum. Sorbeo p̄si ptū, uel sorbui sorbitū. Cōposita

à maneo, mutātia a in i breue habēt uī sine supino: ut e-

mineo eminui. Sic, id est, sine supino urget si facit: urgeo

ursi, cui iunguntur fulgeo fulsi, turgeo tursi, algeo alsi.

Ardeo in supino arsum. Suadeo, id est, cōsulo: Ouidius:

Nox & amor uīnumq; nihil moderabile suadent.

Arrideo

L I B E R Q V I N T U S.

Ardeo, id est, faueo: ut fortuna tibi arridet. Maneo, bli Maneo
uen: ut mane nobiscum domine. Hæreo hæsi hæsum, han Hæreo
gen offst an cleuen. Terentius: Lingua hæret metu. Hinc
hæsito hæsitas, & capitur utrung⁹ pro dubito. Idem: Hæ
reο quid faciam. Idem: In te hæret omnis culpa, id est, se
det, stat uel est. Ardeo, id est, uror, inflammor: ut domus Ardeo
ardet. Mulceo mulfi mulsum, uel mulxi mulctum, signi- Mulceo
ficiat lenire, mollire, blandiri, mitigare, dulcem facere, un
gerc, delectare, polire. Terentius: Non possum pati quin
tibi caput demulceam. Mulgeo mulfi mulsum, uel mulxi Mulgeo
mulctum, autor Priscianus, significat lac ē māmis expti-
mere. Iubeo iussi iussum, id est, impero. Itē rogo. Verg.
Infandum regina iubes renouare dolorem.

Et dico uel opto. Terentius: Iubeo Chremetem saluere.
Indulgeo indulsi indulsum, teste Prisciano, & frequētius
indultū, id est, obsequor. Terētius: Nimiū filio indulges,
Torqueo torsi torsum, & s̄epius tortum, id est, inflecto,
inde tortilis, id est, tort⁹. Abstorquco, torqueo aufero.
Cōtorqueo, id est, torqueo. Sorbeo, deglutire quicq; mol
le. Exorbeo, absorbeo, obsorbeo, id est, totū sorbeo, & de
glutio. Sorbitio, sorbitiuncula. Vrgeo, id est, premo, co- Turgeo
gesco, cōpello, festino. Turgeo, id est, inflor, & tumeo. Tur-
gesco, turgidus fio. Algeo, id est, frigeo. Horatius:

Qui studet optatam cursu contingere metam,
Multa tulit fecitq; puer, sudauit & alsit.

Abstinuit Venere & Baccho.

Xi tum dat mulcet, mulget, luget, uelut auget.
Xi, friget, licet conniuet, at absq; supino.

Hæc quatuor mulceo, mulgeo, lugeo, augeo, habet xi
in præterito, & etum, præcedente c in supino: ut mulceo
& mulgeo xi, mulctū. Lugeo luxi, id est, & doleo & tri- Lugeo
stor, & ualde fleo. Augeo auxi austū, id est, maius facio.
Adaugo, multū augeo. Augesco, id est, cresco. Sugeo &
s̄epius sugo, id est, spiritu attraho uel succū traho, unde
exugo & exugeo. Tria faciunt xi absq; supino, frigeo xi,
lugeo xi, cōniueo cōnixi. Frigeo sum frigidus. Luceo lu- Luceo
xi, id

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN.
xi, id est, lucem emitto. Alluceo, ad aliquid luceo. In Psalmo: Alluxerunt fulgura eius orbi terræ. Colluceo, simul luceo. Vergilius:

Mœnia collucent flammis.

Eluceo emitto lucem. Illuceo, lucem immitto. Perluceo, uel in uerso pelluceo, id est, transluceo.

Tertia coniugatio.

VUlt xi cūq; cio. Facit & iacit ecit & actū.

Elicio per ui dat tū, fratres mage xi cūm.

Verbum tertiae coniugationis desinens in cio dat xi in præterito & cūm per c in supino: ut aspicio aspexi aspe-

cūm, pellico pellexi pellectum. Excipiuntur facio fe-

cī factum, iacio ieci iactum. Quorum composita faciunt

supina in ectum, per regulam: A quoties mutatur in i, &

cætera: ut inficio infeci infectum, iniōcio inieci iniectum.

Elicio Elicio magis habet elicui elicitum quām elexi electum: quod tamen aliquādo habuit, unde est frequentatuum

electo. Plautus in Asinaria: Ibo aduorsum atq; elec̄abo

Specio Specio quicquid illuc sit. Specio spexi spectum, id est, video, iam exoleuit: manserunt in usū composita quæ mutant e in

i breue: ut inspicio, aspicio, & cætera.

Dat fodi fossum gemino s̄, fugi fugitumq;.

Fodio Fodio facit fodi fossum gemino s̄, fugio autem fugi fu-

gitum. Fugio, id est, uito & currendo relinquo.

Iui itumq; cupit, sapit ut, uel ui, dat itumq;,

Dat capio cepi captum: rapio rapui ptum.

Cupio facit cupiuī cupitū, ut sapio sapiui sapitum pe-

nultima longa, quod uerbum etiam & s̄aeplius quidem fa-

cit sapui sapitum, penultima breui. Capio cepi captum.

Rapio rapui raptum, nec sunt plura in pio desinentia,

nisi uerbum in præsentium hinc deductis penè obsole-

tum cœpio cœpi cœptum, quod in sequenti libro pate-

bit, & significat incipio.

Dat pario peperi partum paritum: Quatioq;

Dat

L I B E R Q V I N T V S.

Dat quassi quassum, cussi cussum dabo proli.

In rio unicum uerbū pario dat peperi partum uel pa- Rio
ritum. Hinc pariturus, illinc partus, parta, partū, & par- Tio
tio, partiōis, uel partus part⁹ uel partui. In tio simplex,
unicū est quatio quassi quassum: unde quasso quassis uer-
bum: præteritū quassi nō est in usu, teste Carissio. Cōpo-
sita sunt concurio concusſi concussum, & cætera: gemino
ſi in præteritis & supinis.

Vult uo ſemper ui dans utum: uult ſtruо xi ctum. Vo

Dat'q̄ ſluo xi xum: pluo vi uel ui dat & utum.

Vult'q̄ ruo ruitum, dat utum proles tibi ſolum.

Nulla ſupina dabunt metuo, luo, congruo: ſicut

Annuo cum ſocijs, cluo, respuo, & ingruo iunctis.

Verba in uo, per diuinas syllabas definentia, faciunt in
præteritis ui, per diuinas syllabas, & in ſupino utum: ut
arguo argui argutum, id eſt, accuſo & reprehendo: ut ar Arguo
guo te furti. Item oſtendo uel indico. Statuo ſtatui ſtatū Statuo
tum, id eſt, pono uel ordino. Compoſita mutant a in i, ut
inſtituo inſtitui inſtitutum, id eſt, impono. Item doceo
& inſtruuo. Sternuo sternui sternutum: unde frequentati
uum Sternuto sternutas, quod magis in uſu eſt. Imbuo, Imbuo
imþeo, ac etiam perfundeo. Horatius:

Quo ſemel eſt imbuata recens ſcuabit odorem
Teſta diu.

A lauo compoſita huius coniugationis ſunt, & in lauo
definīt: ut diluo dilui dilutū Vult ſtruо ſtruxi ſtructū.
Excipiuntur aliqua à regula: ſtruо facit ſtruxi ſtru-
ctum, id eſt, paro aut facio ædificium. Fluо fluxi fluxum, Fluо
proprium eſt liquorum fluentium: ut aqua fluit, oleum
fluit. Pluo pluui uel pluī plutum raro legitur, niſi in ter- Plo
tia persona singulari. Luius libro ſecundo ab urbe con-
dita: Lapidibus pluifse. Ruо rui ruitū, id eſt, cado. Quæ Ruо
dam carent ſupinis, ut Metuo, id eſt, timeo. Luo, ſoluo.
Congruo, concordio uel conuenio. Nuо, id eſt, caput mo Metuo
ueo,

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN.

ueo, uel capite significo, facit nui nutum.

Bi bo bitumq; facit: scabo, lambo, carente supinis.

Vt cubo sic proles: dant scribo, nuboq; psi tum.

Verbum desinens in bo facit bi in præterito, & bitum
Bibo in supino: ut bibo bibi babitum. Naso:

Sæpe bibi succos quā muis inuitus amaros.

Scabo Scabo, id est, frico, supinū scabitū. Lambo lābi, id est, lin-
go, supinū lambitū nō est in usu. Cōposita à cubo in cum
faciunt cubui cubitū: ut cubo, uelut procumbo procubui
Scribo procubitū, &c. patent in prima coniugatione. Scribo psi
Nubo ptum, id est, literas formo. Nubo, uiro trador.

In ui, tum, mutat sco, pasco dat tibi pastum.

Agnosco, cognosco dabis per itum, nihil autem

Glisco dabit uelut inceptiua, poposcit habeto

Poscere, uult disco didici, compescit ui dis.

Hæc per itum flectam: Conquexi tolle supinum.

Verbum desinens in sco mutat sco in ui syllabā & tum,
ut cresco creui cretum, nosco noui notum, quiesco quieui
quietum, suesco sivei suetum, ascisco asciui ascitū, consci-
sco consciui conscitum, descisco desciiui descitū. Excipiun-
tu à regula aliqua: ut pasco, cognosco, agnosco, quæ præ-
terita regulariter formāt, paui, cognoui, agnoui. Supi-
na uero cōtra regulam pastum, cognitum, agnotū. Legi-

Agnotum Noscitum mustamen aliquādo regulariter agnatum. Nosco, notū
in usu habet. Videtur etiam noscitū aliquando habuisse.
Glisco caret præterito & supino. Item præteritis & supi-
nis carent uerba inceptiua, id est, inchoatiuæ formæ sal-
tem proprijs. Capiunt autē præteritū à primitiuis: ut ca-
lesco calui, tepeesco tepui, quæ præterita magis à calesto
& tepesto uult esse Valla, q; à caleo tepeo. Quorundā pri-
mitiua parum sunt in usu: ut increbresco increbri, sene-
sco senui à seneo. Posco poposci, disco didici, compesco
compe-

L I B E R Q V I N T V S.

compescui, dispesco dispescui, quæ quatuor facili supina
in itum, ut poscitum, discitum, & cætera. Conquinisco, Cresco
coquexi sine supino dicimus. Cresco, id est, augeor: Cresco
Crescit amor nummi quantum ipsa pecunia crescit. Nosco
Nosco, non ignoror: nosce teipsum. Agnosco, cognosco, Nosco
dinos, o, fermè significant idem, quod nosco. Ignosco, ue-
niam do. Terētius: Pater obsecro ut mihi ignoscas. Qui
sco, id est, non moueor. Item dormio, & curis sive labore
uaco, & quiescere facio. Suesco, id est, soleo. Consuesco,
idem. Desuesco, consuetudinē perdo. Insuesco, ualde sue-
sco. Terentius in Adelphis: Qui mentiri aut fallere insue-
terit patrem, tanto magis audet cæteros. Insuetus no-
men, id est, non assuetus. Consuesco, ascisco, & cætera: ha-
bent præterita non propria, sed primitiua: asciso, con-
scio, & cætera. Conscisco, id est, consentio. Ascisco, adiun- Concisco
go, assumo, arrogo, attribuo, aggrego, admitto: aliquan Ascisco
do legimus ascio. Decisco ab opinione tua, id est, dissen- Descisco
tio. Pasco, id est, nutrio. Glisco, id est, cresco. Reposco, re Pasco
peto. Deposco, ualde posco. Exposco, idem. Disco, capio Glisco
doctrinā. Dedisco, negligo quæ didict. Edisco, memori- Disco
ter disco. Addisco, id est, bene disco. Cōpesco, id est, coer-
ceo, cohubeo, domo. Iuuenia. Digitō cōpesce labellū. Con-
gnisco. i. caput inclino uel cōnueo. Ognisco sine b, etiā
significat inclino: unde nec præteritū nec supinū inueni.
N mota ci, etum uult uinco dat dicoq̄ xi, etum,
Vt duco: parco, si, sumq̄, pepercit itumq̄.

Icere, ci, etum: In di, sum, do bene uertes.

Vinco facit uici uictum, ablata n liter a: dico xi, etum:
duco, xi, etum: parco, si, sum, uel pepercit parcitū: ico, ici, Parco
etum. De parcitū (quia aliqui negant parco pepercit supi-
num habere) Plinius lib. XXXIII. Italiae parcitū est uete
re interdicto patrū. Vinco, supero. Cicero: Facile est uin- Vincō
cere nō repugnātes. Cōuinco, euinco, deuinco, idem. Di- Dico
co, id est, loquor & nomino. Duco, notū est. Seneca: Fata Duco
uolentē ducunt, nolentē trahūt: capit pro iudicare & exi-
stimare. In di sum do bene uertes. Do mutatur in di, &
sum

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN,

Mando sum, ut mando mandi mansum, id est, comedo uel denti
Scando bus conficio. Scando scandi scansum. Defendo di sum, id
Defendo est, protego. Offendo di sum. Incendo di sum, est accen-
Offendo do, id est ardere facio.

Tolle cado cecidi casum, pandi cape passum.

Edi sum uel stum, dat pedo pepedit itumq.

Cædo cecidit habet, sic pendo pependit, & in sum

Fiet utrungq, quib^o par tēdo est dans quoq tentū.

Cado cecidi casum: pādo pandi pāsum. Edo pro come-
do, edi esum uel estum. Pedo pepedi peditum. Cædo cum
æ diphthongo cæcidi, secūda longa cœsum: pendo pepen-
di pensum, tendo tetendi tensum uel tentū. Hocq quinq
geminant principiū præteriti: Cado, pedo, cedo, pendo,
tendo, quoq composita non geminant: ut incido incidi,
penultima breui à cado: oppedo oppedi: occido occidi, à
cædo, penultima longa: appendo appendi, attendo atten-

Cado di. Cado, id est, ruo: ut cecidit in foueam quam fecit. Et
morior. Cōposita mutat a in i breue: ut occido occidi oc-
casus. Et morior, in Epitaphio Tulli:

Occidit indigne manibus laceratus iniquis

Tullius, ah tunulo conditus exiguo.

Procido, ante aliquem cado. Recido, iterū cado. Accido,
contingo: excido, incido, decido, satis nota sunt. Pando,

Pando id est, aperio & patefacio. Pando pandas prime, id est, in-

Edo curuo: ut trabs sine onere pandatur. Edo es est, id est, co-

Pedo medo. Pedo, uentris crepitū facio, supinū est peditū, licet

Cædo nō sit multū frequens. Cædo, id est, percutio & amputo.

Pendo Pendo, suspendo: ut pendo furem uel togam. Tendo ten-

Tendo di tensum, uel tentum, id est, expando. Vergilius: Ten-

dunt uela noti, id est, illi uenti.

Quod do cōponit, didic atq ditū dabit usq.

Dic tamen abscondi, qd itum poscit mage q sum.

Sido præteritum nescit, rudo strido, supinum.

Compo-

LIBER QVINTVS.

Compositū tertia conjugationis à do facit didi in p̄e
terito, & ditū in supino, ut addo addidi additū, id est, iun
go, abdo, aufero uel abscondo. Condo, id est, facio: ut cō
do urbē. Et cōgrego uel tego. Plinius: Forū icā condunt
estate fructus, quibus hyeme fruant: recōdo & absēdo Aedo
hinc ducta significat tego. Aedo, id est, publico. Martia-
lis: Quisi tua nō ędas carpis mea carmina Læli : Carpere Trado
uel noli nostra uel ęde tua. Trado, in potestatē alterius Prodo
trāfero. Prodo, manifesto. Absēdo sine geminatiōe, ab- Abscondo
scōdi facit, & absēditū meli⁹ q̄ absēsum teste Diomedē.

Tundo facit tutudi tunsum, compostaçtusum.

Scindo scidiscissum, findo fidi quoq̄ fissum.

Et fundo fudi fusum: si sum dato ludo,

Diuidō cum uado, rado ceu lēdere, trudo.

Tundo facit tutudi geminans principiū, in supino aut
tunsum: in cōpositis ablata n̄ litera tūsum facit: ut con- Tondo
tundo cōtudi contusum. Tundo, id est, percutio, pulso, & Scindo
in uase quippiā cōminuo. Scindo scidi scissum, & findo fi di fissum, perdunt n̄ tam in præterito q̄ in supino, ubi ge- Fundo
minant s̄. Fundo fudi fusum nō gemina: s̄, sed perdit n̄ Fundo
tam in præterito q̄ in supino: ut tundo tutudi in præ-
rito. Scindo, Cōscindo, Abscindo, amputo. Excindo, de-
struo uel ex aliquo scindo. Excidiū, destrūctio. Rescin-
do, iteru scindo uel nō seruo: ut rescindo paetū. Cōposi-
ta à scindo & findo in præterito corripiunt penultimā. Lædo
Lædo, dolore afficio, aut malū infero. Cōposita mutant Lædo
æ diphthongū in i longū, qd undiq̄ seruant: ut allido al-
lisi allisum, ad aliquid lædo. Collido, fortiter cōcutio uel
occido. Elido, idem. Illido, impellendo lædo uel trudo. Il- Trudo
læsus, id est, nō la sus nomē est, quia illædo nō diciſ. Tru-
do, manibus pedibūsue aut alia re impello. Mela trusati
lis, que manibus uerfatur. Extrudo, expello. Intrudo. De
trudo depello. Rodo mordendo comedo. Corrodo, con Rodo
tero. Erodo, dētibus effodio. Plaudo, manibus percutio. Plaudo
Appludo, ad aliquē plaudo. Cōplodo, cōcutio. Claudio Claudio,
uel mutata au in u longum, cludo clausi clausum, id est,
H operio.

DE VERB. PRAETER. ET SUPIN.

operio. Composita autem semper in ultimum uertuntur, ut in
cludo, excludo. Recludo, id est, aperio. Secludo, seorsum
cludo, ut sit solus. Occludo. i. claudio. Concludo, simul
cludo, & omnem exitum eripio. Cedo cessi cessum sine
diphthongo, id est, abeo & locum do. Naso: Cede repugnat
ti, cedendo uictor abibis. Accedo, adeo. Excedo, exeo uel
supero. Concedo, permitto, & do & eo. Incedo, ambulo.
Succedo, sequor, & in locum alterius uenio, ut Petro successerit
Linus. Secedo, seorsum eo. Secessus, secretus locus. An
tecedo, precedo, recedo, decedo, discedo satis nota sunt.
Go, uel quo, si etumque facit: tamen ista supinis
N tollunt pingunt, stringo, cum fingere, ringo.
Tango facit tetigi tactum, dat ago egi, & actum.
Vult frango fregi fractum: pegin, pepegique,
Et panxi, pactum, pango: capiet lego, gi etum.
At si etumque dabunt intelligo, negligo, dili.
Dat pungo pupugi punxi punctum uenit inde.

Verbum in go uel in quo desinens facit si in praeterito
& etum in supino, precedente c, ut pergo perrexii perre-
ctum, in re procedo. Teret. Si pergis abiero. Affligo, cru-
cio uel molesto. Corfligo, pugno. Infligo, incutio. Plau-
Infixit mihi uulnus. Producunt haec penultima, quoru-
simplex fligo obsoleuit. Rego, gubernio. Composita mu-
tant e in i breuem, ut arrigo arrexii arrestum. i. eleuo. Te-
rent. Arrige aures Pamphile. Corrigo correxi correctum.
i. emedo. Teren. Si quid peccatum est arte corrigas. Di-
rigo direxi directum. i. duco & ordino. Surrido. i. sursum
leuo. Exurgo, idem. Assurgo, honoris exhibendi gratia
surgo. Insurgo, contra aliquem surgo ad resistendum. Pla-
go planxi plactum. i. tundo uel per cutio. Clango. i. tuba
sono uel cano. Stingo uel stinguo stinxii stinctum. i. de-
leo, obsoleuit. Composita in usu sunt. Extinguo. Infin-
guo. Instinctus, restinguo, Distinguo. Ninguit nixit, ni-
ue emittit. Vngo unxi unctum. Intingo. i. tingo, ut qui
intingit mecum manum in paropside. Tamē ista supinis:
Exci-

Pergo
Affligo
Configo

Rego

Assurgo
Plango

Stingo

Vngo

L I B E R Q V I N T V S.

Excipiuntur à regula quædā, & primo quæ recte præteritum formantia in supinis perdunt n, ut pingo pinxi pi-
tum. Stringo, xi, etum. i. premo & arcto. Fingo finxi si Stringo
etum. i. forno. Figlina, officina figuli. Etiā significat si-
mulo. Tango tetigi tacti, geminat principiū præteriti, Tango
et utrobiq; perdit n. Cogo cogi coactum pro coago, ab Cego
ago fit, & significat compello, ut necessitas me coegit. Et
in unū ago. Verg. Tityre coge pecus. Frango, egi, etum, Frango
. i. rumpo, uel destruo. Cōposita mutat a in i, ut confrin-
go cōfregi confractū, simul frango, aut frāgo uel defrin-
go. Effringo, extra frāgo. Hic se effregit carcere. Terēt.
Aeschinus fores effregit: in ædes irruit alienas. Refrin-
go, suffringo, infringo, offringo. i. frāgo. Pango pepegi
geminato principio præteriti, id est, pacifcor, ut multi di-
cunt. Pango, id est, figo plāgo uel iūgo. Paetilis, pactus,
ut paetilis corona. Liuius: Clavum pangat, id est, figat.
Lego legi lectum. Lego librum notum est. Lego

Dant si sum spargo, mergo, tergoq; locabis

Per xi xum figo, frigoq;, carento supinis

Cum dego, satago, fugo, ceu linguit, & angit.

Vergo tenet neutrū uelut ambigit. Ho dato xi etū. Ho

Meio facit minxi mictum, caue dicere mingo. Io

Hæc tria uerba spargo, mergo, tergo faciunt sum, ut
sparsis sparsum, mersi mersum, tersti tersum. Spargo si Spargo
sum. i. late proīcio. Cōposita mutat a in e, ut aspergo,
ad aliquē spargo. Tergo. i. tergeo: detergo idē. Fulgo si Tergo
sum, iunxissem nisi usitatius esset per secundam fulgeo.

Duo habēt xi xum. figo fixi fixū: frigo frixi frixū. Fi- Figo
go, acuta re perforo & firmū facio. Frigo, id est, torreo Frigo
proprie in sartagine. Frixorium. i. sartago. Lingo linxi
. i. lambo. Ango anxi anctum faceret, sed supinum obso Ango
leuit. Vergo uersi uer sum debuit facere, sed neutrū est in Vergo
usu. Ho dat xi, etū. Duo sunt uerba in ho, & faciūt xi, in
præterito, & etum præcedente c in supino, ut traho tra
xi tractum: ueho uexi uectum. Traho, ui ad metaplio: Traho
hinc traheo & traha, uehiculū sine rotis. Attraho, ad me

H z traho

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN.
traho. Abstraho, aufero. Contraho in unū traho, uel col-
ligo. Hor. Cōtrahas uēto nimii secūdo Turgida uela. Di-
straho, in diuersa traho. Tracto frequēratium. Felis a-
mat cōtrectari. Detrēcto, recuso. Inio per i consonantē
unicū est uerbum, meio faciēs minxi mictū, & significat
urinā facere. Per. Sacer est pueri locus extra Meite. Hor.
II. Sermo. Dition aut formæ melioris meiat eodem.

Lo dat ui:colo, consulo, & occulo dant in ultum.
Altum dic uel itum, molitum molo, celloq; cellum.
Cællo facit ceculi culsum, pepuli dato pulsum.
Velli uel uulsi dat uulsum, fallo fefelli
Falsum, sublatum dat tollo sustulit atq;
Sallo facit falli falsum, psallo dato psalli,
Nulla supina dabunt psallo, uolo: iungito prolem.

Verbum definēs in lo, facit præteritum in lui per diui-
fas syllabas, ut colo colui, uolo uolui, alo alui, cōsulo cō-
sului, occulo occului, cello cellui, & cuius cōposita in usu
sunt antecello ui, excello ui &c. molo ui. Inter hæc colo,
consulo, & occulo faciunt supinū in ultum, ut cultū, con-
sultum, occultum. Alo dat altum uel alitum. Molo solū

Molitum inolitum, unde nomen molitor. Cello sine diphthongo,
Cello celsum facit: unde nomina celus excelsus. Participia au-
tem excelsus excelsurus nusquam inueni. Hoc cello signi-

Cællo sicut id quod cedo cessi cessum. Cællo cum æ diphthon-
go ceculi culsum facit, & significat cædo cecidi cæsum.
Hinc in usu est percællo. Pello facit pepuli pulsum. Vel-
lo uelli uel uulsi uulsum. Fallo facit fefelli falsum. Tol-
lo sustuli sublatum à composito suo sustollo, uel tetuli.
Psallo psalli sine supino. Consulo cum dativo, id est, con-
filiū do, ut senes iunioribus consulist: & prouideo, ut

Consulo male consulisti famæ tuę. Cōsulo cū actō, id est, peto cō-
filiū, ut si cōscientia urgeat, facerdotē cōsulito. Cello si-
ne diphthōgo, id est, cedo, iā obsoleuit. Cōposita in usu
sunt, excello, antecello, præcello. i. præcedo & supero. Di-
go, id

Cællo cimus quoq; per secundā excelleo. Cællo cum æ diphthō-

L I B E R Q V I N T V S.

go, id est, cedo uel frango: extra cōpositionem iā nō uti-
mur. Procello, i. percutio, euerto: hinc procella. i. uēti cū
pluia nec durans, & in mari potius q̄ in terra. Pello, enī Pello
cio, moueo. Boet. Gaudia pelle, pelle timorem. Et percu-
tio. Terent. Tu ne has pepulisti fores. Hinc pulso pulsas,
percutio. Vello in prēterito (ut dixi) uelli. Verg. Cynthi Vello
us aurē uellit & admonuit. Hinc uulsus & antiqui uolsus,
id est, depilatus, mollis, effeminatus. Tollo, id est, eleuo. Tollo
& sublimo. Sallo, sale condio uel conspergo. Salsus, sale Sallo
conspersus: & qui salibus & scōmatis hominē aspergere
nouit, ut apud Horatii, salsus homo. Insulsus, non salsus
& ineptus. Psallo prēcedente p, cano, & proprie instru- Psallo
mento musicō. Sal, Psallere & cantare doctrius, q̄ probat
mulieri satis est. Hinc psaltes, psalmus, psalterium.
Mo per ui dat itum, tremo ponitur absq; supino.

Dant psi, ptum demo, promo, cum sumere como,
Vult emit emi emptū: geminās sī, dat pmo sī sī sum.

Verbum definens in mo, facit ui per diuisas syllabas &
itū, ut uomo ui uomitū. Hinc euomo penultima breui.
Terent. Ibo & requiram fratrē, ut in eum hēc euomam.
Reuomo. Prouomo. Tremo ui, itum, grauiter & cōfuse
sono. Tremor & fremitus, indignantis sonus. Gemo ui,
itum. Quatuor in mo habēt psi, ptum, demo dēpsi dem
ptum, promo prompti prōptum, sumo sumpsi sumptū,
como cōpsi cōptum. Promo i. pfero, eloquor, expono. Promo
Plau. Prompsisti tu illi uinū: nō prōpsi. Como, id est, or Como
no, & maxime capillos: cōptus ornatus: incōptus, inor-
natus. Emo emi emptum, mercor, emi librū. Composita Emo
mutat e in i breuem, ut redimo redemi, emptum, id est,
rursum emo uel libero. Adimo aufero. Premo pressi, Prema
ssum, utrobiq; gemino sī, calco uel innitor alicui rei cum
pōdere. Exprimo, premēdo extraho. Et etiam eloquor.
Pli. Exprimere non possum quāto gaudio sim affectus.

Ponere cum gigno per ui, per itumq; locabo.

Dico cano cecini cantum, per ui fit & entum

Proles: dat temno psi ptum: sed uertimus in tum

DE VERB. PRAETER. ET SUPIN,
Præteritis siui, sprecui, straui, quoq; creui.

Lini uel leui liuiue litumq; supinum est.

Verba in no pauca sunt, nec datur hic regula, sed ponuntur singula: ideo pono & gigno habet ui per diuisas syllabas & litum, ut pono posui positum, gigno genui genitum &c. Habuerut quoq; hæc composita regulariter præ-

Cano nitum. Cano cecini cantum. Composita faciunt ui per duas syllabas, et centum, ut præcino præciniui præcetum &c. Habuerut quoq; hæc composita regulariter præ-

Temno terita accini, concini, occini &c. Teno psi ptum. Sino siui Sino situm. Terent. in Adel. Quia non siuit egestas: Lino lini, Lino uel liui litu uel in præterito leui i. aliquid superinduco, ut Pono lino facie carbone, atramento. Pono, colloco, cõstituo &

Gigno depono. Dispono. i. ordino, ut disposui domui tua. Gir

Cano gno. i. genero: de uiro & de femina dicit Cano i. canto. Verg. Non canimus surdis. Et carmine describo. Id est. Arma uirumq; cano. Temno & contemno. i. sperno. Verg.

Discere iustitiam moniti, & non temnere diuos.

Teret. Ego illum contempsi præ me. Sino permitto.

Po psi ptumq; facit: rupi ruptum dabo rumpo.

Donat ui per itu strepo cu crepo: dat coquo xi etu.

Vult linquo liqui, licetum natis dabis apte.

Verbum desinens in po, facit psi & ptum precedente p, repo repsi reptum, sic carpo, serpo, clepo, sculpo, scalpo. Atrumpo dēptam, facit rupi ruptum: strepo ui itu, crepo (quod saepius prime coniugationis est) facit ui itum.

Repo Repo, animalium est uentre gradientium, ut sunt Lübris, serpentes &c. repunt etiam lacertæ & similia, quibus minimi pedes sunt. Reptilia, sunt animalia que repunt. Composita penultimam producunt, ut adrepo uel arrepo, ad aliquid repo. Correpo, simul repo. Erepo, difficilia loca ascendo. Irrepo, intro uel lateter repo. Obrepo, clam uenio. Senectus obrepit homini. Sonus obrepit oculis.

Carpo Perrepo, ad fine in repo. Prærepo, ante repo. Carpo carpsi ptum, tollo. Verg. Carpent tua poma nepotes. Cōpo sita mutant a in e, ut decerpo, id est, carpo, plucken. Serpo. i. repo. Serpēs, id est, anguis, qui aserpit. Clepo is, clepsi

L I B E R Q V I N T V S.

p̄si cleptum. i. furor. Liuīus: Si quis clepsit ne populo sce-
 lus esto: neie cui cleptū erit. Quis enim contentibus illis
 Clepsisset. Sculpo p̄si ptum, est cædēdo et exacuādo ima Sculpo-
 ginem aliquam efficio. Ponit hoc uerbum Phocas. Dio-
 medes negat simplex sculpo reperiri, dicit em: Calco fa-
 cit inculco, nō incalco: scalpo insculpo: quare gēma scal-
 pta dicendum est nō sculpta. Adiecta enim præpositiōe
 facit insculpta. Scalpo scalpi scalptū, non caret supino. Scalpo
 Rūpo i. frango, rumpo uocē aut silentiū. i. loquor. Ab Rumpo
 rumpo, ab aliquo rumpo. Corrumbo, destruo aut cōta-
 mino, maculo. Dirūpo, in multas partes rumpo. Erūpo,
 uiolēter & cum impetu exeo. Irrumpo, impetū facio, uel
 irruo, uel uiolēter intro. Strepo, sonū facio. Perstrepo, Strepo
 ualde strepo. Instrepo, in aliquo strepo, apes instrepunt
 floribus. Instrepto frequentatiū est. Obstrepo, contra
 strepo: obstrepo literis. i. rescribo. Sic instrepo, inter ali-
 quid strepo, corripiūt omnia penultimā. Dat coquo xi,
 tum. Duo sunt in quo, coquo coxi coctū, linquo liqui li-
 cūm, quo supino in simplici uix utemur, quia nusquā le-
 gi, sed bene in natis. i. cōpositis, ut relinquō reliq̄ relīctū.
 Coquo, esui apto. Coquo cereuīsam, non braxo. Coquo
 Ro ui tumq; dabit: gessi gero uult quoq; gestum. Ro
 Vro ussi ac ustum, uerro ri, si dato uersum.
 Curro cucurrit habet cursum, dat ui sero natum
 Atq; ertum: dat euit etum sub duplice sensu.

Verbum desinens in ro, facit in præterito ui syllabā in
 supino tum, ut tero triui tritum, quero quæsiui quæstū,
 quod per syncopam etiam quæstum fecit. Vnde quæstus,
 quæstor, & cætera, sero seui satum per primam uocaleū.
 Gero gessi gestum. Vro ussi ustum. Vero uerri uel uersi
 uersum. Curro cucurri cursum. Composita non receden-
 tia à significatione uerbi sero faciunt eui, penultima lon-
 ga: quando uero non significat seminare uel plātare ha-
 bent rui & ertum, ut dissero disserui dissertum. Sic sero
 olim habuit seruīserum. Quero quæsiui quæstū, cum s Quero
 in præterito & supino, inuestigo: ut quære fratrē. Et in-

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN.

terrogo, quero ex te: uel à te, nō quero tibi: magister que
fuit de te, id est, qd uulgo dicit post te. Cōposita mutat
æ diphthōgon in i longā: ut acquirō, cōquirō, id est, quz
rendo inuenio, nāciscor, adipiscor, uerlrygen. Disquirō,
querēdo discerno: exquero uel exquirō, diligenter quz

Gero resumūt diphthongon. Gero, id est, porto, gerulus, por-
tator & gestator. Gestare, id est, gerere. Gero q̄q. i. rego,
ut Petrus se bene gerit. Cōposita corripiūt penultimā, ut
aggero, apporto, cōgero: hinc agger. Aggero, as, prim-

.i. augeo. Vro. i. ardore aut frigore, nonnunq̄ etiam alia
ui lədo. Vro hominē. i. dolore afficio. Cōposita penulti-

Vero mam producūt: ut aduro adussi adustū. Et cōburo. i. uro,
ardere facio. Amburo, ex omni parte uro. Vero uerri,

Curro uersum, i. rado, teste Carisio. Curro cucurri cursum. i. ue-

lociter moueoir. Accurro, ad aliquem curro. Cōcurro, si-
mul curro. Sic excurro, incurro, p̄curreo, facile patent.
Occurro. i. obuio & resisto. Succurro. i. auxilior & in mē
tem uenio. Sero seuī satū. i. semino & plāto. Cōposita pe-

multimā corripiunt, ut assero asseui assitū prope sero uel

planto. Affero asserui assertū. i. affirmo & defendo, uel li-

bero. Fero tuli latū, à tulō obsoleto uerbo, hoc in sequēti

Furo libro patebit. Furo, cuius prima positio in usū nō est, p̄c-

terito supinoq̄ apud ueteres caret, & significat infanio.

So So ui tumq̄ facit, si sumq̄ faceſſo capeſſo

Cum uiso: pinſo dat pinſuit, indeq̄ pistum.

Laceſſo Verbum desinēs in ſo, facit ſui & ſitſi: ut laceſſo laceſſi
ſui laceſſitſi penultima lōga. i. uexo & incito aut prouo-
co. Efficiā post hac ne quenq̄ uoce laceſſas. Poteſt etiā in

Arceſſo preterito habere laceſſi, ut multi dicūt. Arceſſo iui, itū. i.
accuso, teste Diomede, nā accusare, ingt, à maleſicijs est

Accerſſo arcere. Accerſſo iui, itū. i. eo ad uocandū uel uoco. Horat.

Si melius qd habes accerſſe, uel imperiū fer. Terēt. Obſte-

Inceſſo tricē accerſſo: hoc uenit ab accio is. Inceſſo iui itū. i. accu-

ſo uel impēto & amare irrideo, prouocoq̄. Tria yba in

Faceſſo ſo, faciunt ſi, ſum. Faceſſo faceſſi. i. facio uel eo ad facien-

dum. Viſo uisi, testibus Diomede & Carisio, & cū multis,

licet

L I B E R . Q V I N T V S.

licet sint qui dicāt supino carere. Viso, eo ad uidendū: re-
uiō, inuiso, prouiso idē. Pinfo pinsui pistū. i. tundo.

Pinfo

Xi xum dat plecto cum flecto, nectere, pecto.

To

Hæc q̄xui duo dant: iui peto donat & itum.

Verba in to pauca sunt, ideo nō dat generalis regula,
singula enumerant, & primo plecto facit xi, xum: flecto
xi, xum: necro xi, uel xui, xii: pecto xi, uel xui, peto iui,
itū. Flecto, inclino, uoluo, duco, curuo, moueo. Deflecto, Flecto
de aliq flecto. Reflecto, iterū flecto. Circūflecto, circūpli-
co. Offlecto, cōtra flecto. Necro. i. ligo. Nexus. i. nexus, Necro
ligatus. Hinc necro, innecto, cōnecto, &c. Pecto, capillos Pecto
orno, uel simpliciter orno. Pex⁹, a, um. i. ornat⁹, pulcher,
cult⁹, elegās. Peto, cupio, oro, q̄ro: ut peto à te pecuniā. Peto
Mitto facit misi missum si geminando supino.

Sq̄ meto geminans suit & sum: uerto q̄z uerti
Et uersum: sterto dat stertuit absq̄ supino.

Mitto dat misi missum gemino si in supino: meto facit
messui messum gemino utrobīq si. Verto dat uerti uer-
sum: sterto stertui sine supino. Cato ap⁹ Priscianū: In cā
po Tiburti ubi hordeū demessui. Cōmitto, cōmendo. Te
rent. Quem lupo cōmisisti. Et facio, ut noli cōmittere ut
merito ridearis. Et pecco. Cōmissum, cōpositio uel con-
iunctio. Sūmitto. i. subdo. Sūmitto caput. i. obedio. Sum
missus. i. humiliſ. Omitto. i. dimitto. Demitto, deorsum
mitto: de priore, Horat. Quē sua culpa premit deceptus
omittit tueri; de altero. Idē: Demitto auriculas ut iniquæ
fortis asellus. Meto, segetē uel herbā seco, amputo. Deme Meto
to penultima breui. i. amputo. Verto. i. muto & uoluo: Verto
hinc frēquētatiū ȳ so. i. cōtinuo uel multū ȳ to, equ⁹ ȳ
sat molā. Quid ueras aio. i. qd cogitas. Aduerto, ad al-
qd ȳ to, aduerte mihi facie. Et attēdo. Auerto, ab aliquo
ȳ to. Animaduerto. i. animū aduerto & noto cōsideroq̄.
Terētius: Nunc quam rem uitio dent, animaduertite.

Neutrum sifto nihil dabit, actiuum sttit aedet,
Deinde statum format: nobis est Gellius autor.

DE VERB. PRAETER. ET SUPIN.

Sisto neutri generis. i. sto: caret proprio præterito atque supino: potest tamē utrumq; sumere à sto, sisto steti statū: & cōposita à sisto capiēt utrumq; à cōpositis à sto, ut Cōsisto cōstiti constitum. Sic Resisto, Obsisto, Assisto, Circumsisto, Persisto, Desisto, &c. quæ eandē significatio nem habent cum à sto cōpositis. Sisto actiū habet stiti in præterito, & statum in supino, ex sententia Gellij.

Sisto

Dat uiuo xi tum: Soluo ui format & utum,

Vt uoluo: calui caluo facit absq; supino.

Quatuor sunt uerba in uo syllabam desinentia, quoq; uiuo facit uixi uictū, Soluo solui solutū, Voluo uolui uo lutum, Caluo calui sine supino: olim annumerabāt cauo Voluo caui cautum, nunc caueo dicit. Voluo. i. uerto, wentelē. Terent. Satis diu iam hoc faxū uoluo. Deuoluo, deorsum uoluo. Cōuoluo, simul uoluo. In de deducit Cōuolulos.

Caluo Caluo. i. decipio, frustror. Passiuū est caluor. A caluo fit calūnia. i. uexatio alicuius in litibus per fraudē & frusta tionē, lyftheit. Atq; etiā falsa accusatio. Caluo, as, pri mæ. i. caluū facio. Calueo, calu⁹ sum. Caluesco, sio calu⁹.

Nexo xui xum uult: Texo xuit indeq; textum.

Nexo In xo tertie uerba duo sunt: Nexo nexui nexum. i. nec to. Andronicus per prīmā nexabat dixit, teste Priscian. Texo no. Texo, xui, textū. i. telā struo. Terert. in Heaut. Texē tem telā studiose ipsam offendimus. Ponit etiam pro cō ponere, facere, fabricare, scribere, colligere: ut historias, tabellas & huiusmodi. Hinc textilis textile, quod texēdo fit, ut textilis corona, textilis uestis. Hinc textor textrix textura, &c. Textū, id est, cōpositio & formatio. Attexo, appono, ad aliquid texo. Contexo, compono coniungo. Detexo, textum destruo uel dissoluo: aliquando signifi cat ualde tego. Retexo, iterum texo & reformato.

I Quarta coniugatio.

Vi quarta facit, ui semper uertitur in tum.

Verbum quartæ cōiugationis facit in præterito iui & diui auditū, scio scui scitū. Cio ciui citū. Rescio rescui re scitum,

L I B E R Q V I N T V S.

scitum, id est, percipio. Cio, id est, uoco. Crocio, uocifer. Cio
ror ut coruus. Glocio, sono, ut gallina quando incubat. Crocio
quis. Ferocio, fio ferox & animosus. Fastidio, cōtemno. Glocio
Lino, i. lino. Compedio, ligo pedes. Polio, i. orno. Redi-
mio, orno. Lasciuio, petulans sum. Sopio, dormire facio. Polio
Garrio, multa & inepta loquor. Aues garriunt, i. cantil-
lant. Sarrio, id est, purgo. Solum duo hic in eo desinūt, Sarrio
scilicet eo & queo. Cætera in io terminantur.

Singultit uult singultum, sepelire sepultum.
Veneo dat uenum, ueni uentum uenio uult.

Excipiunt à regula quædā: primo, tria secundū regu-
lam facientia præteritū, & contra regulā supinū, ut fin-
gultio singultiui singultū, sepelio sepeliui sepolti, ueneo
ueniu uel uenſ uenī, at uenio facit ueni uentū. Singul-
tio grauiter tuffio, & singultū emitto, ut faciunt fessi &
infrigidati. Hinc singultim aduerbiū, i. singultiendo. Ho-
ratiū: Ut ueni corā singultim pauca locutus. Sepelio, i.
defuncti condo ubiuis, humili aut in terra. Sepultus. Inſe-
pultus: ut humatus, inhumatus. Veneo, id est, uēdor, qua-
si uenī eo. Supinū multi grāmatici dicunt esse uenū, à q
tamē nullum formātē participium. Venio notū est. Olim Venio
per tertiam ueno uenis dicebant autore Marcello. Com-
posita corripiunt syllabam ue in præsenti, sed in præte-
rito producunt, ut aduenio, id est, ad aliquē uenio, hinc
aduentus. Aduēto aduentas, id est, ueniēdo propinquo.
Pone amicit per ui, per etum, dat uincio xi etum,
Sancio iungatur, quod & iui format & itum.

Amicio facit amicū amictū, teste Diomode. Brutus in Amicio
laudatione Appi Claudi: Toga prætexta amicuit. Acti-
etiā amixit protulit. Inuentū est quoq amiciui ut audi-
ui, & significat uestio Amictus, i. uestitus. Amiculū uesti-
mentū. Vincio uinxī uinctū, sancio sanxi sanctū. Ali-
quando etiā sanciui fancitū. Vincio, i. ligo. Deuincio, obli-
go uel cōiungo. Reuincio, i. uincio. Sancio, i. firmo. Sancio
Haurit si stum dat: pñ ptum dat sepio, saltum

Et salui

DE VERE. PRAETER. ET SVPIN.
Et salui salio, proles formatur in ultum:

Dat p̄si psum cambit, legi hæc quandoq; per iū.

Haurio Haurio hausi haustū. i. humorē excipio, extraho. **Sepio** sepsī septū. i. obstruo & circūdo. Cambio cābiui cambitū, uel cāpsī campsum. i. muto pecuniā: hinc campso. i. nūmularius. Campso, as, frequentatiuum apud Ennium.

Sentio si sum uult, ut raucio, fulcio situm

Et sarcit farcit: per ui mittatur & ertum

Ex pario natum: ri comperit & reperit uult.

Sentio Sētio sensi sensum, raucio rausi rausum. **Lucilius**: Rau-
suro tragicus qui carmina perdit. **Sētio**, aliq; sensu percī.
Raucio pio. **Raucio**, i. raucus sum. **Fulcio**, i. sustineo, munio, for-
Sarcio tifico. **Sarcio** integrū facio. **Farcio**. i. saturō uel repleo,
Farcio sagino, pingue facio. Cōposita mutat a in e, ut cōfercio,
refercio, differcio, offercio, infercio. **Offertissimus**, i. pin-
Aperio guissimus. Aperio, resero, olim fecit aperiū ut audiuī, te
Operio ste Phoca. **Operio**, tego. **Cooperio**, adoperio idem. **Oper-**
culum & operimentū, id est, tegmen. **Opperior**, gemino
pp deponens, id est, expecto. **Comperio**, inuenic. **Repe-**
rio, casu inuenio. **Ouidius**: Tu non inuenta reperta es. Po-
nitur etiam simpliciter pro inuenio.

Aio præterito caret & meditantia uerba.

Parturio, esurio, cum nupturio uolo tolli,

Aio caret præterito, testibus grāmaticis, aio quartē est,
testib⁹ Prisciano & Probo, qā imperati⁹ est ai: & Acti⁹
aibāt pro aiebāt dixit, qd in quarta fieri solet. Ais tamē
inueniē secundā corripere, ut in uersificatoria probawi.
Aio i. dico. Verba meditatiuae formæ carēt præterito &
proinde supino: ut dicturio. i. cupio dicere. Esurio tñ esu-
riuifacit, & parturio parturiui, nupturioq; nupturiui.

Deponentium præterita ac supina.

EX or finitis actiuam fingito uocem:

Vt potior potio, formabitur inde potitum.
Verbū deponēs ac etiā cōmune, facit supinū ex fictio in
o uera

L I B E R Q V I N T U S

Querbo per remotionē r̄ literē: ut potior, deme r̄, fit p̄c-
tio is ire, hoc haberet potiū potitū, ergo potior in supi-
no habebit potitū, deinde ex participio p̄teriti tēporis
cū p̄bo sum uel fui, facimus p̄teritū potit⁹ sum uel fui.
Sic considerabis in lētor, uereor, oscular, irascor, nascor,
fugor, cōplector, amplector, opperior, experior &c. q̄
regulariter faciunt lātatum, ueritum, osculatum, ira-
tum, natum, functum, complexum, amplexum, opper-
tum, expertum, & cātera: quia actiua forent lēto, uereo,
osculo, complecto, quāe facerent ut plecto, operio, expe-
rio, quē facerēt ut aperio, operio. Sic assentior assensum
ut assentio, patior passum, nam patio faceret passum, ut
quatio quassū quassum. Sic passiua, ut amor legor, faciūt
amatū, lectū, quia sic faciūt actiua amo, lego. Declarabo
nōnulla regulē exēpla. Abominor. i. sperno. Glorior. i. Abominor
lētor & gloriā habeo. Insidior, pono insidias. Halluci. Glorior
nor. i. erro. Cōcionor. i. loq̄r cōcioni & p̄dico. Digladi. Insidior
or. i. gladio pugno. Machinor, excogito uel callide fa- Halluci.
cio. Nugor. i. mētior. Precor, rogo. Speculor, considero. nor
Testor, testis sum & in testē accipio. Detestor, execror et Cōcionor
odio habeo. Obtestor, ualde oro & imploro. Vador. i. ua Digiadior
dibus aut spōsoribus obligo uel detineo, quod uulgus ar Nugor
restare dicit. Verecūdor, uerecūdiā habeo. Tergiuersor, Testor
tergū uerto, aut fugio, aut cedo. Suffragor, muuo et cōsen Vador
.i. litigo. Argumētor & ratiocinor. i. ratiōe, p̄bo. Piscor, dor
pisces capio. Venor, feras capio. Mutuor, mutuum acci- Tergiuers
pio. Obsonor, obsonia. i. cibos emo, dicitur etiā obsono. for
Metor, pono uel cōstituo. Adminiculor, auxilior, opitu- Suffragor
lor. i. subuenio. Auertor. i. sperno. Aduersor. i. cōtrarius Rimor
sum. Prestolor. i. expecto. Lētor lētus sum. Exēpla secun Venor
dē cōiugationis per pauca sunt, ut uereor. i. timeo. Reue Metor
reor, honoro Hinc reuerētia & reuerēdus. Mereo, pate- Liceor
bit in sequēti libro. Liceor, p̄beo pecuniā, pro re emēda,
ponit pro æstimo. Licitor, aris idē. Tertiē cōiugationis
etiā pauca sunt uerba regulā seruantia, ut irascor, habeo
irā. Subirascor, paulū irascor. Obirascor, cōtra irascor.
Nascor. i. orior, in mundū uenio. Agnascor, ad aliqd na-
scor.

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN.

scor. Innascor, in aliq nascor. Renascor, rursus nascor.
Fungor. i. utor, ago. Cōplector, circundo uel cōprehēn-
do. Amplexor, idē. Patior, sustineo, tolero. Cōpatior, cū
Cōplector
Patior
alio patior. Perpetior a in e uerso. i. ualde uel diu patior.

Quartē cōjugationis plura sunt regulā seruātia, ut po-
tior: sed hoc etiā in multis personis est tertię, & significat
Blandior obtineo. Blandior. i. assentor siue adulor & appludo.
Molior Molior, labore, nitor, paro. Moliris mihi infidias. Demo-
Mentior lior, destruo. Amolior, amoueo. Terent. Hinc uos amo-
Partior limini, quia mihi impedimēto estis. Mētior, cōtra men-
Sortior tem loquor. Sapiēs: Os qd mentiē occidit animam. Par-
Exerior tior. i. diuidio. Cōposita mutat a in e, ut bipertior, triper-
Opperior tior, &c. Sortior, sortē emitto uel acquiro. Exerior. i.
cōperio. Opperior, expecto. Sic largior, &c. Horatius:

Nec tardum opperior, nec præcedentibus insto.
Nil formant uescor, liquor, medeor, reminiscor.

Supinis & pindē p̄teritis carēt uescor, liqr, medeor, re-
miniscor, q̄r medeor secūdē cōjugationis est, relqua ter-
tię. Vescor. i. cibo utor et pascor. Cōuescor, simul uescor.
Liquor Liqr. i. liqo. Reminiscor, recordor. Medeor, do medelā,
Remini-
scor Non seruant normam tutus, tuitus, ratus, raptus,

Et fassus, fructus, fruitus'ç, profectus, & ultus,
Atç sequutus & experrectus, iunge loquutus,
Nifus, uel nixus, gressus, uelut orsus, & usus,
Oblitus, questus, commentus, iunge misertus,
Et fessus, mensus, lapsus, nactus, quoç pacitus,
Mortuus ac ortus, sed donat iturus utrunç.

Formant supina & proinde p̄terita cōtra regulā ȝba,
Tueor q̄r participia p̄teriti tē, oris in litera posuimus. Tueor,
secūdē tutū. i. defendō: Supinū etiā est tuitū. Hinc partici-
pium tuitus, et uerbale in io, tuitio: nō tuitus participiū
Tuor nec tuitio. Tuor, eris, infinitiuo tui, sed nō est infinitiuo in
usu nisi in cōpositis cōtui, intui, &c. nec habet tueri in in-
finitiuo, nisi ut reminiscor in præterito recordatus sum.
Reor

L I B E R Q V I N T V S.

Reor ratus sum secundū. i. arbitror uel puto. Fateor secū Reor
 dē est. i. cōcedo me dixisse uel fecisse, ut fateor culpā. Cō Fateor
 posita mutat a in i, ut cōfiteor idē. Fruor, eris tertiae ut Fruor
 reliqua oīa, nisi exp̄sse aliud docuero, fructū uel fruitū. Profici-
 hinc fruct⁹ est, illinc fruitur⁹. Proficis or pfectus sum. i. Scor
 eo. Vlciscor ultus sum. i. uindico. Expergiscor experre. Vlciscor
 etus sum. i. euigilo. Loqr locutus uel loquit⁹ sum. i. dico. Expergi-
 Nitor. i. conor, & agere labore. Gradior gressus sum. i. scor
 eo. Gradus. i. processus uel per qđ itur. Cōposita mutant Loquor
 a in e, ut aggredior. i. adeo. Ordior orsum & orsus sum Nitor
 uel fui. i. incipio. Vtor usus sum, usum rei habeo. Oblui- Gradior
 scor oblit⁹ sum. i. ē memoria aliqd euolare sino. Queror Ordior
 questus sum, lamētor. Cōminiscor, cōmentus sum. i. ex- Vtor
 cogito. Misereor, misertus sum. Fatiscor fessus sum, uix Obliuiscor
 est in usu. Metior quattā mēsus sum. i. pōdero & cōside- Queror
 ro, mēsuro, astimo. Labor lapsus sum. i. cado. Nanciscor Commī
 nactus sum. i. acquirro. Paciscor pactus sum, facio pactū scor
 uel in pactū peto. Morior participiū facit mortuus sum. Misereor
 quod nōnulli nomen esse uolunt. Participiū futuri tēpo Fatiscot
 ris est moriturus tanq̄ supinum fuerit moritū. Est autē Morior
 morior ē uita discedere, & tertiae cōiugationis est. Orior Labor
 infinitum oriri per quartā habet: reliqua per tertia sā. Nanciscor
 pius, licet oritis non male dixeris.

GRAMMATICAE DESPAVTERIANAE

liber sextus, de uerbis defectiuis & anomalis.

Q Væ cōtra normā flectes anormia sunt,
 Ut fero, sum, fio, uolo, eo, qō, fultis, edo, sis,
 Ausim, quo, forem, faxo, cedo, pluraq̄i multo.
 Defectiua etiam sic ambest, inquio & inquam,
 Infit, aue, salue, capsis, apage, quibus euge
 Des & ait, fodes, ouat, omnia prosa recludet.
 Verbum anomalū uel anorme est qđ contra aliquo re-
 gulam coniugatur, ut sum es est. Fero sic cōiugatur: In-
 dicatiuo modo tēpore pr̄senti fero fers fert. Et plurali-
 ter ferimus fertis ferunt, Ferbam, &c. Tuli tulisti, &c.
 Tule-

DE VERB. DEFECTI. ET ANOM.

Tulerā, &c. Ferā feres feret, &c. Imperatiuo prasenti ferat. Et pluraliſ feram⁹ fert ferāt. Futuro fertu tu & ille. Et pluraliſ feramus fertote ferūto, olim etiā ferūtote. Optatiuo utinā ferrē, &c. utinā tulissem, utirā feram feres. Cōiunctiuo cum ferā feras, cum ferrē, &c. cum tulerā, cum tulissem, cum tulero. Infinitiuo præsentī ferre, praterito tulisse. Futuro laturū esse. Gerūdīa ferēdi ferēdo ferendū. Supina latum latu. Participia ferēs latus. Passio genere, indicatiuo modo, feror fertis uel ferre, ferē. Et pluraliter ferimur ferimini ferunf. Ferebar, lat⁹ sum uel fui, latus erā uel fuerā, ferar fereris. Imperatiuo ferre ferat. Et pluraliter feramur ferimini ferant. Futuro fertor tu uel ille. Et pluraliter feramur feriminoſ feruntor. Optatiuo utinā ferrer ferreris, utinā latus essem uel fuſſem, utinā ferar feraris. Cōiunctiuo cū ferar, &c. cum ferrer, cū latus ſim uel fuerim, cum latus esſem uel fuſſem, cū lat⁹ ero uel fuero. Infinitiuo pſenti ferri. Præterito latū ſeſſe uel fuſſe. Futuro latū iri. Fero. i. porto, patior, cupio, dico. Possum potes potest, poſſimus potestis poſſunt. Poterā, potui, potuerā, potero, &c. Comicū eſſe ſiem ſies ſiet ſient, pro ſim ſis ſit, &c. Sic poſſes. Fio, id eſt, efficior, irregulariter fierē pro firē facit, & fieri pro firē preteritū eſt fact⁹ ſum uel fui. Preſens imperatiui capiā futuro optatiui fias fiat, fiamus fiatſiſ fiant, quia fi nō diſt, & fite rariſſime legit. Volo ex donato notū eſt. Imperatiuo caret, quia uolūtas libera eſt, tamē loco imperatiui aliquādo futur⁹ optatiui capimus. Terēt. Queſo q̄edē pol, quoniā nō poſſit fieri id quod uis, id uelis quod poſſis. Malo mauis mauult, malumus mauultis malūt, malebam, malui, malueram, malam males malet. Optatiuo mallē, maluifſem, malim. Cōiunctiuo malim, mallē, maluifſem, maluero. Infinitiuo malle, maluifſe, cæteris ca- ret: ſic mauelim mauellē &c. Nolo ſimiſiter coniugat, ex

Volo cif, & fite rariſſime legit. Volo ex donato notū eſt. Imperatiuo caret, quia uolūtas libera eſt, tamē loco imperatiui aliquādo futur⁹ optatiui capimus. Terēt. Queſo q̄edē pol, quoniā nō poſſit fieri id quod uis, id uelis quod poſſis. Malo mauis mauult, malumus mauultis malūt, malebam, malui, malueram, malam males malet. Optatiuo mallē, maluifſem, malim. Cōiunctiuo malim, mallē, maluifſem, maluero. Infinitiuo malle, maluifſe, cæteris caret: ſic mauelim mauellē &c. Nolo ſimiſiter coniugat, ex

Malo uultis nolūt, nolui nolueram, nolā noles. Imperatiuo non-pore p̄ſenti ad ſecundā personā nolito, & pluraliſ nolitote. Optatiuo nollē, noluissem, nolim. Cōiunct. nolim, nollē, noluerim, noluissem, noluero. Infinitiuo nolle, noſſe,

Nolo cepto imperatiuo. Nolo nonuis nonuult, nolumus nonuultis nolūt. nolui nolueram, nolā noles. Imperatiuo non-pore p̄ſenti ad ſecundā personā nolito, & pluraliſ nolitote. Optatiuo nollē, noluissem, nolim. Cōiunct. nolim, nollē, noluerim, noluissem, noluero. Infinitiuo nolle, noſſe,

L I B E R S E X T V S .

Iustis. **E**o & queo per quartam coniugātur, & nihil irre. **E**o
gulariter habent nisi ibam quibam, ibo quibo, & in qui- **Queo**
busdam tē poribus aut personis secundā uocalē pro ter-
tia, ut eo is it, pluraliter imus itis eunt. ibam, iui, iueram,
eam, ies, &c. sed melius ibo. Imperatiuo eat, eamus, eunto
euntote, cetera recte. Optatiuo futuro eā &c. Coniuncti
uo tēpore præsentī cam &c. cetera recte. Gerundia cun-
di cundo cundū. Sic queo cōiugabitur omnino, cuius ge-
rūdīa non inueni, nec à uenio participia. Sultis comicū **Sultis**
est pro si uultis, & sis pro si uis, & capsis pro cape si uis, so **Sis**
des pro si audes. Indicatiuo modo tempore præsentī ad **Capsis**
secundā personam singularem sodes, ceteris caret. Sic se **Sodes**
cūda persona præsentis indicatiui sis, & pluraliter sultis,
ceteris caret. **E**do es est, & pluraliter edim⁹ editis edunt. **E**do
Edebā, edi ederā, edā. Imperatiuo es, uel ede edat, & plu-
raliter edamus edite uel este edant. Futuro esto uel edi-
to, pluraliter edamus estote uel editote edunto uel edun-
tote. Optatiuo essem, edissem, edam. Coniunctiuo edam,
essem, ederim, edissem, edero. Infinitiuo esse, edisse, esuge
esse. Gerūdīa edēdi edendo edendū. Supina esum esu uel
estum estu Passiuum regulare est, nisi quōd estur pro edi-
tur etiā dicit. Ausim. Indicatiuo uel optatiui futuri tēpo **Ausim**
ris ausim is, it, & pluraliter ausint, ceteris caret. i. audībo
uel utinam audiā. Liuius libro primo: Nec si sciam dicere
ausim. Quæ so: Indicatiuo tempore præsentī ad primam **Quæso**
personam quæ so, & pluraliter per eandem personā quæ
sumus irregulariſ u pro i. i. rogo & rogain⁹. Cetera ex-
oleucrūt. Forem: Optatiuo modo tēpore præsentī & p̄s **Forem**
terito imperfecto, & cōiunctiuo modo tempore p̄sti &
ptō imperfecto utinā uel quū forē fores fore, & plu-
raliter forēt. i. essem esses esset essent. Infinitiuo futuro fo-
re. i. futurę esse, & ita differt ab esse contra indoctos, cæ-
teris caret. Terēt. Dixin hoc fore? **Faxo**: Indicatiui modi **Faxo**
est futuri temporis pro faciam. Cōiugatur autem sic, fa-
xo, is it, & pluralis faxit. Dicim⁹ etiā faxim is it, & plu-
raliter faximus faxitis faxint, pro faciā facias &c. uel fe-
cerim is it &c. Cedo: Imperatiuo modo tēpore præsentī **Cedo**
ad secundā personam cedo, id est, dic uel da, & pluraliter
I ad ean-

DE VERB. PRAETER. ET SVPIN.

ad eādem personā cedite, id est, dicite uel date, cāteris cāret. Terentius in Phor. Tu mihi argentum cedo. Plaut. Cedo marsupiū. Terēt. Quid factum est cedo. Cedite a^m Ambest pud Plautum reperies. Ambest, tertia persona p̄sens, Iniquio tis indicatiū pro circumst, sola est. Iniquio uel inquā, Inquam id est, dico. Indicatiū modo tempore p̄senti iniquio in quis inquit. Et pluraliter inquiunt. Praterito perfecto, inquisti inquit. Futuro inquies, & Imperatiū modo tēpore p̄senti ad secundam & tertiam personam, inque inquit. Futuro optatiū inqat. Hāc in usu sunt: reliqua olim lecta, inquimus, inquitis, inquiam, inquite, inquirē &c. inquiens &c. iam penē omnino exoleuerūt. Infit ter- tia persona p̄sens & pr̄teriti perfecti indicatiū tā- tum est in usu, licet Varro infio dixit, & nonnulli infiūt. Verg. duodecimo Aeneid. Ita turbidus infit. i. dicere incōpit. Aue: Imperatiū modo ad secundā undicq̄ personā,

Aue Aue, & pluralis auete. Futuro aueto, & pluralis auetote. Salue Infinitiuo modo tēpore p̄nti, auere. Sic cōjugat salue, u-

Apage trunq̄ est salutatis uerbū, ut aue Maria, salue regina. A- page: Imperatiū mō tempore p̄nti ad secundā personā, apage. Et pluralis ad eandē personā, apagete. i. abduc,

Aio remoue. Ab ἀπ. i. ab, & Græco ὑπο ἀπω. i. duco. Aio. i. di- co. Indicatiū modo tēpore p̄nti, Aio aīs aīt, & pluralis, aīt. Ptō imperfecto aīebā &c. integrū est. Ptō perfecto, aīsti, & pluralis, aīstis. Imperatiū tēpore p̄nti ad secun- dā personā, aī. Futuro optatiū et p̄senti cōiunctū aīas aīat, & pluraliter, aīam⁹ aīat. Participiū est aīes. Cāterā nō sunt in usu, licet quidā ponāt aīam aīes aīet, pluraq̄.

Ouat Plaut. Vel tu mihi aīas uel neges, Idē: Vel aī uel nega. O- uat. Phocas solū ponit hāc tertiā personā: participiū est ouās. Reliqua paḡ sunt in usu, licet quidā ponāt ouo, as

Amabo at &c. sine eclipsi. Amabo integrū est, qā coniugat amo amas, nec est pprie interiection, licet interiectionis uel ad uerbij officio fungat blandiēdi, regit enim post se accusa

Explicit tiuum ut amo. Explicit, & pluraliter explicitunt.

Dor, furo, for, der, fer, uix unquam suscipit usus,
Primā personā dor, furo, for, der, fer, a farī non sunt
in usu,

L I B E R S E X T V S.

in usu, teste Martiano capella, id de simplicib^o intellige,
quia pessundor, affor bene dicimus.

Dic, duc, fac, fer, ais, sice non sic dicitur apte.

Per apocopē dicim^o die, duc, fac, fer, pro dice face &c.
Sic prēdic, adduc, benefac, perfer. Cōposita autē à facio
ubi a in i uertit, nō patiunt̄ apo: opē, qā perfice, infice di-
cim^o non perfic &c. leges aliquādo dice, duce, face. Ter.
Orandi iam finem face. Idem: Me missum face.

Syncopa diminuit de ui formata frequenter.

Ni dissyllaba sint: tamen inuenies bene nosti,

Et scisti, flasti, flesi, sic plura notabis.

Syncopa p̄teritis in ui syllabā desinentib^o & inde for-
matis s̄c̄pe cōtingit, ut petiū, p̄ petiui, formaſti, p̄ forma-
uisti, rediſt, p̄ rediuit, &c. Dissyllaba rarius syncopāt, qā
nōſti, p̄ nouiſti, nauiſti, iſti pro iuisti, tristi, p̄ tri-
uisti, uix usq̄ inuenies, p̄ſerſim extra cōpositionem, qā
cōmoſti, rediſti uel rediſti intristi, & plura aliquādo le-
ges, ut frequenter nosti, ſcisti, flasti, flesi. Hor. Vnde tam
bene me nosti. Terent. Scisti uti foro. Idem: Omnes con-
gruunt, unum quum noris, omnes noris.

Præteritum signant & præſens præteritua

Sub uoce hæc, odi, cœpi, noui, meminiq̄,

Et pepegi, memini, tote atq̄ memento reponit.

Hec qnq̄ yba odi, cœpi, noui memini, pepegi, sub uoce
præterita significat p̄ſens & p̄fūl tā imperfectū q̄perfe-
ctū, ut odi. i. odio habeo habebā uel habui. Sic cœpi, inci-
pio incipiebā uel incipi. Sic dices de reliq̄. Ethnici ſepi
odi dicūt. Hor. Oderisit peccare boni uirtutis amore. Di-
cta yba ſolū habent tēpora à ptō formata, ut odi, oderā,
odissem, oderim, odissem, odero, odiſſe. Sic reliq̄. Memi- Memini
ni ultra alia habet in futuro imperatiui memēto tu, me-
mētote uos. Meminero, odero &c. etiā habent ſenſum fu-
turi indicatiui. Memini. i. recordor uel recordatus sum,
facit participium meminxens raro lectum.

DE VERB. DEFECT. ET ANOM.

Sunt neutropassiva solet, fit, fudit, & audet.

Mereo cum gaudet, passiuum præteritum dant.

Ast utrungq; uolunt, titubo, placebo, pateoq;

Suesco, caret, iuro, prandet, nubit, miseretq;

Ceno, piget, tædet, pudet, & licet: addito poto.

Et libet & mereor, pro quo mereo quoq; legi.

Verbi neutropassivū est quod desinēs in o facit prete ritum, ac si desineret in or, ut soleo solitus sum, siō factus sum, fido fisis sum, audeo ausus sum, mereo mœst⁹ sum, gaudeo gauisus sum. Quædā retinet utrūq; ptim actiue & passiuę uocis, ut titubo titubauit uel titubatus sum, plæeo placui & placit⁹ sum, careo carui & cassius sum, iuro iurauit iurat⁹ sum, prædeo prædi & præsus sum, nubo nupsi & nupta sum, miseret miseruit & misertum est, ceno cœnauit & cœnatus sum, piget piguit & pigitū est, tædet tæduit & pertæsum est, qætsum nō est in usu, pertædet præduit et pt̄sum est, pudet puduit et puditiū est, licet licuit et licitiū est, poto potauit & pot⁹ sum, libet libuit et li

Fio bitū est, mereor metui et meritus sum. Fio q̄rtē est. Hor.
Fido Lenior et melior sis accedēte senecta. Fido, fidutiā et spē habeo. Confido idē. Diffido, non fido. Fidus, cui fidendū

Audeo est. Audeo, sum audax. Mereo mœstus sum per æ uel & Mereo diphthongon, i. lugeo et tristor. Mereor, mœstitia idē i. Gaudeo lustus, tristitia. Gaudeo, lætor. Prophetæ: Non est gaudie Titubo re impiis dicit dñs. Titubo, i. lingua uel pedibus uacillo, nec insistere queo. Oui. Haud aliter titubat q̄ si mera ui

Iuro na bibisset. Iuro, iuramentū facio aut præsto.

Passiue signant sub o uapulo, ueneo, fio,

Exulo cum nubo liceo quibus addimus apte.

Verbi neutropassivū est qđ in o desinēs, passiue significat, ut sex hic posita. Vapulo, i. percutior. Plau. Vide sis q̄ mox uapulare uis nisi actutū hinc abis. Fio, efficior. Veneo, uendo. Veteres ueneor dixere. Exulo, exul fio & patria expellor. Liceo, cestimor. Nubo, uiro trador.

Abun-

DE VERB. DEFECT. ET ANOM.

Abundantia, & primo uerba communia,

Hæc & plura leges, communia, largior, hortor,

Osculor, experior, stipulor, moror, hospitor atq;

Criminor, amplector, ueneror cū dignor adulor,

Obliuiscor eis, interpretor, addito solor.

Verbū abundās est qd sub una uoce actiue & passiue si
gnificat, ut uerbum cōmune, ueluti largior, hortor, &c.
Aut cū idē est diuersare cōiugationū, ut lauo as, uel lauo Lauo
is. Aut cū aliqua in pteritis supiniſue coincidūt, ut mul-
ceo & mulgeo mulſi mulsum. Aut cū idē multiplex pteri-
tū aut supinū habet, ut sapio sapui uel sapiui, hon̄ multa
ex dictis satis patēt, ut lauo, qd etiā tertiae esse ante pba-
vimus. Duro dureo, liq̄ liqueo. Neo nes, & p codē neo ne Neo
is neit, ueteres dixere. Fudo as, i. fundamētū iacio. Fudo
is, spargo, &c. Dico as, cōfcreo. Dico dicis, loqr. Volo uo-
las, ut aues. Volo uis, cupio, &c. Lego legas, legatū mitto
uel testamento do. Lego is, patuit. Sero as, claudio. Sero
is, semino uel planto. Educo as, penultima breui. i. nu-
trio. Educo is, penultima lōga, extra duco. Talia, diligēs
pceptor per se plura inueniet, nos receptui canimus, pau-
luli tñ, de cōmunitib⁹ dicturi. Verbū cōmune est, qd in
or desinēs actiue & passiue significat, ut largior iris. i. tri Largior
buo aut tribuor. Osculor, osculū do uel accipio. Stipulor Osculor
i. rogo uel rogor in obligatione cōtrahenda. Moror, in Stipulor
mora teneo uel teneor. Expecto uel or. Quis te moratus Moror
est? Hospitor, fuscipio uel fuscipior hospitio. Criminor. i. Hospitor
accuso uel accusor. Crimē, accusatio uel peccatū. Ample Criminor
etor, circūdo uel circūdor, & accipio uel accipior. Senec. Ample-
Mala pro bonis amplecti demētia est. Veneror. i. hono-
tor uel honoror. Hinc uenerādus, uenerabilis, ueneratio.
Dignor, dignū iudico uel iudicor. Interpretor, declaro, uel Dignor
or; lōge plura ponit cū alijs Priscianus, ut auxilior, me-
deor, tutor, tueor, conspicor, despicor, metior, aspernor,
miror, cōfector, carnifcor, cōfsequor, assector, asseqr, ad-
miniculor, auguror, dominor, architector, abominor,
aggredior, machinor, furor, uenor, frustor, arbitror, re-

L I B E R S E X T V S.
or, metor, adorior, blandior, calunior, argumentor, exer-
citor, cōplector, uociferor, amplexor, demolitor, fari, uelis-
tor, depeculor, adipiscor, polliceor, exorior, patior.

GRAMMATICAE DESPATERIA
nā liber septimus. De uerborum formis,

P Rincipias uerbi formas cognosce quaternas.

Formæ uerboꝝ principales sunt quatuor, perfe-
cta ut lego, meditatiua ut lecturio, inchoatiua ut
seruesco caleſco. Priscianus ponit plures formas minus
principales. Desideratiuā ut uiso, capesso, facesso, id est,
cupio uidere, capere, facere, hoc dictū reprobat Valla, qā
uiso nō cupio uidere, sed co ad uidendū significat, sic ca-
pesso, &c. Diminutiū, ut garrulo, modicum garrio. Sor-
billio, parū sorbeo. Cauillo, aliquantulū caluo. Dic etiam
cauillor. Pitiffo, modicū bibo. Sūt itē quædā apparatiua
dicta, ut albico. i. albeo. Fodico, fodio. Nutrico, nutrio.
Vellico, uello aut carpo. Poetor, aris, Philosophor, aris. i.
operā do poetis & philosophis, aut hos imitor. Grecor et
pergr̄cor. i. more Grecor, indulgeo genio. Fūt q̄ quer-
ba à nominibus & aduerbiis, ut lignor frumētor perēdi-
no, &c. q̄ nō habet certā informatiōis regulā, ideo reliq̄
omilis solū de frequentatiis, q̄ etiā iteratiua dicunt, & in
choatiis uel inceptiis, meditatiisq̄ dicemus.

De frequentatiis seu iteratiis.

Sic iteratiuum formes: ito fiat ab atum,

V per o mutabunt bene cætera uerba supini.

Si fuit or manet or: sunt cūcta frequentia primæ.

Prætereunt legem nato, quærito, fundito, scitor.

Sciscitor atq; agito, sector, loquitor pauitoq;

Perscrutando libros doctorum plura notabis.

Verbi frequentatiū uel (ut Diomedi placet) iteratiū
est, qđ assiduā uel potius frequentē in agēdo uim habet,
& frequēt agēdo iterat affectū, ut salto, clamito. Forma
aut dupliciter, primo, à uerbis primæ cōjugationis habē-
tibus

D E V E R B . F O R M . L I B . S E P T I M .
tibus in supinis atſi penultima lōga , mutādo a longā in
i breuē: & uel um in o, ut imperatū uel imperatu impe-
rito: clamatū clamito, uolatū uolito, &c. Reliqua frequē-
tatiua formans à supino mutādo um uel u in o , ut cur-
sum uel cursu curso cursas, salū falto . Dormitī dormi-
to, as. Tueor, tutū, tutor, tutaris, qa ex ybis in or, fīlit fre-
quētatiua in or, ueluti minor minatū minitor. Formā
cōtra regulā quedā, no natū, nato, as. Ago agito facit ut **Agito**
cōpositū eius cōgo cogito. i. rē frequēter ad memorā du-
co uel cōgo. Oia frequētatiua sunt primæ cōiugatiōis.

De inceptiuis seu inchoatiuis.

Præsentis primitiū modi co iunge secundæ
Personæ, si uis uerba inceptiua creare.

Sic ferues feruelco facit: sed tollitur hisco.

Verbū inchoatiū uel inceptiū formæ est, qd cōtinuit
incrementū passiōis innatæ significat, & à Valla augmē-
tatiū appellaſ. Et p̄prię tm̄ fit à neutrī secūdæ cōuga-
tionis addēdo secūdæ personæ p̄sentiis indicatiui singula-
ris nūeri syllabā co, ut tepeo tepeſco. i. in horas ma-
gis tepeſio. Calesco. i. fio calid⁹. Sic ægresco, albesco, fer-
uesco, ardesco, madesco, &c. Quorundā primitiua in usu
nō sunt, ut ignesco, sanesco, herbesco, liqueſco, iuuenesco,
senesco, &c. qſunt ex obſoletiſ ybis. Quę ſimilē in ſeo de-
ſinētia, formans ab alijs ybis q à neutrī ſecūdæ, nō pro-
prie dicēda ſunt inchoatiua: ſed inchoatiuis formatiōe ſi-
milia: uulgo tñ etiā inchoatiua dicunt, ut p̄ſentisco. i. p̄-
ſentio. Concupisco. i. cupio. Viuſco, uiuo. Labasco, ama- Labasco
ſco, integrasco. Vnū formāl irregularit̄ hisco ab huo, as: Integrasco
quia regula poſcit hiasco. Et eſt hincere proprie oſcitare.

De meditatatiuis quæ & desideratiua.

In meditatatiuis quod in u fit iunge supino,

Vſemper breuians rio, ſic dabit eſurit eſu,

Meditatiū uerbū eſt qd cū primitiū ſignificat cupio,
ut eſurio, eſſe cupio. Formāl meditatatiū à posteriore ſu-
pino correpta u & adiecta rio, ut partu parturio. i. cupio
aut conor pārere. Vergilius: parturit almus ager.

F I N I S,

